

ሐዲ፡ዛንታ።

ብተመሃራዮም

እባ ገብረዮሱስ ኃይሉ ዝደረሱዎ።

ቀዳማይ ጎታም።

ቤተ መጻሕፍት ጳጳሳዊ ሚሳ። አሥመራ።

ጸሐፊ፡ ዳ፡ም።

ሐዲ፡ዛንታ።።

ብተመሃራዮም

አባ ገብረዮሱስ ኃይሉ ዝደረሱዎ።

ቀዳማይ ኅታም።።

ቤተ ማኅተም ጴጥሮስ ሢላ። አገመራ።።

፲፱፻፵፪ ዓ፡ም።።

መተክታተዋ።

እዙ ጣይ ዛጎታ ተብሂሱ ዚሳተም ዘሎ መጽሓፍ፣
ቀይም ወዳ ፲፰ ዓመት እንክሎኹ ንትምህርቲ ቢሊ
ዓይ ጣልያን እንክኸይይ፣ ባሕሪ እናተሳገርኩ ዘተ
ሰምዓይ ጦብላሕታን፣ ምሳኡ ድማ ናይ እተም ተ
ዓስኪራተም ዚሳገሩዎ ዘበሩ አኅዋተይ ዘሰዓሰሰይ
ዘኸርን ዚገልጽ እዩ። ብዙይ ዘመጸ እዩ እቲ ስመ
ይ'ውን ከም ብ'ቲ ንኡሰይ ዘበረይ ዘገደፍኩዎ። አጸ
ሓሕፋኡ ናይ ንኡስ እዩ፣ ናይ'ቲ ብሻፀቲይ ዕድመይ
ዘበረይ ናይ ዓሴተይ ሓሳብን ሓልዮን እንክስተው
ዕል ግን ንእግዚአብሔር ከመስገን የሰዓሰይ። ከሰብ
ሂዚ ሰኣን መጋብሪ ከይተኃተመ ጸይሑ፣ ሎሚ ግን
ብሳላ እተም “ናይ ኤትዮጵያን ሔርትራን አንድነት
ማኅበር” አቐደጥም ብዘለቅሑይ ገንዘብ ይሳተም
አሎ። ንአኣተም ከስ ምስጋናይ ይብጻሓዮም።
ከማኡ ድማ “ናይ ገፀይ ተዎድሮስ ቅትለተ ርእሱ”
ዘርእስቲ ትራጅዳ ዚሰሃል ብ፲፯፻ (1600) መስመር
ግጥሚ ዘቐመ ብቲ እዋንቲይ ዘደረሰኩዎ አሎ።
ንሱ ድማ መዓልቲ ይጽቦ እዩ። ነቲ ምእንቲ ሃገሩ
ተዋጊኡ፣ ርእሱ ንዓዲ ዚሰውዕን፣ ነቲ ምእንቲ ገና
ቢሱ ባሕሪ ተሳገሩ አሳኡ ተቐቲሱ ዚመውትን አፈላ
ላይ ልቢ ዘለዎ ዘኸነ አጸቢቐ ከነጻጽሮ ምኽአለ።

ከም ናሳ ናሳ 2ተ 1.

ገሳነ
ገሳነ

ሓደ ዛንታ ።

< አባዩ አደዩ መርቆኒ ትሩቡሊ ዶ መሲሉኒ > ቢሉ አብ ቅድሚ
 ወለዱ ተምበርኪኹ ነበረ ። ጥርቡቹ ብሓደ ወገን አቆሚጡ ሓመ
 ይዳዎ ዝዓይነቱ ክዳን ተኸዲኑ ዕራርዋይ ቅናት ተቆኒቱ፤ ክብ
 ኩሮኹሮ እግሩ ክሳብ ሓለኹቶኡ ክንዲ መጽዓን ዝምግፋሉ ፤
 ወሮጫ ዝመስል ጨርቂ ጠምጠሙ ነበረ ። ወለዱ በዓቢይ ምድ
 ፍናቕ ቃል ምውጻእ ተሳኢኑም ወደም ተኸዲኑም ዝነበረ ርእዮ
 ምዎ ዘይፈልጡ ክዳንን ዕጣቕን ቀው ቢሎም እናጠመቱ ከምዙ
 ዝተግንዘዘ ሰብ ዘረባ ስኢኖም ነበሩ ። ክልቲአቶም ደጊም ኣሪጎም
 እዮም ፤ እቶም ሰብኣይ ኡብ ሰብግኣምን እተን ሰበይቲ ከዓ ኣብ
 ስሳን ኃሙኸተኤንን ኣቢሊን እዮን ። ሻዑ ዝረኣዮምን ከ፤ ገጸቶም
 መጽሊወ ኣዕይንቶም ኣንኩሊሉ ኣራእሶም ዓቢሩ ነበረሞ ፤ ዓዓሠ
 ርተ ዓመቶም ኣቢሎ ምወሰኸም ። ሓደ ወዶም ንሱ እዩ ፤ እዙይ
 ማለተይ ከዓ ሓደ ንኣኡ ጥራሕ ወለዶም ማለት ኣይኮነን ፤ እንተ
 ኹነስ እቶም ክልኣት ደቆም ኣበይዝጊ ተቓጺጾም ፤ ክብ ፯ ደቂ
 ንሱ በይኑ ተረርም ። ንሱውን ትውልድ ምስ ኣበለ ክመውት ቅሩ
 ብ ተሪፉ ነበሩ እዩ ፤ ኣዲኡ ጌና ኣጸቢቐን ከይጸረዩ ሳምንተን
 ከይወድኣ ኒዘንኦ ናብ እንዳ መድኃኔ ዓለም ከዳሞ ኣብ ውሽጢ
 ክኣትዎ ክንዲ ዘይከኣላ ኣብቱ ቕጽሪ ኹይነን ንወደን ኣብ ክልተ

አደን ጊዘን አዕይንተን ንብዓት ቅጽር እናበሎ ፡ አኢየሱስይ አ መድኃኔ ዓለም አባይ ክብብ ሎሚ ዝወሰድካለይ ደቀይ ይአኸሉኻ አነ ደጊም ንስኻ ከም እትርእየኒ አሪገ እየ ድኅሪ ሎሚ እውን ወሊደ ዝኸአል አይኮንኩን፤ ሎሚ ኸስ አኢየሱስይ ርኅፋኅ እዙ እንኮ ወዲ እዙይ ንአይን ነቦኡን ምስ አረግና ደገፍናን ምርኩስ ናን ክኸነና ዓይንና እውን ንአኡ እናረአየ ክጸግብ ንዙ ወዲ እዙይ ክተኸበለይ እልምነካ አሎኹ ፡ እናበላ ተመባጽዓ ጸለያ። ጸሎተ ን ምስ ወድአንክ ሓራስን ዘይጥዕይትን ክንዲ ዝነበራ ልቢ ወላዲት እውን ከምትፈልጡዎ ፍጹም ተደፋናቂ እየሞ፤ ኩሉኹሉ ተአኻ ኺቡ ንልበን ሰልሃው አቢሉ አድኪሙ ጥልም አበለንዎ ዓወላ። ጽንሕ ቢለን ልበን ድኅሪ ተመሊሱውን ደጊም ንወደይ አድጊነዮ እየ ብዝብል ጽኑዕ እምነት ገፈፍ ክብላ ዝሓን ተመልሳ፤ አባኡ ቅሩብ ድኅሪ ተዓንገሊን ድቃስ ጠሊሙውን ጎቦ ኸና፤ ንወደን ከዓ ምሳኤን ጭብጥ አቢለን አብ አፍ ልበን አልገባኦ። ከምዙይ ቢለን እንከለዎ ሓለማ፤ አብ ሓደ ጽቡቕ በረኻ ዝነበራ ይመስለን ነበረ፡ ክኸዓ ክኸዓ አብ ሓደ ቆይራ በጽሓ፤ አባኡ ኸድኸተ ግርም ዝኾ ነ ሓዎሐዎ ዝብሃል ዕምባታት ንፋስ ነነው ክብሎ ረአያ፤ ክንደይ ዝጽብቕ ዕምባታት እየ ቢለን ናባኡ ምስ ቀረባ፤ ሐንቲ ዘይትርኤ ኢድ ዝኃዘታ ማዕጽድ ንታ ሐንቲ ዕምባባ ቅንጥብ ከተብላ ረአያ፤ ገሪሙውን ክቋመታ እንከለዎ ወያ ማዕጽድ ብብሐደ ንተን ዝተረፋ ኃምኸተ ቁረጸትለን፤ ናብታ ሳድሰይቲ ምስ በጽሔት ግን ወስ ምስ አበለት፤ ሐደ ዘይርኤ ሰብ ንየው አርኅቕ አበላ ኻልአይ ጊዜ ምስ መጸት ከምኡ ሣልሳይ ከምኡ፤ እንታይ ኮን እየ ነገሩ ቢለን እንክሐስባ ሐደ ብርሃን ዝተኸድነ መልክዔይና ሰብአይ ተራአየን፤

እዙ ዝርኤኺየ ነገር ናይ ደቅኺ ምሳሌ እየ፤ ኃሙኸተ ሞት ዓጸ ደቶም፤ እዙ ዝተረፈ ግን እተኸበልኪ አለኹ። አነ እቲ ዝተማኅ ጸንክኒ መድኃኔ ዓለም እየ፤ ቢሉውን ተሠወረ። ብታሕገስ ብር ቢለ ን ነቕሓ ወዮ አብ ሕቕፍኤን ዝነበረ ዕሸል በኸየ፤ ክእብድአ ቢለ ን አቕርብ እንተበላሉ እውን ቀደም ጠብዮ ዘይፈልጥ ዝነበረ ንጠብ ጊዙ ጸባ ጉርጌዕ ጉርጌዕ አበለ፤ እኖኡ ብታሕገስ እናነብዓ “ሓዊኸለይ ኢኺ ወደይ ምዓረይ ኢየሱስ ተኹቡለይ እየ ናተይ ኢኺ” እናበላ ስዒመን ምጽጋብ ሰአንኦ ። ቁልዓ እንክብቱይ ንደ ኃር እናኸኸ ኸደ ጸባኡ እናጠበወ እውን ተው ቢሉ ሀጠረ። ክጥ መቕ ምስ ወሰዱዎ እውን እኖኡ ትኳቦ መድኃኔ ዓለም ቢልኩም ስመየለይ፤ ኢየሱስ ዝጸደቐለይ ቁልዓ እየ በላሞ እዙ ኸም አው ጽኡሉ ። ወለዱ ግን ሀብተሚካኤልን ተክአን ይበሃሉ ።

ትኳቦ መድኃኔ ዓለም (ወይ ከዓ ትኳቦ ኩሎም ከምዝብሉዎ፤ ከመይሲ ከም እትፈልጡዎ ሕዝቢ ብዝከአሎ ስም ክጉርድ እየ ዝጽ ዕር) አብ ዓዱን አብ በረኻን አብ ባሕሪን ክብል ግርም ዝኸነ ጉብ ዝ ኮይኑ ዓበየ፤ ብጠባዩ ንሱ ፈታው ሰብ እየ፤ ንእኖኡውን አብ ክሳደን ክልቲኡ አእዳዉ አመኃላሊፋ እናጠመረንን እናሰዓመንን አደዎ አደይ ምዓረይ ብዝብል ጥዑምን ልዙብን ቃልውን እናጸ ውዒንን ፍቕሩ ይገልጸለን ነበረ፤ ንአቦኡውን ከማኡ አብ ትሕቲ ጋቢአም እናአተወን ዝበሉዎ ዝኸነ እናተላእከን ናይ አባሓጎታቱ አስማት እናተማሀረን ፍጹም ደስ የብሎም ነበረ፤ እቲ ደጊም አብ ምዕራቡ አቢሉ ዝቕርብ ዝነበረ ፀሐይ ንቱ ወጋሕታ እቲይ በል እስኪ ወደይ ወዲ መን ኢኻ፤ ቢሎም እንክጥይቂዎ፤ ወዲ ሀብተ-ሚካኤል ቢሉ እንክምልሰሎም ካብኡ ኸዓ እናወሰኹ ሀብተ-ሚካ

በቱ ጊዜ እቱይ ደም ሓበኛ ከንጽፍፍ ቢሉ ዝተንሥኤ ውግእ ትሩቡሊ ዝተባህለ ኣብ ህዩላ ገኒኑ ነበረ፤ በቱይ ኣቲባዝ ኣብ ጓይላ ኸይኖም ጓል ይኹንዩ ጓል ይኹንዩ ልብያ ዘይኮደ ጓል ይኹንዩ እናበሉ እንክደርፉ፤ ሓድሓደ ርእሶም ኣልዕል ከብሉ ዝደለዩ ዘኹላላት ቁልዑ ኸዓ «ትሩቡሊ ትሩቡሊ ክዓብዮልኪ ጽንሕ በሊ» እናበሉ መርዘ ዝኾነ ደርፍታት ይደርፉ ነበሩ። ትኳቦ ንዙኹሉ ይሰምዕ ነበረ፤ ብዘይ መጠን በሊሕ ኣእምሮ ነበረሞ፤ እዙ ያትስ እንታይ ኮን እዩ እናበለ ይሓስብ ነበረ፤ ክብል ክብል ኣብ ከምዙይ ዝመሰለ ጊዜ ተወሊዱ በብቕሩብ እዙ ሓሳባት እዙይን እዙ ደርፍታት እዙይውን ኣብ ልቡ ተጠልሒመዎ ኮተት ኮነ። መሸም ብእንክቐኝ ኣትኒዝካ ዝሰማዕኩዮ ነገር ወትሩ እናጎደረ እዩ ዝስቁረካ እሞ፤ ንሱ ተዓስኪሩ ልብያ ክኸይድ እሞ ኣባኡ እናተዋግኤ ዓቢይ ጋጣንነት ክገብር ጽሩይ ስምውን ከጥሪ ወድኡ። ኣብ ዙኹሉ ብሓደ ጊዜ ዙብጽሖ እንክ ኣባኡ ውግእ ከምዝነበረ ብምስማዕ እዩ፤ እዙይ ከዓ እንክብቐም ሓደ ጊዜ ቅሩብ ዕርፍ እንተበሉስ “ጎይታዩ በጂዕና፤ በዣኻ ውግእ ኣውርደልና” እናበሉ ዝምህሉሉ ዝነበሩ ህንጡያት መኳንንቲ ኢትዮጵያ ዝተወልደ ምጂኑ ከይተርፎ እዩ፤ ናይ ብመላእ ዓጽሚ ኢትዮጵያ ዝምባሌ ድኣ ለይከ ነን። ካብቱ መዓልቲ እቱይ ንደኃር ከስ ቅሩብ ይዛረብ ነበረ፤ ጸሊቹ ኸይተራእዩ ዝኸደሉ ምቕጥ ጊዜ ይጸናቶ ነበረ። እኖኡ ሓደ ነገር ከምዝሓሰበ ፈሊጠን ብዙኅ ጊዜ ጠዩቕኦ፤ ንሱ ግን «እንታይ ኢኹ ትብሊዮ ኣቲ ኣደ ዘይ ከም ቀደመይ እዩ» እናበለ ዩጣፍኤን ነበረ ኣውራ ግን ንቱ በሊሕ ኣብ ውሽጢ ልቢ ሓሳባት ዝርኢ ኣዕይንተን ከይጓጎፍ ንኣዕይንቱ ዩጣን ጸጋም ዘወርወር ዩብሎ ነበረ።

ሓደ መዓልቲ ኸስ ስድራኡ ደቂሶም እንክለወ ብለይቲ ጸረው ቢሉ ከይዱ ተዓስኪረ፤ ናይ ወለዱ ስምባድን ኃዘንን ከዓ ውሉድ ዘለዎን ወላዲ ዘለዎን ዝኾነ ይሕሰቦ። ሓቂዶ ክኸውን ይኸእል እዩ እዙ ነገርዙይ ቢሎም መዝመርያ ምእማን ሰኣኑ፤ ነብዑ ኣስቁን ቼኑ ለመኑ ኩሉ ኸንቱ ኸነ፤ ጣልያን ኣያ ኃውቱ ዝድንግጽ ልቢ ኣይተዋህቦን እሞ፤ ሓደ ጊዜ ኸቲብናዮ ኢና ቢሉ ኸልኦም፤ ትሩቡሊ ክኸይድ ምስ ተባህለ ከዓ ይዋኣት እዩም ቅድሚ እታ ምንቃሉ ድኣ ንታ ንዓይንና ክንርእዮ ቢሎም ገራፍ ክብሉ ከዓም፤ ከምቱ ኣብ መዝመርያ ዝረኤናዮ ኸስ ንሱ ምርቓ ወለዱ ይልምን ነበረ፤ ንሳቶም ብዘይ ዘረባ ኃያል ጊዜ ድኅሪ ጸኒሖም፤ “ካንዶ ወደይሲ ገዲፍካና፤ ድራር ዓይንናን ተስፋናን ዝነበርካ ኣዘኸቲም ካናዶ ክትኸይድ ደለኻ ዓስኪር ወዳ ጓና ኸይንካ ኣይ ንዓድኻ ኣይ ንርእስኻ ክትጥቀም ዶ ባሕርታት ክትሳገር ዓጠቕካ እንታይ ምስ ስእንካኸ ኢኻ ኪድ ወደይሲ ድላይ ኣባይዝጊ ኸይኑ እንታይ እሞ ይግበር፤ ንሕናን ከዓ እንታይ ክንብለካ ኸይንና ብድሐን ተመለስ ኣባይዝጊ ብርኪ ሓጺን ይትከለልካ፤ ንሕና ደጊም ኣሪግና ኢና ምስዙ ኃዘን እዙይውን ክልተ ዓመት ተጸቢና ንኸእል ኣይ ንመስልን፤ ኣባይዝጊ ኣብ ዕረፍቱ ክጽውዓና ይኸውን፤ ንሕና ከም ብሓዲስ ንዓይንና ክንርእዩካ ምደለና ግን ፍቓዱ ይኹን» በሉዎ፤ መሪቆም ድኅሪ ስዒሞሞ፤ ጌና ኣጸቢቆም ከይተሰዓዓሙ እቶም ኃለቓታት መንዚያም ወሰዱዎ፤ ንሱ ንብዓት ዘረብረብ ኣና በለ ክኸይድ ምስ ረኣዶኦ እኖኡ ዓጣሊን ክወድቃ ሰንደል ምስ በላ በዓል ቤተን ተደገፋውን፤ እቶም ኣብኡ ዝነበሩ ሰባት ኩሎም ተደናፊቆም ንብዓቶም ምዕጋት ሰኣኑ “ኤህ ድኣን ኣይትእቶ ከመ

ይ ዝበለ ወዲ እዩ ንዘም አረገውቲ እዚአም ገዲፉ ዝኸይድ። እና ባሉ ረገሙዎ፤ ንሱንከ ግልጽ ቢሉ ውድቀት እኖኡ ድጎሪ ርእዩን ዝርገሞ ዝነበረ ምስ ሰምዒን ምድረ ሰማይ ጽልምት ቢሉዎ ንቕ ድሚት አቢሉ ሃደመ፤ ሻብቱይውን ኣብ ጽፍሩ ኪአቱን ወይ ከዓ ምድሪ ሃሀ ቢላ ክትውጎጦን አይምጸልኤን ። አቦኡ ግን አይትርገ ሙለይ፤ በዣኸትኩም አይትርገሙለይ፤ መርቐለይ ድኣ እንተኸ አልኩምሲ ቢሉም ንቶም ኣብኡ ዝነበሩ ሰባት ለመኑ፤ ንእኖኡ ውን እቱ ምዕዋል እቱይ አድኒኑውን እንተዘይኸውን ኩበዙ ወደን ዝርገሞ ዝነበረ ዝመርር ቃል ክሰምዓ አይምኸአላን፤ ይፈትውዎ እንድዮም፤ ጣልያን ናይ ዝወሰደሎምሲ ጌና ትኳብ ወደም ዶ አይኮነን ። እንኩብቱይ ተላዒሎም ገፈፍ ክብሉ ንዓዶም ተመ ልሱ፤ ናብ ዝዛ ድጎሪ አትዮምውን ከምዙ ሰቡ ቐቢሩ ዝምለስ እሞ ኣብቱ ዝዛ በይኑ ምስ ኮነ ከም ብሓዲሽ አግዲዱ ዘብክዩ፤ ከማኡ ንሰቶም ኣብቱ ዝዛ ምስ ተመልሱ ግስም ቢላ ጸልማት ምስ ረአዩዋ ኣብ ብኸያቶም አተዉ፤ መረር ሓዘን ተሰምዖም ካብኡ ንደኃር እንከ ለይቲ ምስ መዓልቲ ንብዓት ኮኑ ንሱ ቐለቦም ።

ፈንዋ ዓስከር ።

አሥመራ ኣብ ዝበን ሓማሴን ኣብ ለጥላጣ ጎልጎል ዝተሰጥ ሓት ከተማ እያ፤ ኣብ እንዳ ራስ አሉላ ኮይኑ ንዝረአያ ሰብ እውን ውቅብቲን ምጭውቲን ከተማ ኸይና ትረአዮ፤ እሞ ብሓቂ ጣልያን ትብ ዝአትውዋ ግርም ኮይና እያ ሕንጻታታ ጽቡቕ፤ መገድታታ ትኸ ዝበለ ብዩማኑ ብጸጋሙ እውን ገሊኡ አእዋም ዝተተኸሎ እዩ ። ሓደ መዓልቲ ኣብ አጋ ረፍዳ አቢሉ ናብ ምጃም ባቡር

ዝወሰድ መንገዲ ብዙጎ ሰብ ይትኃለረሉ ነበረ ። — እንታይ ኤ ሊዩ ኸይኑ አንታ ሎሚ ክንዲ ጸጉሪ ርእሲ ዝኸውን ሰብ ንዩው አቢሉ ዝጎልፍ፤ ቢሉ ጠየቐ ሓደ ሰብ ንቱ ምሳኡ ዝነበረ ። — ሎሚ እንድዮም እቶም ዓስከር ንትሩቡሊ ዝወርዱ። — አረግ በል አስኪ ንዓናይ ንርኤ። — እንታይ ክንርእዮሉ ኃዘንን ብኸያትን አውያት ንዩ-ክንርኢ ክንከይድ ቢልካና ይባሃላ ነበሩ እቶም ክክልተ ሰብ ። እሞ ብሓቂ እቱ ትርኢት እቱይ ርእዩ ዘይደናፈቕን ዘይበኪን ሰብ አባይዝጊ ዝደናፈቕ ልቢ አይፈጠሩሉን። ኣብቱ ጥቓ ምዕራፍ ባቡር ሰብ ጭኸጭኸ ምስ በለ እዩ፤ ኣብ ማእኸል እቱ ሕልኸልኸ እቱይ ሰባም ደልዮም ዝጸውዑን ቀቢጾም እውን ኣብቱ ማእኸል ሕዝቢ ቃህመም ቢሉም ዝተርፉን ነበሩ፤ ሓደ በቱ ሓደ ወገን ሰቡ ምስ ዝርኢ ከይጠፍኦ ቢሉ ናብኡ ክጎዩ እሞ ክንደይ ሰባት ክደፍኦን ክረግጽን ኣብ ማእኸሉ ኸዓ ጸርፍን ብኸያትን መርገምን ምስማፅ ንልቢ ዝተፈጥሮ ሰብ ፍጹም ዩደንግጾ ። ገሊኡቶም ይዋኣት እዮም ዝብላዕን ዝስተን ጊዘም መጺአም ንሰባም ይደልዩ፤ ኣብቱ ደረት ብጽሕ ቢሉምውን እቱ ክንድቱይ ሰብ ምስ ረአዩ ከመይ አቢልና ክንኃልፍ ቢሉም ተስፋ ቐቢጾም ደው ይብሉ፤ ሓደ ክልተ ኸዓ ሻዑ ክራኸቡ ቢሉም ብጉያ ዝመጹሞ፤ ጊዜ ኸይኃልፎም ቢሉም ጥሒሶም ቅሩብ ክሓልፉ እንተፈተኑ ኣብኡ ዘለዉ ዛብጥያታት ብኸርማጋፍ (ብኸርማጋፍ እው ኸም አእዱግ) መልጢጦም ለምጢ ጦም ዩባርፋዎም ። በቱ ሓደ ወገን ብማዕዶ እንተደኣ ተራአዩ ብም ልክት ሰላም ክበሃሉን ክላበዉን ክማራረቑን ትርኢ፤ መሸም አው ራ ህውከት ዘብዝኃ ኸዓ እተን ጸለምቲ ማኪናታት እዩን ። ከም ጠምዩ ብልዒ ደልዩ ዝንቁ አንበሳ፤ ንደቂ ሓበሻ ውጎጥ ነአቢለን

ኒዘን ከብ ዓድም ሃው ምባሎም ተረቢጸን በቱይ ይፋጽዖ በቱይ ደርጎጎጎጎ ይብላ፤ በቱይ የእውያ፤ ገሊአተን አንስቲ ኸዓ በቱ ሐደ ወገን ከይነን <ባቡር መጸት ትኪ ተኸዲና፤ ጎል እኖኻ ትበኪ ደኒና> እናበለ ዘብኪ ደርፊ ይደርፋ። መሸም አብ የማነ ፀጋሙ ንቱ ምቛ ም ባቡር ሰብ ጭክጭክ ምስ በሎ እዩ፤ አብ ማእኸል እቱይ ገሊአ ቶም አውያት ገሊአቶም መልቀስ ይገምፍ ነበሩ፤ እዙይ ዘይበሃል ፅግርግር ነበረ። ድኅሪ ቕሩብ ወዮም መኳንንቲ ጣልያን ገፈፍ ክብ ሉ መጹ፤ ምንቃል ቀሪቡ እዩ ቢሉ ወዮ ሰብ ሻቡ አብዚኑ አፅገ ርገረ፤ ሻቡ ዛብጥያታት ምውቃፅ ተላመዱ፤ ሻቡ <ኡእታን ዋይ ታን> በዙይን በቱይን ኮነ፤ ብዙኃት ሰባት ተረግጹ፤ ብዙኃት አን ስቲ ወዲቕን ዘልዕለን ሰአና፤ ድኅሪቱይ ኃሙሽተ ደቂቕ ከይጸን ሔ መለኸት ፍምፍም በለ ወዮ ሰብ ከም እምኒ ኸይኑ ንቕሩብ ጊዜ ተዓኒዱ ሱቕ በለ፤ እቶም ዓስከር ናብ ባቡር ክድይቡ ምስ ዠመፍ ከም ብሓዲስ ወዮ ሰብ ተሃውከ ግን ንቕሩብ ጊዜ ኸነ፤ እቱ ሐጹር ኅጺን ተዓጽወ ባቡራት ፊጽ ፊጽ በላ በብቕሩብ እው ን ሰለል ሰለል እናበላ ከምቲአቶም ዝመሰሉ አጉባዝ ብምጸረን ከራጫን ኸከዳ ዠመራ፤ ወዮም ዓስከር ሻቡ መአረምያታቶም አው ጸአም ከንበልብሉ ዠመፍ፤ “ዓደየ ድሓን ዓለ አነስ ከይደ ትሩ ቡሊ” እናበሉውን ደረፉ በዙ ደርፊ እዙይ ንገገሮም መወዳእታ ጊዜ ኢድ ነሢአምላ ክሳብ እታ ባቡር ትሃትፈላ ከምኡ ቢሉም ከዱ፤ መወዳእታ ሰላምታአም እው፤ ከመይሲ ብዙኃት ክባአቶም ዓድም አይክምለሱን እዮም፤ ድሪትንክ ኒዘቶም እቱ እምባ ህት ፍ ክትብል ከላ ከምዙ ሓደ ሰይጣን ንሓደ ሰብ ኒዙ አብ ውሽጢ ጠረንጠስ ዘእትዎ እሞ ዘይመልሶ ከማኡ ትመስል ነበረት። ምስ

ዘም ዝበልፍዮም ትኳቦ ሃብተ-ሚካኤል ነበረ። አቐጽልቲ ዓድም አዋሊፅን አጻሕድን ቁላቐልን ከብ ዓርብ-ረቡፅ ክሳብ ነፋሲት እምባትካላ ድኅሪ ርእዮም ከነው ጊንዳፅ አቢሉም ክበጽሑ ንቐጽ በረኻ ተቐረቦም፤ ድሪት ጎል አብያ በቱ ምድረ በዳ ዝመስል በረኻ ባሕሪ ፅንድር አምሲያ አማስያኡ ናብ ምጽዋፅ ደበኸ አበለቶም። ድሪት ማለት ጸላም ባቡር ማለት እዩ። ቐላይ ባጽፅ ትኪ ክመስል ኅብሩ ብግሚን ብዲግታን ተጎልቢቡ አብ ቅድሚ ዓይኖም ለጥ ቢሉ ተራእዮም። ሻቡ ትኳቦ እሞ እቶም ከማ ኡ ዝበሉ መዠመርያ ዓመቶም ዝወርዱ ዝነበሩ ባሕሪ ብም ርእይ ዝገረሞም ግርማ ክንገር አይክአልን። እሞ ብሓቂ ባሕሪ ንመዠመርያኡ ዝርእዮ ምስትንክር ነገር እዩ፤ እቱ ሻቡ ዝስምዓ ከስ ምዕቃኑ የድልዮ እምበር እቱ እትትርኽሉ ሰብ ክርድኦ አይ ክአልን። ለጥላጣ፤ ስፍሪ ዘይቢሉ፤ ሓደ ዝኅብሩ ሚዳ እዩ፤ ብም ስትን ብምጉሓትን ክትርእዮ ሓመኸስታይ፤ ብቐትሪ ክትርእዮ ግን ትትያ ዝመስል ለምዒ። አብ ቅድሚ እቱ ራእይ እቱይ ልብኻ ዝሓስቦ አይፈልጥን ከምዙ ብሕልሚ ሓደ ጽቡቕ ነገር እትርኢ መሲሉካ እውን ሀነን ኢልካ ትተርፍ፤ ሻቡ ዘይንገር ሓሳባትን ድላ ያትን ንነፍስኻ ይኅድሮ፤ ክትውስኖ ዘይትኸእል ሓደ ሀረርታ ይስ ምዓክ፤ ጎደኻ ምንጣር እሞ ናብቱ ጌጽ እቱይ ምጥሓል ዶ። ሄ... ፍርሂኽ ናቦይ ክትኸይድ፤ ነፍስኻ ተናዊጺካ ድላይ ብኸያትን (እን ታይ እሞ ክብለኩም) ድላይ ስሓቕን ብሓደ ይወርሰክ፤ ንዙ ኸም ዙይ ዝጽብቕ ነገር ዝፈጠረ አምላኽ ከመስግን እውን ልብኻ ናብ ሰማየ ሰማያት በሪሩ ሓፍ ይብል። ሻቡ እዙይ እዩ ክትብሎ እት ኸእል ተድላንክ ንአይ ከምዝመስለኒ አባኡ ኸይንክ እቱ ባሕሪ ዘይ

ምኖን ዘይልወጥን ከይትልካ ንዘለዓለም ምርአዩ እሞ ንቱ ጣዕሚ እቱይ በብንእሽቶ ምስትምቻር እዩ ። እቱ ጨርባሕ እናበለ ናብ ደረት ገአቱ ማይ ብድምጹ እንተዘየንቅሓካ ሕልሚ መሲሉካ ብሓ ቁ ሰልሀም ቢልካ ምደቀስካ፤ ጣዕሙ ብዘይ መጠን እዩ ። ብወጋ ሕታ ተንሢእካ ባሕሪ ክወፍር ከሎ ከም ታእላው ዘይቢለን ኣጣል ቀቅድሚት እናተጓጓዳ ዝኸዳ እቶም መዋግድ እናተጸፍው ክኸዱ ክትርኢ እሞ ምስኡ ኸዓ በቱ ታህዋኽ ማይ ኣብቱ መቐሎም ዝኸነ ምጽዋዕ ፈስፈስ ዝብል ጥዑም ንፋስ ገገጽካ ክሃርመካ፤ በቱ ሓደ ወገን እውን ገሊኤን ጀላቡ ኸራዲን (ጋንጽላ እውን) ገቲረን ዓሣ ክገፋ ክነቕላ፤ ሓደ ክልተ ገለ ዝብላዕ ኣብ ጥቓ ዓዲ እንተረኸቡ ቢሎም ዝመጹ ዓባይቲ ዓሣታት ምድሪ ኸይቐትርም ጥንቅልጎሽው እናበሉ ክሃድሙ ምርአይ ከመይ ዝበለ ይመስለኩም ። ሻቡ ብዛዕባ ባሕሪ ጥብርያደስ ብዛዕባ ጌንሣሬጥስ ኣብ ወንጌል ዘንብብኩሎ ሻቡ ዝረአዩካ ይመስለካ፤ ጴጥሮስ እንድርያስ፤ ደቂ ዘብደዎስ፤ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኩሎም ይዝከሩኻ ። እዙ ዝበልናዮ ነገር ንኹሎም ተሰምዖም ። ንጽባሒቱ ሰዓት ፱ ናይ ምሸት ንቐል ንቐል ኮነ፤ እታ ንአታቶም እትወስድ መርከብ ሓዋ ኣጉዳ ትካ ቡፍ እና በለት ድሮ ከምተሰናደወት ነገረት ። መዝመርያ እቶም መኳንንቲ ማልያን ኣብ ክውን ዝበለ ሥፍራ ተቐመጡ ንወዲ ሓበሻ ግን ኣብ ቱ ጎልጎል ዝመስል ኩሎ ሰብ ዝረግጸ ማይ እንተ መጸ መስቀሊ ፀሐይ እንተ መጸ እውን መኸመሊ ዘይቢሉ ዝበን እታ መርከብ ከም ጤሉብጊዕ ዳገጉኑዎ ። ንሳ መዘወራ ኩሎ ብምዝውዋሩ ውሽ ጣዊ ነገራ ተንደቕድቕ ነበረት። ኖትያት ሻቡ ብዙኅ ይጽዕሩ ነበሩ፤ ገሊኣቶም ንቱ መውረዲን መደዩብን መሳልል ጠቕሊሎም ይዓጸ

ጽፋ፤ ገሊኣቶም ንቲ ሓፍ ዘይብል መልሕቅ እንከብ ዕመቅ ባሕሪ ብመዘዋውር ገቢሮም ይስሕቡ፤ እዙይ ክገብሩ በዙይን በቱይን ይወናጨፋ፣ ነበሩ፤ ኣብ ኣጋ መወዳእታ ዘብዒይና ዛብጥያታት ገለ ተኃቢኡ ዝኸይድ ሰብ ከይረኸቡ ቢሎም ንታ መርከብ ይኹሉዎ፤ ኩሎ ተጨረሸ ። መርከብ ብወዮ ክንዲ ገለ ዝኸውን ናብ ኣማዑት ካውን ቀራ ዘእቱ፤ ኑሓራ ኡእ በለት በብቕሩብ ለመም እናበለት እውን ክትጎግዝ ዝመረት ። እቶም ደቂ ኢትዮጵያ ክደርፋ ዝመሩ፤ ሓደ ጽጋባ እናኸረረሉም ድሉው ኣባ ግራይ እውን ከበሮ እናተምተመሎም ምድሪ ሰማይ ኣጸመሙ ። ትኳባ ግን ብብዙኅ ሓሳባት ተወረጥ ኣብዙ ጸወታ እዙይ እየቐለበን ። ኣብቱ ደዕ (ድጎሪት ማለት እዩ = poppa) እታ መርከብ ከይፋ ንዓዓ ኣቢሉ ገጸ ገቢሩ ንኣቦኡን ንአደኡን ክሓስብ እንከሎ ምጽዋዕ ገዲፋዎ ክሂ ድም ረአዮ፤ እሞ ብሓቂ ብጸልሚት እንከብ ሓደ በሪ ብነቅል ሰብ እቱ ዓዲ ገዲፋዎ ዝርሕቅ እምበር እታ መርከብ እትኸይድ ኣይ መስሎን። ምድሪ ዓደቦኡ ገዲፈዎ ንድሕሪት ሃው ክብል ምስ ረአዮ ሓዲስ ምድንፋቕ ኣተዎ፤ ሕንቕንቕ ቢሎውን ንብዓት ቅርብ በሎ፤ ኣናብ ልሙዕ ጎላጉልኪን ኣናብ ስሉም እምባታትኪን ዘዕበኺኒ ገገ ረይ ድኃን ኩኒ፤ ምስ ክብተይን ምስ ጳዕተንን ዝሓድረልካ ዝኸ በርኩ ጸምጸም በረኻ ዓይይ ድኃን ኩን እናበለ እውን ተናገሮ።

፡፡፡ ፡፡፡ ንዓዓ ገዲፋ፤ ዝኸይድ ሃውቲቱ ፡፡፡ ፡፡፡ ድጎሪ ጠዲ ጓና፤ ዝኸይድ ተጎቲቱ ፡፡፡ ፡፡፡ ኣደ ምእንቲ ሃገሩ፤ ኣይ ምእንቲ መሬቱ ፡፡፡ ፡፡፡ ምዕራፍ ኣይክወጸሉን ክሳብ ጊዜ ሞቱ ።

ዝብል ቅኔታይ ንዝተናገሮ ባህሊ እናሓሰበ እውን፤ እንታይ ቢላ ተወለድኩ ዝብል ሓሳብ መጸ፤ “አትየያ እየ ባሕላይ ደጊምስ እጽገባ ድኣ” እናበለውን ሓሩቕቱ የኮማስዕ ነበረ። ምጽዋዕ እንከ ምህዳማ ትቕጽል ነበረት፤ እኒህ ደጊምስ ወዮ መብራህቲ እናሰሐ ይኸይድ ነበረ፤ እምባታት ጠብያ እውን ከም ሓደ ዓቢይ፤ ብድነ ዝተኸ ድነ፤ ምንዋሑ ከስፈር ዘይከኣል መንደቕ ክመስል ይርኣ ነበረ፤ ደድኅሪ እታ መርከብ ግን እቱ ማይ እናዓፈረ ይጸፋዕ ድኣ፤ ከም ዝኸተሉም ዝነበረ ውሕገ እውን ይመስል ነበረ፤ ብየማኖምን ብፀጋሞምን ከዓ ሓድ ሓደ ፋኑስ ቀይሕን ቁጻልን ዝዓይነቲ መጨረሻ ናይ ዓዶም ዝኸሪ ይኣ ክኸኖም ቁለጭ ጥፍእ እናበለ ሰላም ደኣ፤ በሎም፤ ንኣኡ ጎልፍ በሎም፤ ክሳብ ዝጠፍእ እውን ድኅሪት ቀሊ ሕ እናበሉ ረኣዩዎ፤ ቅሩብ ጸኒሑ ግብ በለ። ሽብቱይ ኩላቶም እዙይ ክበሃል ዘይከኣል ሓሳባት ወረሶም፤ ኩላቶም ቃዘኑ፤ ወዮም ዝደርፉ ዝነበሩ እንዲዲሎም ከይተፈለገው ግድፍ አበሎዎ፤ ሃገ ሮም ይገድፉ ከምዝነበሩ ተረዲኡዎም እዩ። ወዮም ቅሩብ ጊዘ አቐድም አቢልካ ዝረኣኻዮም ጽጉባት አጉባዝ ሓደ ነገር እውን እንካብ ታሕጓሶም ዘከላልኦም ዘይመስሉ ዝነበሩ፤ ሻቡ ኹሎም ዝነ በሉ፤ አብ ዘዘለውዎ ኸይኖም እውን (ዓራትዶ ወይስ ንእዲ ዝቕ ረቦም ከይነ) እቱ ዝነበሮም ባርኖስ ተኸዲኖም ጉልብብ ቢሎም አብ ዝረኸብዎ ጸግዒ ተጸጊዖም፤ ድቃስ አምሲሎም፤ አባኡ ኸይኖ ም ሓሳባት ዝመሩ፤ ወለዲን አኅዋትን ዘለዎ ወለዱን አኅዋቱን ሰበይቲን ደቂን ዘለውዎ ከዓ ሰበይቱን ደቂን ክዝክር ዝመረ፤ ንሳቶም ዘይቢሉ ሓደ በይነ ዝኾነ እንተሎ ከዓ ከዕሩኹን ነቶም ብዝኾነ ይኹን ልቡ ምባኣቶም ተኣሲሩ ዝነበረ ሰባትን ዘከረ፤ ኩላ

ቶም ብኃባር ከዓ ዓዶም ተራእዮም ። ሻቡ ልቦም ከመይ ቢሉ ዝህ ወኸ ከምዝነበረን ከዓ እንካብ ምንጋሩስ ምሕሳቡ ይቀልል ። ናይ ዓደቦ ዝኸሪ ፍጹም ኃያል እዩ ። ከምኡ ቢሎም ከለዉ ሓደ ድቃስ ዝመስል ሰላምታ ወሰዶም፤ ምሉእ ለይቲውን ክዝክሩን ክሓል ሙን ኅደሩ ። ንጽባሒቱ እውን ትንሥእ ምስ በሉ የማነ ፀጋም ቀሊሕ እንተበሉ፤ አብ ፀጋሞም ደረታት ሓባብ ረኣዩ፤ ደስውን በሎም ከመይሲ ሽሕኔ ዝፈልጡዎ እንተዘይኮነ ግን ምስ ዓዶም ዝተ ላገበ ምስ ዓዶም ብዙኅ ክፍሊ ዘለዎ እዩ። ካብኡ ኃሊፎምንከ አማ ስያኡ አቢሎም አብቱ ባሕሪ ዝገፍሓሉ ስፍራ አተዉ እሞ አባኡ የማነ ፀጋም ንታሕቲ ቀሊሕ እንተበሉ፤ ቀሊሕን እንተበሉ ንሳዕሊ፤ እንተጠመቱ ማይን ሰማይን፤ እምበር ካልእ አይረኣዮምን ነበረ ። ሃሩር ይስምዓቶም ነበረ፤ እንተኾነ አብ ልዕሊ ማይ ንዝኸይድ ሰብ ንቱ ማይ ብምርኣይ ጥራሕ እውን ናይ ሃሩር ሓሳብ ዝመሰለ ይኸ ደሉ እዩም፤ ብዙኅ ግዲ አይሞቱን ነበሩ ። አብ ሃልሳይ መዓልቲ ወጋሕ ክብል ከሎ በሪ ሱዳን ዝተባህለ እንግሊዝ ገዚኦም ዘለዉ ከተማ አተዉ፤ አባኡ እውን እታ መርከብ ደርጓዕንዕ እናበለት ንቱ መልሕቃ ደርቢያ ደው በለት፤ ናባኣ አቢሎም ብዙኃት ጸለምቲ ሱዳን ከክንዳ ገለ ዝኹኑ ውርር በሉ፤ አባኡውን ክልተ ሕዝቢ አፍሪቃ ሱዳንን ኢትዮጵያውያንን ገጽ ንገጽ ተጠማመቱ፤ እቲአ ቶም “ሆይ እዘን ሽዩጣት ምእንቲ ገንዘብሲ ትሩቡሊ ይወርዳ አለ ሞ” ብዝብል ሓሳብ እቲአቶም ከዓ “እዘን ጸለምቲ እዚኤን እምበር እየን ብምንታይ ይበልጻና” እንክብሉ ብብውሽጦም ይመዛዘኑ ነበሩ። እንካብቱ በሪ እቱይ ባቡር ገፈፍ ክትብል ነቐለት፤ እቶም ዓስከር እውን አብቱ ወገን ባሕሪ እቱይ ብዙኃት ከልቢ መሰል (pescecanie)

ዝበሃሉ ሰብ ዝበልዑ ዓበይቲ ዓሳታት ኣለዉ ዝብል ወረ ሰማ
 ም ነበሩሞ እንተ ረኣዩ ይኣ ቢሎም ቅልቅል ቅልቅል ይብሉ ነበ
 ፍ፤ እንተኾነ ኣብ ክንዲ እቶም ዝደልዩዎም ዝነበሩ፤ ካልእ
 ደልፊንስ ዝበሃሉ ጥንቅልዓሸው እናበሉ ብዩማነ ፀጋማ ንታ መር
 ከብ ዝሰቡዎ ዝነበሩ ዓሳታት ረኣዩ። እዞም ዓሳታት እዚኣምንከ
 ፈተውቲ ሰብ እዮም ይበሃሉ፤ ደድጎሪ መራኽብ መምጽኢኣምውን
 ይኣ ገለ ሰብ እንተወደቐ ከልዕሉ ንማለት እዩ። ከምኡ ንሓደ ሲሞ
 ኒስ ዝተባህለ ቅኔታይ ጸላእቲ እንካብ መርከብ ምስ ደርበይዎ ሓደ
 ደልፊንስ ጸዊሩ ናብ ዓዳ ኣብጽሖ ይብሃል። ገሊኡቶም ግን ገለ
 ዝብላዕ እንተንጠቡሎም ስለ ማለት እዮም ይብሉ። ኣየናይ ሓቂ
 ምኻኑ ኣይፈልጥን። ዓስከርንሞ ናይዙ ኹሉ ባህሊ ሓደ ጽንጽን
 ታ እኳ ኣይነበሮምን ሱቕ ቢሎም ድኣ ይጥምቱ ነበሩ፤ እንተ ደል
 ፊንስን ከዓ <ኣፋኒና ፍብ ኣሳጊርና ኣቶናክን ሰብ ጉምቦ ስዋና
 እናበላ መርዓት ኣፋኒየን ከም ዝምለሳ ኣዋልድ፤ ከምኡ ቢሎም
 እናተጠልሓሙን እናወጹን ሰብ ከድጎኑስ ይኹኑ ዝብላዕ ክደልዩስ
 ይኹኑ ንበሪ ሰ-ዳኖም ድኣ ተመልሱ። ምድሪ ጽልግልግ በለ፤ ሻዕ
 ቱይ እውን ሓደ ዝሓል ንፋስ መጺኡ ኣዝሕል ኣበሎም፤ ቅሩብ
 እውን ነፍሶም ተመልሶም፤ ኣብ ማእኸል እቱ በሕሪ እቱይን በቱ
 ጸልማት እቱይን እታ መርከቦም በይና ከምኡ ኸዓ ካልኣት ዝኃል
 ፋን ዝገብኣን መራኽብ እንተ ተጓነፋኣም ይበርሃ ነበራ፤ እዙ ትር
 ኢት እዙይ ፍጹም ዘደንቕ እዩ። እንካብ ኩሉ ዘደንቕምን ከዓ
 ሽዑ ኣብ ማእኸል እቱ በሕሪ ወርኒ ክትወጽእ ምስ ረኣዩ እዩ።

ምድረ ሰማይ ሃዲኡ ዝግ ቢሉ እንከሎ ብወገን ምሥራቕ፤
 እንካብ ዓዲ ዓረብ ማለት፤ ሓደ ኽብ ዝበለ፤ ከም ፍርቂ ጣይታ

ዝኹነቱ፤ ቁጥቋጥ ዝመስል ዓይነቱ ነገር፤ እንካብ ቀላይ በሎኽ
 ክብል ረኣዩ፤ “በስመ ኡብ ወወልድ ወመፈስ ቅዱስ። ቢሎም ገጸም
 ዐተቡ፤ ሓደ ዘደንግጽ ምትህት (፩) ዝረኣዮም ዘሎ እምበር ወርኒ
 እትወጽእ ዘላ ይመስሎም ኣይነበረን፤ ኣንፋ ዝብሉዎ እኳ ኣይመ
 ጸምን። ኩሉ ቀልቦምን ሃሞምን ምሳኣ ኹነ፤ ወያ ወርኒ በብቅ
 ፍብ እናተላዕለት ንቱ ማይ ደም ኣምሰለቶ፤ ሻቡውንክ ገለ እንካ
 ባኣቶም ቅዱሳት መጻሕፍቲ ዘንበቡሞ፤ ኤርትራ ቐይሕ ከምዝኹነ
 ትርጓሜኡ እንተዚፈልጡ፤ እቱ ምሳኣም ዝነበረ በሕሪ ከን ንሱ
 ምመሰሎም፤ ብዕብዩት ኣቦይዝጊ ተላዓዲሎም እውን ብመንፈሳዊ
 ልቢን ብታሕጓስን ንሴብሐ ለእግዚኣብሔር ስቡሐ ዘተሰብሐ ዝብል
 ድርሳን ሙሴ ክደግሙ ነገሮም። እታ ወርኒ ብምልኦታ መሰስ
 በለት፤ ወይባ ዝመስል ዓይነት ለቢሳ እውን ብጊዚኣ ንቱ ማይ
 ኣወየቡቶ፤ ንሱንክ በቱ ብርሃና ደስ ከምዝበሉ ኸርኢ ክትደርዘ
 ቢልካ ኅዝ ከምዘበልካዮ እንስሳ እሞ ደስ ቢሎም ቁርባቱ እስር
 ዝርግሕ ዘብል ከማኡ ቀጥቀጥ ይብል ነበረ። ድጎሪቱይ ወርኒ
 በብቅሩብ ቆሎ መሰለት ንቱ ኸዲኑዎ ዝነበረ ቆባር ኣርኒቻ እውን
 ንበሕሪ ኳዕ ቢላ ኣብርሃቶ። እታ መርከቦም በርህት እቱ ንሳቶም
 ዝነበሩም ስፍራውን በርህ። እታ ሓመሮም እንክትከይድ ከላ ንሳ
 ወያ ወርኒ ብሓደ ዘይረኣ ገመድ ኣባኣ ኸምዝተኣሰረት መማዕረኣ
 ትኸይድ ነበረት፤ ንቶም ዓስከርስ ትኸይድ ትመስሎም ነበረት
 ክብል እዩ። ሻዑ ወዮም እንደ በሕሪ ዘይነበሮም ደቂ ጦብያ ኣብ
 እቱ ትርኢት እቱይ ሃህ ቢሎም ተረፋ፤ ዝሓልሙ እምበር ዝርእዩ
 ኣይመስሎምን። ኣብ ማእኸል ኣንፋን ርእሱን ዘይትርእዩሉ ቐላይ

(፩) fantasma ማለት እዩ፤ ኣብ ወገኒል ዘሎ ቃል ግዘ እዩ።

ብለይቲ፤ እሞ ካብ ጸልማት ብኡብኡ ናብ ብርሃን ምስጋር፤ ልቢ ንዘለ ምን ቅሩብ ናይ ጽባቕ ነገር ክኣትዎ ንዝኸኣል ሰብን ፍጹም ሰማያዊ ራእይ እዩ ። አባይዝጊ እንካብ ዝፈጠሮ ነገራት ኪለው ዝጽብቕ ባሕሪ እዩ አባኡውን እዩ ፡ ፅባባዮት አባይዝጊን መስፈርትንት ዘይምህላውን ዝፍለጥ ። ሃገሪይ ባሕሪ ስኢ ና ኢያ ካብ ነገሥታት ዓለም ትሒታ ዘላ ሕዝባውን እንካብ ጥበባት ሱታፊ ርሒቕ ደንቀፋ ዘሎ ቢሉ ልቢ ዘለዎ ይኃዝን ። ከምዘይ ቢሎም ክይድ ድጎሪ ኃዲሮም ንጽባሒቱ አጋ ምሸት ጥቓ ዓዲ ግብጺ በጽሑጥ እቱ እስራኤል ዝተሳገሩሉ ስፍራ በዙይ እዩ ፤ በቱይ እባ እዩ ተበሃሃሉ ፤ ብፍላይ እታ ስፍራ እንተዘይፈለጡ እውን ወገኑስ ንሱ እዩ ። ንሱውን ንቱ ናይ አባይዝጊ ፅባባዮትን ክእለትን ናይ ቅዱሳን መጻሕፍቲ ዝኸርን አፍልጦን አኸብሮን ዘለዎ ኢትዮጵያዊ ልቢ ፍጹም ደስ አበሎ ። እንካባአቶምውን እቶም መምሁራን “ፈረስ ወመስተጽዕነ ወረወውስተ ባሕር። ዚብል ቃል እናደገሙ ብውሽጢ ልቦም ንአምላኽም ሰገዱ ። ብማዕድኦም እውን እምባታት ዓረብ ምስ ደብረ ሰና ረአዩ፤ “አ እንካብ ዙሉ እምባታት መውረድ አባይዝጊ ክትከውን ዝተኃረኻ ቅዱስ ጠረር ሰላም ንአኻ። እናበሉውን ናብኡ አቢሎም ሰገዱ፤ ወዲ ኢትዮጵያ ብቅዱሳት መጻሕፍቲ ንዝስመዩ ስፍራታት ፍጹም ብባሕርዩ ዩኸብር እዩ ። ዝኾነ ኸይኑ መርከቦም ንቕድሚት ትጐዓ ዝ ድአ ነበረት ። ወትሩ ካብ ዓይም ዝርሕቁ ከምዝነበሩ እናሓሰቡ እውን ልቦም ድምብርጽርጽ ይብሎም ነበረ፤ ደጊም ራብዓይ መዓልቶም ወዲአም አብ ኃምሳይ አቢሎም እዮም ዝሳፈሩ ዝነበሩ ። ወዮ ባሕሪ እናጸበበ ክንዲ ዝኸደ እውን ክልቲኡ ደረት እስያን ደረት አፍሪቃን ተራእዮም ። ልቦም ትልዕዕል አበሎም ። “አ ምስ

ሃገርና ጠቢቕኪ ዘሎኹ ብውጎጎር አባይና እውን ማይ እትሰትዩ፤ ብመሬት ዓድናውን እትፈርዩ ምድሪ ሰላም ንአኹ። ብዝብል ቃል እውን ሰላም በሉዋ ። ንጽባሒቱ አብ ሱወዝ ዝበሃል ከተማ ዓረብ ዓረፉ፤ አባኡ ግብጻውያን ወረሩዎም ፤ ሰብ ነዋጎቲ ቐሚስ ሰብ ካኪ በብዓይነቱ፤ በብዓይነቱ ዝኾነብሮም፤ ገሊአም ተምሪ ዝሸጡ ገሊአም ፋል ገሊአም ሓለዋት ሽኳር ዝሸጡ ነበሩ ። ንቱ ብዘይካ ነጻላን ብኸዳን ብዘይካ ናይ ወዲ ሃገሩን ካልእ ገጽ ብዙጎ ዘደረአዩ ብዘይካኡ ካልእ ፍጡር ሰብ ዘሎ ዘይመሰሎ ወዲ ሓበኻ እዙ ነገር እዙይ ምስ ረአዩ ብዙጎ አደነቐ፤ ዓለም ክንደይ ይገፍሕ እዩ ዝብል ሓሳብ እውን መጻቶም ። እንካብቱ ከተማ እቱይ ነቐሎም መስኖ ሱወዝ አብ ዝተባህለ፤ ዓቢይ ውጎጎር ዝመስል፤ ቀጠን ባሕሪ፤ መርከቦም አተወት፤ ገፈፍ እናበለትውን ናብ በሪ ስዒድ ዝተባህለ ከተማ ግብጺ ደበኻ አበለቶም ። አብኡ ባሕሪ ሮም (ሜዲተራኔየም) ብመላኡ አብ ቅድሚኦም ለጥ ቢሉ ሞገዳት እውን እናተዛበጡ ክንዩዩ፤ አብቱ እትወቱ ኸዓ ሓደ ዓቢይ ሰብ ቆይሙ መንዩ በዚ ዚኃልፍ ዝብል ዳርጋ ዚብል ዚመስል ረአዩ፤ ንሱ ምስሊ እቱ ንመስኖ ምቕዳድ ዝኃሰበ ዓቢይ ብልሂ ዝኾነ ዴለሰጥስ ዝተባህለ ፈረንሳዊ ነበረ ። ንሳቶም ግን አይፈለጡዎን፤ አብኡ ኸዓ ካልእ ድንቁ እኒህ ። ሰብ የማነ ፀጋም ክጻፋዕ ረአዩ፤ አባኡ ገዛውቲ ብብዙጎ ደርቢ ዝቐመ፤ ሰጥ ዝበለ መንኰራዙርን ሠረገላታትን ዝኸከርከራሉ መን ገዲ፤ ድሙቕ ብዙጎ ዝትርኢቱ ፋኑሳት ነበረ ። ወይ ግሩም ዕጹብ፤ ወይ አምላክ ምባል ዝመሩ ። እንካብኡ ተላዒሎም ናብ ባሕሪ ሮም አተወ አባኡውን ወትሩ ንፀጋም እናተጠምዘዙ ትርኢት አፍሪቃ ከይተኸወሎም ብጥቓ እስክንድርያ ኃለፉ ግን ደው አይበሉላን ።

“እስክንድርያ መንበረ ማርቆስ እስክንድርያ ቅድስቲ ከተማ መን በረ ሊቀ ጳጳሳት።” እናበሉ ፍጹም ተሓጉሱ ወሪዶም ክርእዩዋን ክሳሉሙዋን እውን አይምጸልኩን ግን አይከነሉምን። ከብታ መን በር እቲአ አቡናት ተተባሂሎም ንኢትዮጵያ መጸአም እልፊ ባዕ ዳን ዘጎሰሩዎም ከምዝነበሩ ግን አይፈልጡን። ይዋእ ሓበሻ ወትሩ ንነገር እቱ ጸጽቡቕ ይርአዮ እምበር ከክፉኡስ እንክብ ዓይኑ ምስ ተኸወለ እዩ። እንክብኡ ቅሩብ ንባሕሪ አቢሎም ስጥጥ አቢሎም ደኃር ግን ናይ አፍሪቃ ደረት ደረት እናተዳረቱ ዲርና ናብ ዝተባህላ ናብቱ ዝወርዱሉ ከተማ በጽሑ። እኒህ ደጊምሲ ናብ ዓዲ ስብእነቶምን ንብዙኃት ከዓ ዓዲ ሞቶምን በጸሑም እዮም፤ እዙይ ምስ ፈለጡ እውን ነፍሶም ኸቐርር ቢሉ ቁርባቶም ግፍፍ በሎም። ወሪዱ ድኣ ። አቓሑቶም ጸዊርምውን ገፈፍ እናበሉ ክኸዱ ሓጸ ምድረ በዳ ትሩቡሊ ቆለዎም፤ ክዓርፉ ቢሎምውን ድኳን ተኸሎም አባኡ ግምስስ በሉ፤ እቱ ባሕሪ ፍጹም አድኪሙዎም ነበረዎ ብኡ ብኡ ድቃስ ወሰዶም።

ዕረፉ ኦ ንዕረፍቲ ዘይመጸእኩም ፍቁራን ደቂ ዓደይ፤ ዕረፉ ዕረፍቲ የድልዩኩም እዩ ከመይሲ ብዙኅ ሥራሕን ጸገምን ክትጸሩ የድልዩኩም እዩ አብዙ ርሱን ሃገር'ዙይ። አዕራብንክ አማዕድዮም ርእዮም ነንሓድሓዶም ትርእዮዶም አሎኻ «እዙ ብገንዘብ ሕይወቱ ዝሸጠ ከልቢ ሓበሻ» ይበሃሉ ንግዲፍም፤ እዚአቶምስ ጸላእትኹም አይኮኑን እኳ፤ ጸላእቲኹም ድኣ እንታይ ክብሉኹም እዮም፤ ግን ንስኻትኩምስ ዕረፉ ደኣ ።

ቦታ ጸብእን መከራን ።

ብጸላእ ወዲ ጓና ምእንቲ ጓና ቢሉ አይ ምእንቲ ሰቡ አይ ምእንቲ ሃገሩ አብ ውግእ ዝመውት አባኡ ተቐቲሉ፤ ክመውት እንክሎውን ብጥይት ሓሪሩ «አ ፍቅርቲ ሃገሪይ ንዝሃብኪ ነፍሰይ እመልሰልኪ አሎኹ ተሓጉሽ እሰይ» ብሞት ዝመውት ቢሉ ዘይክእለሉ ይዋእ እዩ አካ እዝጊ ጸልአሉ ።

እናበለ ሌዮፖርዳ ዝተባህለ ሓደ ውሩይ ቅኔታይ ጣልያን ደረሰ። እዙ ድርሳን እዙይ ካን ንእዞም ዓስከር እዚአም ቢሉ ዝተናገሮ ይመስል። እኒህ እንክብ ዓይም ንስድራአምን አዝማይምን አዕሩኸምን ገዲርም ከንድዙይ አባሕር ተሳጊርም አብዙ ደረቕ ዓዲ እዙይ በጽሑ።

አንታ ዓርከይ እዙይስ እምበርዶ ዓዲ ሰብ እዩ አብዙ ሓጸ እዙይስ ሓቂ ሰብ ይሓድርን ይነብርን ቢሉ ትኳብ ንሓደ ዓርኩ እዙ ነገር እዙይ ምርአይ ገሪሙዎ ጠየቆ ።

አንታይ እሞ እበልካ ዓርኩኺ ከምዛ ኸማኻ ዓይነይ ዝሃበኒ እርኢ አሎኹ እምበር፤ አነ እንታይ ፈሊጠሞ ቢልካኒ በሎ። ድኅሪቱይ ዝን በሉ፤ አብቱ መላእ ጭፍራ እውን ሓደ ወስታኸ ሓደ ደርፊኸ በይኑስ ሕሽኹኸኹን ዘይምሉእ ዘረባታትን ጥራይ ድኣ ይስማዕ ነበረ። ዙላቶም ደንጊጸም ነበሩ አብ ገጸቶምውን ኃዘን ን ተስፋ ቐርጸትን ምጽላእን ጣዕሳን ጥራሕ ይረኣ ነበረ። ትርኢት

ምድረ በዳ ፍጹም ዘደንግጽ ትርኢት እዩ፤ ሓንቲ ነነው እትብል እም ሓንቲ ልምዕቲ ሣዕሪ ሓንቲ አሰር ማይ ዝብሉዎ እኳ አይር አዩሉን፤ ኣብ ቅድሚኻ ሓጻን ዒንደን ዣዕኸርን ዙምሪ ሓመድን በይኑ ይረአዩኻ። ቅድሚት ድንገት በል የማን ፀጋም ዙሉ ሓደ እዩ። ምግፋሑ እንተርኢኻ ከም በሕሪ ብኹሉ ነገሩ ግን ተጻይ በሕሪ። ኣብ በሕሪ ዓሣታት ትርኢ ድምጺ ማእበላት ትሰምዕ፤ ኣብ ምድረ በዳ ግን ድምጺ ሓንቲ ዑፍ ዝብሉዎኹ፤ ዝነፍራ ኣዕዋፍ ዝብሉወንከ፤ ዘይ ከምዙ መቐሎ ሓጺን ዝኸበዶ እዩ ዝመስል፤ ሰማይ ወትሩ ምስ ተቐልፀ አሰር ደመና ዝብሉዎ ዘልቦ፤ ፀሓይ ወትሩ ምስ መረረ፤ ንፋስ ዝብሉዎ ትውዝ ዘይብል፤ ዓቕልኻ አጽብብ የብለልኻ ዓዲ ሞት ድየ ዓዲ ሕይወት ዘሎኹ ኢኻ እትብል። ወይ ኣፋ ላላይ፤ ከብቲ ልሙዕን ንፋስ ወትሩ ወልወል ዝብለሉ፤ ዛሬ ማየት ዘንገሮ ሕጋዊ ለምለም ምድሪ ኢትዮጵያ። ንዙይ ቢላ እየ ዝመጸእኩ እንቋዕ ከንኩ እርከባ ድኣ፤ ዝብል ሓሳብ ንኹሉም መጻቶም። ብሓረቕት እንትርፈ ንኸንፈሮም ምርምጣጥ ግን ካልእ ክገብሩ አይከአሉን። እንከብቱ ቅሩብ ደቁሶም ዝነበሩ ድቃስ ርሃጺም ተንሥኡ፤ ኸዕቱይ ናይ ምንቃሎም መለኸት ተነፍሐ፤ ከምዝተኻ እሎም ርሃጺም ሓናሲሶም ንምድሪ አቢሎም ገፈፍ በሉ፤ እንተኾነ ቅሩብ ከይኮዱ አእጋሮም በቱ ሓጻ ተመኸለቑ ንቱ ዋዒ እቱይ ቅሩብ ክጸሩ ቢሎም እውን እናተሰራሰሩን እግሮም እናሓሰዩን ክኹዱ ዣመሩ፤ ስኣኒ ዘለዎ ስኣኒ አእተወ፤ ስኣኒ ዘይብሉ ኹዓ ዝገብር እንተሰኣነ ዘሎ ጨርቅን ዘለዎ ምኣረምያን አውጺኡ ኣብ እግሩ ዣንገሮ። ዘይጠቅም ጥበብ፤ እሞ እዙ ሓዲኽ ስኣኒ እዙይዶ ንደት እቱይ ክኸልክለሉ እዩ፤ ተገደርና ይበሃል። ዘይ ረመጽ እዩ

እምበር እንታይ ኪበሃል ይከአል። ዘይሂዚ ሂዚ መሬት ዝበሰሎ ማፍጠ እዩ። ሓደ ጊዜ ይዝከረኒ፤ ብገርሂይ እናገብኹ ብሓደ ማፍጠ ክሓልፍ እንከሎኹ ወዮ እቱይ ለካ አይጠፍአን ነበረ። እግረይ ኣብቱ ኃመኹኸቲ እቱይ ክሳብ ብርክይ ተዋጎጠ እሞ ሙኹ ሉቕ ቢላ ወጸእኩ፤ ዙሉ እግረይ ፋዕፋዕ ቢሉ ቈሰለ። ከምዙ ኹማይ እዙ ነገር እዙይ ዝረኸበ እንተሎ ከማኡ ይሕሰብ፤ ዘይረኸበ ግን ብገርሂ ባዕሉ ከስተንትኖ ዝኸአል ነገር እዩ። ብኸምዙይ ዝበለ ጎልጎል ከስ፤ ክንዲ ሓደ ማፍጠ ጥራይ ዘይኮነ ምንኣሱ፤ ደቁ ዓድና ይኹዱ ነበሩ፤ ንሓደ መዓልቲ በይኑ ዘይኮነስ ንኸልተ ዓመት አባኡ ክነብሩ እዮም። እቱ ንመኸልክለ ቢሎም ገቢሮምዎ ዝነበሩ ስኣኒ ወይ ጨርቁ ግን እኳ አይጠቐሞምን ከመይሲ ንቶም ሰብ ኣሣእን እቱ ሓጻ ብማእኸል ስራኽም እናአተዎም፤ ንቶም ሰብ ኣጭርቑቲ ኹዓ መዣመርያ ኹሉ እግሮም ዘይሕዝ ብምኽን ካልአይ ከዓ አተኣሳስራኡ ሳንኩፍ ብምኽን እናሰተኹ ወዮ እግሮም ከምዛ ጥራሑ ዝተረፈ፤ እንታይ እሞ ኪበሃል ረኸቡዎ ድኣ ብእዝገ ዝወረዶም።

አርባ ሓብ ሎሚ ዝነቀወ ዝብኢ ኣየስረረንን ከምዚበሃል ከብ ሕገር ከምዙይ ቢልና ዝተሣቐናስ ክልተ ዓመት ድኣ ኹመይ ክንከውን ኢና፤ ይባሃሉ ነበሩ። ክልተ ዓመት ክልተ ዓመት ኣብዙ ብረስኑ ናይ ምድሪ ገሃንም ዝኹን ቦታ እዙይ ምስኡ ኹዓ ክፋእ ንፋስ እናነፈሰ ከም ሓርጭ ዝምድቃቕ ሓጸታት እናመጽኦ ኣብ ዓይኖምን እዣምን ኣፍንጫኦምን እናአተወ፤ ብእጅገኦም ብኸሳሩም እናሰተኹውን ናብ ሰውነቶም ኣትዩ መከራ የጽግቦም ነበረ፤ ብሓጺ ጸር ዙሉ ሰውነቶም ሓዊ ኮነ፤ ክሳብ ከብደም ከይተረፈ እውን

ይከተለውም ነበረ ከመይሴ ንሱ ምድቃቹ እዙይ ከበሃል አይክኣልን
 እዩ ። እዙ ናብ ሃገራትና መጸኢ አእካልናን ሣዕርናን ዜሕርር ከብ
 ትናውን ዜዕብር ከም ግመ ዝምርቃቹ ኩልና እንፈልጦ ጣቓ ዝበ
 ሃል እንካብኡ ዝመጽእ ደቂቕ ሓጸ እምበር ካልእ አይኮነን ። ትር
 እዩዎ አሎኹም መገዲ አሸሓት መዓልቲ ከብ ዝምርቃቹ ሃገር መጸ
 ኡ አሞ በቱ ጽሑይ ንፋስናን ለምዕናን ዝኒሉ ኹሎ እኳ ናይ ምን
 ቃጽን ናይ ምሕማምን ኃይሊ እንካብ ረኸበ ፤ የግዳ አብ ማእከል
 ዓዱን መሠረቱን አብ ማእከል እቱ ዝፈልሓሉ ምድሩ ምስቱ ሃሩር
 እቱይ ብዘይ ሓደ ጽላል እምን ቁጽልን ምስ ረኸበክ ከመይ ይኸ
 ውን። ክንደይ ዝሓሙ ኹምዝነበሩ አባይዝጊ በይኑ ይፈልጦም ከም
 ዝወረደም ምሉእ መዓልቲ ክይድ ድኅሪ ውዲሎም አማስደኡ አቢ
 ሎም ተሳፈሩ ፤ አእጋርም በሲሉ ተረሚጹ ነበረ ፤ ክዓርፉ ቢሎም
 ቅሩብ ደሞም ምስ ረግኤ እውን ሮቕፎቕ ቢሉ ማይ መዓጎ። አባ
 ኡ ኹምዝኾነ ተገማሲሶም አብቱ ሓጸ ብዘይ መንጻፍን ብዘይ ክዳ
 ንን ዕጣቕምን ክዳውንቶምን ከይፈትሑ ድቃስ ይኣ እንተ መጸም
 ቢሎም አብ ባይታ ለም በሉ ። ንቶም ብበቕሊ ክኸዱ ዝወዓሉ
 መኳንንቲ ጣልያን ግን እንካብ ዛዕጊ ለይቲን እንካብ ደርናን ክኸ
 ውሎም ተብሂሉ ድንኳን ተተኸለሎም ፤ ዓራት ተነጽፎሎም ማይ
 ተቀረበሎም ። ብዝተገብረ ገባሪኡኸ መን? ወዲ ሓበሻ መከራ
 ዝዕድሉ ግዲ። እቶም ካልኣትክ ዘይሕግዙዎም አሆይ ከአላይ ጊላዋስ
 አንጽፈለይ እንተበልካዮ አብርሃለይ ይብለክ ከምዝብሉዎ ምሰላ
 እዙ ኹሉ ምሕጋዘምን ደገፎምን ዝደሊስ ጊላዎአምዶ አይኮነን።
 እቱ አብ ማእከል ድንኳን ከይኖም አብ ዝተሰናደወ ጠረጴዛ ግርም
 ዝኾነ ድራር እንክድረሩስ መን ድዩ አባኡ ደው ቢሉ ዘገልግሎም

ዘይ እቱ ለሽብ ክብል ዝወዓለ ብሓሳብም ውሩድ ዝነበረ ወዲ ሓቦ
 ሻ ። ንጽባቤቱ እንክትንሥኡ በቕሎም ጽዒኑ አቓሑአም አሰና
 ዲወ ክጸንሖም ዝደሊስ ከብኡ ኃሊፉ መን ድዩ ። እሞ እንድዲ
 እቱ ዝገርምሲ ወዲ ሓበሻ ንፈረንገር ቐረቡ ክንዲ ዘገልገሉ መጠ
 ን ዓራቱ ከንጽፍ ኮይኑ ጋሻ ዛግረኡ ክኾነሉስ ኮይኑ ጸብሒ ክገብ
 ረሉስ ሽጋራኡ ክውልዓሉስ ኮይኑ ፤ ክንዳኡ እንካብ እቶም ብጸቱ
 ክሳብ ፤ ሰማያት ዝበጽሑ ይመስሎ። ስለዙይ ሓደ ዘይጠቅም ደድ
 ጎሪ ሓንቲ በቕሊ ግብጣን ናይ ፋንድያኣ ሽታ እናጸገበ ክኸይድ
 ዝወዓለ ባልጠገር አብ ልዕሊ ጠርቡሹ ቆብዕ ግብጣን እንተ ተሸ
 ከመስ ከምዙ አብ ልዕሊ ብጸቱ ዝነገሠ እዩ ዝመሰሎ ዝነበረ። አባ
 ኡ ናይ ምሸት ሃሩር ድኅሪ አቕሱሎዎምን ንፋስ ዘልዓሎ ሓጸ
 ድኅሪ አጽጊቡዎምን ዛዕጊ ለይቲ እውን ትልግጽ ድኅሪ ኃዲሩሎ
 ምን ንወጋሕታኡ ተላዲሎም ካልአይ መዓልቶም ክኸዱ ነቐሉ ።
 ወይ ሻቡ ንዝረአዮም ገጸም መጽሊወ አዕይንቶም ቀይሑ ከንፈ
 ሮም ነቐጹ ነበረ ። ወዮም ብጠስሚ ዝተለክዩ ክመስሉ ወላህላህ
 ዝብሉ ዝነበሩ አጉባዝ ኢትዮጵያ ብሓንቲ መዓልቲ ናብዙ ዕብራን
 እዙይ በጽሑ ። ሻቡ ንዝረአዮም ሓደ ዘይጠቕሙ ዘጉናፋት ሃገር
 እምበር ኢትዮጵያውያን ይኹኑ ዝብል ሓሳብ አብ ልቡ እኳ አይ
 ምመጸን ። አብ ዓዶም ግን < አቱም አባይ ቐሸዩ ፤ ዓገብ እንዶ አይ
 ትብሉዩ ፤ ሓደ ጉብዝ ሰአና ከይዶም ትሩቡሊዩ > እናተባህለ ይብኮ
 ነበረ ። ይዋእ ትኳብ አብ ገዛኻ ጸባ ዝሰትዮ ይስእን ጠስሚ ዝጸ
 ብሐ ይስእን ፤ ስድራኻ ሃብቶም ንዝገብሩዎ ይስእኑ ንሰኻ ግን አብ
 ዙይ ብዕብራን ትመውት አሎኻ። እንካብ ሓደ መገሻ ምስ አቶኻ
 ስድራኻ ብብሩህ ገጽ ተቐቢሎም ምርቓን በርከትን እናጽገቡኻ ፤

አብ ገዛኻ ማይ ውዑይ ንመሕጸብ እግርኻ፤ ስዋ ወይ ጭልቃ አን ጣጠፊ ንመጥለል ጽምእኻ ልሳሉሰ ዓራት መደቀሲኻ ተሰናዲው ልካ ይጸንሕ ልብኻ እውን ዓራፋ ባህ ቢሉካ ትድቅስ ነበርከ፤ ሎሚ ግን ክንድዙይ ለሸብ ክትብል ውዲልካ አብየን እዩ ምእታውካ። ምስ ሕሱም ብዕራይ ውዲልካ ናብ ሕስምቲ ሰበይቲ አይትእቶ ዝብሉዎ ምስላ ክበጽሓካ እኒህ፤ ብጽቡቕ ገጽ ዝቐበለካ፤ ድራርካ ዘሰናድው ልካ ዘደቅሰካ ሓደኳ አይትረክብን። ምስ ስድራኻ ዝነበርካዮ ጽቡቕ ንብራ፤ ሻዑ እዩ አጸቢቐ ዝዝከረካ ሻቡ ትምንይ ክተብሉ ኢኻ ግን አይክትረኽቦን፤ ኡፋዩ ቢልካ እውን ንቲ ሓሳብ እቱይ እንከባኻ ንምርኅቕ ክትጽዕር ኢኻ።

ከልአይ ምሸት ተሳፈሩ፤ ለይቲውን ከምቱ ቐዳማይ ለይቲ ግስምስም ኮነ። ምስ ጽምእኻ ጥሚትን ሃሩርን ደርፍን ድኻምን ክምዙ ዝበልናዮ እናኸዱ ጌ መዓልቲ ምሉእ ገስገሱ መረኹ። መረሸ ዝብል እዙይ ሓዲስ ቃል ናይ ድኻምም ምስክር ባዕላቶም ዘውጽእዎ እዩ። ሻብቱይውን አብቶም ጸላእቲ ዘለውዎ ስፍራ ቀሪቦም ነበሩዎ እቱ ዝገልቑም መኰንን ጣልያን አብ ፈረስ ቁጭ ቢሉ አብ ማእከሎም ከይኑ ኩሎም ከምዝሰምዑዎ ገቢሩ አይዘኻ <አጸቢም ዓስከር ኤርትራ፤ እዞም ክትዋግእም እትደሊ ዘሎኻ ንሶ <ት እዮም እምበር ከልእ አይኮኑን፤ ጸዓዱ ምጂናም ግዳ ዩፍርሃከ <ይኸውን እንተኸነ ከማና አይኮኑን፤ መድፍዕ የቢሎም ብዙ፤ <ጥይት የቢሎም፤ ከማና መነጽር የቢሎም፤ ከማና ርኪት የቢ <ሎም። ንሕና ጥራይ ኢና ንፋዓት ፀዓዱ፤ ንሕና ጣልያን ጎይቶ <ትካ። ሕዢ ኸዓ በሎ አይትፍርሃዮ፤ አጣል አግማል አሓ አእ <ዱግ አባጊዕ እንተ ረኸብና ከብኤን ሓሪድካ ክትበልዕ ክንህበካ

<ኢና። ግን ወርቂ እሞ ብሩር። ወይ ከልእ ንኡ ዝመስል አቕሓ <ረኺቡ ንአኡ ዝኃዘ ግን ወይሉኡ፤ ሂጀን ኹርባጋዮ አብ ቅድሚ <ኩሎም ብጥራይ መቐመጫኡ ክልምጥወ እዩ። ሕዢ ኸዓ፤ ስሚ <ዓኩሙኒ ዩ ኩሎ አቕሓ አነ እዩ ዋናኡ፤ ጎይታኹም አነ እዩ ዝረ <ኸብኩዎ ንአይ ኢኹም እትህቡኒ። ንስኻትኩም አብ ትሕቲ ሰን <ደቅ ዕላማ (ባንዴራ) ጣልያን ከይንኩም ብምውጋእኩም ደስ ክብ <ለኩምን ክትኩርዑሉን ይግብአኩም፤ ንሕና መንግሥቲ ጣልያን <ዓበይቲ ኢና መራኽብ ባቡራት መዳፍዕ ጠበናገዮ ነፈርቲ ባቡራት <አለዋና፤ ምእንትዙይ አጸቢቕኩም ክትዋግኡልና ግዳ እዩ፤ <ሕዢ ከዓ ኩሎኻትኩም ከምዙ አነ ዝብል ቪቫ ኢጣልያ፤ አማ <ኑኤል ንጉሥና አቪቮ ቢልኩም ጨሪሑ። ቢሉ ነገሩ ፈጸመ። እዙይ እዩ ንቶም አብ ውግእ ዝቀራረቡ ዝነበሩ አጉባዝ ሓበሻ ዝንገር ቃል። ብገንዘብ ዝተሸጡ ወተሃደራት ድኣ አይኮኑን። እን ከብኡ ዝዓቢ ቃላት ኪሰምዑ ምእስ ይግብአቶም። ንሱ እንክናገ ርም ስምዙ ኻልእ ማንም አፍሪቃ፤ ዓደቦ እንታይ ከምጂኑ ዘይራ ልጡ፤ ምእንቲ ዓደም እውን ንሳቶም እንተ ዘይኮነስ አብታቶም ብዙ፤ ጊዜ ከምዝተራኸቡ፤ ሓበሻውን ጨዋ ልቢ ከምዘለዎ ብዙ ፋ ነገራት እውን ከምዝሓስቡ፤ ጽሩይ ስምን ጋርግንነትን ደልዩ እም በር ምእንቲ ክልተ ፈረንካኡ ከምዘይመጸ አይፈልጥን ነበረ።

አብ ውግእ ዝቀራረብ ወተሃደር ድኻነታ ወይ ዕብዮታ ንዓዱን ንወለዱን ንሰበይቱን ንደቁን እንተዘይተሰምዮሉ፤ ብልቢ ከምዘይዋ ጋእ ንፈልጥ። አብዙ ነገር እዙ ሹመይና ጣልያን እንከ ሓደኳ ንዙይ ዝተንኪ አይነበርን ከምዙ ካብ ዘይፈልጥ ስፍራ ቁላው አከብካ እም ጸእካ ሓደ ነገር ክገብሩልካ ከምትገንሖምን እናሸምጠኻ እውን

ከምትንእደምን፤ መንፍግትካ ሹሉ እናውረኻውን ከምተደራርዶምን ከምኡ ቈጸሩዎም ነበር ። አብ መወዳእታ “ ሺቫ ኢጣልያ ” በሉ ምስ በለንክ እቶም ሹሉ ዘይሓስቡ ብጋውሕታ ዝጥዕም ደም ጸም፤ ኡኡ እናበሉ “ ሺቫ ” እንክብሉ፤ እቶም ለባማት፤ ምስ ኦም ከፃ ትኳብ፤ ሕንቕንቕ ቢሎም ምረር ንብዓት ነብዑ፤ ከመይሲ እዙ አብ ላዕሊ ዝበልፍዮ ነገራት ናብ ሓሳቦም መጸም ። ምስ እቶ ም ዓዶም ከድጎኑ ዝቀራረቡ ዝነበሩ ንሶት አብዳው ንርእሶም እን ተጣማመቱ እውን ሕንኻ ይብሉ ነበሩ ። ሰብ ምድረቡዳ ብዙፃ መንፍግት፤ የቢሎምን አብ ውግእ ። ጠበናገዮ ብዙፃ አይርሀዎምን ነበረ፤ ጠያይት ዝገደደ፤ ንጉሥ የቢሎም ሹመና የቢሎም እንከላ ወሲ፤ ብዝከአሎም ንታ ዓደም እንካብ ኢድ ንና ከድጎኑ ይፃጥቁ ሓበሻ ግን አብ ዓዳ ንጣልያን ክአትወ ሱቕ ቢሉ ርእዮም ስ፤ ከም ልቢ ዘይቢሉ እንሰሳ እናሰገደ ተገዚኡም ስ፤ እዙይ ከይላ ኸሉ ከፃ ንቶም ንዓዶም ክከላኸሉላ ዝደለዩ ሰባት ክዋጋኡ ይቕ ረብ አሎ ። ተገዛኢን ንኻልአት ክገዝኡ ኸፃ መጋበሪን፤ ንኡ ሓን ቲ ሕይክትአትዎ፤ ዓዳ ሓንቲ አይክጥቀመሉ፤ ንቶም ደቂ ምድፋ ኸሕኳ ርጉቻት እንተኸኑ፤ ደቂ አፍሪቃ ምዃኖም ዘይተርፎም ጎራባብቱ ከግዝእ እዩ ዝመጸ ። ንሳቶም እንካብ ጥንቲ ዘመን ጸላካ ትና እዩም ምስ ጣልያን ከይንና እንተ ተዋጋእናዮም እውን ድጋ ን፤ ጸላእትና እንካብ ምድሪ እንተተደምሰሱ ይሓይሽ ዝበል ግዲ አይስአንን ይኸውን፤ እንተኸነ እዙ ንስኻ ንኻልአት እትገብር ዘሎኻ፤ ሓደ መዓልቲ ከምዝወድቀክዶ አይትፈልጥን፤ ጣልያን ወደ ፈረንሳይ መሬቱዎም ንኡኻ ኸዋጋአካ ምስ ዝመጽኡ ከመይ ዝበለ ሓጎ ክፈድዩኻ ከምዃኖም አይትፈልጥንዶ ። አዕራብ ንደቆም ወ

ልድ ክብሉ ከለዉ እቶም ደቆም ከፃ ንደቆም፤ ክትርስዕ ክትርስዕ ደም ሓበሻ አይትረስዕ ከምዝብሉዎም ደምነት እዙይ ንዘለዓለም ክት ተኸሉ ከምዝኸንኩም አይትሓስቡንዶ። (፩) ብዓል ትኳቦ ከምዙይ ቢ ሉም ናብቱ ጸላእቲ ዘለውዎ እንክጎዓዙ፤ በቱ ሓደ ወገን አዕራብ ንዘ ም ጸለምቲ ሽዩጣት ንዘም ዓብድ ማሳዋሕ (በራዩ ምዕዋዕ ማለት) ክዋ ግኡ ይቀራረቡ ነበሩ ። ንሳቶም ከምዙ አብ ዓድና ዘለዉ ትግረ (እሞ ሳህ ካብ ሓደ ዓዲ ናብ ሓደ ዓዲ እናተጓዓዙ፤ አብ ተወን ዘለዎ ኸይ ደም ማሎም ዘበልዑ ንሶት ዘላንዮም ። ጥሪቶም አድጊ ገመል በጊዕ ጤል ፈረስ እዮም፤ አፍራሶም ስሙያት እዮም፤ ብጋልቦ ንፋስ ብዘይ ምድካም ከፃ ኃፂን እዮም ዝበሃሉ ። አውራ ዝጠቕሞም ማል ገመ ል እዩ፤ ንሱ ካብ ሓደ ናብ ሓደ ክኸዱ አቓሑአም ጥርፍ አቢሉ ተሰኪሙሎም ይኸይድ፤ ማይ ብዙፃ ዘይጸምእ ብምዃኑ እውን (ወርኒውን ይኣ ይጸንሕ እዩ ከይሰተዩ) በቱ ነቕጸም ሃገራት አቱይ ዋናኡ ተሰኪሙ ናብ ዝደለዩ ስፍራ የብጽሑ፤ መሓመድ ዝበረኸ ማል እዩ ዝበሃል እሞ፤ ምእንቲዙይ ብመንፈሳውነት እውን የጥር ይዎ እዮም፤ ስለዚ ይኸውን ከስ አብ ሃገርና እስላም እምበር ክር ስቲያን ዘየጥርይዎ፤ ጸባ ገመል ዝሰተየውን ከምዝመስለመ እዮም ዝቈ ጽሩም ። ሓደ ጊዜ ይፍለጠኒ ኣነ ብእንሸቶይ ምስ ሓደ ብዓል ገመ ል ተራኸብኩ እሞ ሓሊቡ ሓሊቡ አብ ሓርቢ ገቢሩ ክሰቲ ረኤ ኹዎ ። ሓሊብ ገመል ሰኒቱ ማመ “ ቢለ ጠየቕኩዎ፤ አፎ፤ ትሓዘ ኣና ግል ሃይበካ ንፃ ” በለኒ፤ ኣነ ኸፃ ውጥምና ኸይተርፍ እስኪ ድኣ ጸባኡ ክጥዕም ቢለ ምስ ቀረብኩ እቱ ንሳቱይ ከንፈር እቱ ሓርቡ

(፩) እዙይውን ብ፲፱፻፳፮ አብ ሓመዶ ዚበሃል ቦታ ንሠራሕተይናታት ምስ ቀተ ሉሉ፤ ጣልያን ነጻዕራብ ሹት ቢሉ ንሓበሻ ኣገሰቐም ።

አቅረበለይ ፤ እነ ምዕጉ አበልኩ ፤ ክውሕጦ ጋፍምር ምስ አበልኩ እውን ነፍሰይ ስኻፍክፍ ቢሉኒ ብጭ በልኩም ። ወፍ ሰብአይ ንቱ ቅዱስ ጸባኡ ዝደፋኡኩሉ ደስ አይበሉን፤ “አህ” ቢሉውን አኸንፍር አበለለይ ፤ በይንና እንተ ንኸውንሲ ቍጥዓኡ መውጸአለይ ነቢፋ ይመስለኒ ፤ ግን እቱ በረኻ ጽሙዋ አይነበረን ፤ ዝገድድ ግን ንዓፋ ራይ መጸልኩም ። ዝይ ምስ አተኹ ናይ ስብእነት ነገር ይኣ ገቢ ረስ ነደይን ንኃውተይን ነገርኪ ምግዓፍ ፤ ክበልዓኒ ቅሩብ ተረራን፤ አንታ ዓንዣል አንታ ሕማቕ ፤ አንታ ዓሻ ዘሎ ዝኾነ ጸርፊ አስከ ማኒ ፤ እነ ኸዓ ወይ ኃጢአት ምዃኑ አረድአኒ ወይን ከዓ ብምን ታይ ምክንያት ከምዙይ እትብላኒ ምባል ፤ አባኡውን ብቱ ቅሩብ ናይ ትምህርተ ክርስቶስን ናይ ወንጌልን አፍልጦ ዝነበረኒ ቢል ምባል ፤ ዘቅረቡልኩም ብልዑ ፤ ከብ አፍ ዝወጽእ እምበር ብአፍ ዝአቱ አይኮነን ንሰብ ዘርኩሶ ዝብል ጥቕስታት ወረደ ፤ አደይን ኃውተይን ንእኡ ዝስዕር አብነታት ከምጽእ ኒኹ ምባል ፤ አሰ ራብ ዝዓመሙዎም ሰባት ናብ ዓይም እንክምለሱ ፤ ካልኦሲ ዝገቡ ናና የቢሎምን ጸባ ገመል ድኣ አመንጊንም አስቲዮምና እምበር ዝበሉ እኳ ክንደይ ርቕየትን ጸሎትን ዘድለዮም ፤ ንስኻ ግዳ አይ ሰሚኻ አይተኃይልካ ዝገበርካዮ ነገር እንታይ ከምዝኸንካ ሕሰብ በላኒ ። ወፍ ብላላ ዝተማህራ ምዃን ድኣ ብዙኅ ነገራት ሸለል ቢ ንኦ ነበራ እምበር እንተዘይኸናስ አደይ ከልተ ቐነ ወይ አብ እንኣ አባ መጣዕ ወይ ከዓ አብ ካልእ መንጫዕጫዕታ ክትሰደኒ ነገራ ብዙይ ከምዝተሃወኻ ምስ ርኡኹ ፤ አደዋ ፤ ሰትዮ ዝብለኪስ ጥዓ መዮ ማለት እዩ እምበር ምኣስ አውራደዮ በልኩዋ ፤ ሻሱ አደይ በዣኹ ድፍእ የብለኒ ገባር ወደየ ሱቕ ቢለኸ እዩ ትቐይቑ ዘዎ

ሰኹኹ ቢላ ስዕም አበለትኒ ፤ እንክብኡውን ተዓረቕና ። እዙ ኹሉ ታሪኽ ፤ ጸባ ገመል ክንደይ ዝፍራህ ከምዃኑ ዘረድእ እዩ ። አብ ትሩቡሊ ግን ንሱ ኸምዝኾነ ቀለቦም አይፈለጥናን ነበርና ። እዞም ብምድረ ባዳ አብዳው ዝተባህሉ እዚአም ዓይም ንቐጽ ብምዃኑ ማይ ውን ሓጋዩ ምስ ክረምቱ ዘይነጥቦ ብምዃኑ ብዙኅ ዘራእቲ የቢሎ ምን ፤ እተን እንስሳታት እቲኤን እንተዘይህልዋኦም እውን ጥሚት ምሞቱ ይመስለኒ ፤ ግን አባይዝጊ ብኹሉ አይድርብየካን እዩ ። አውራ አብ ዓይም ቅሩብ ማይ ዘለዎ ስፍራ ዝበቀል አም ተምሪ እዩ ፤ ንሱውን ዓይነተይና መግባም እዩ ፤ እንክብኡውን ንቱ ዕጸ ይቱ አንኩሉም ዘስክር መስተ ይገብሩ ። እንተ ድኣ እቱ ዓይኒ ማይ ዘለዎ ስፍራን ከዓ ጉድ እዩ ፤ ገነት ድዩ ዘሎኹዎ ምድሪ ኢኻ እትብል ይብሉ ። ንሳቶም ዝበዝኅ ጊዜ አብ ጥቓ ከምዙይ ዝበለ ስፍራ እዮም ምንበሮም ፤ ነጋይም ከኣ አባኡ እዩ ምንዳሮም ።

ዓረብ ትውልዶም ደቂ እስማኤል ወዲ አጋር አመቱ ንአብር ሃም እዮም ፤ ኅብሮም ዝበዝኑ ቀያሕቲ እዮም ፤ ግን እቱ ሃሩር ቅሩብ ንቱ ገጸም አጸልም ምስ አበሎ እዩ ፤ መልክዶም ሠናይ እዩ ፤ ቁመቶም አብ ምንዋሕ አቢሉ እዩ ፤ አንስቶም ከምዘን አብ ዓድና ዘለቀ ሰብ መታሕት ዝኸደንኦ አከዳድና እየን ዝኸደና ፤ ወትሩ እተገልበባ ብምዃን እውን እንክብ ሰባኡተን አብሊጸን ይቐይሓ፤ አረገውቶም ኅፋራት ሰብ ግርማ ጭሕሞም ዘው ዝበለ ፤ ቈላዑአም ደፍጫጫት ድምሉቕሉቕ ዝብሉ ጽጉባት ጸባ እያቶም ። ሰብኡት ክዳ ናም እንክብ ርእሶም ክሳብ ኩርኹሮ እግሮም ምስ ተጨፍነኑ እዮ ም ፤ ዕማመት አብ ርእሶም ይገብሩ ፤ ምስኡ ኸኣ ብቱ ነጻላአም ይጉልበቡ ። ሓደ ዓረብታይ ወይ ከዓ ካልእ በደው ጥራሕ ኢዱ

ክኸይድ ምርአይ ከም ዕፁብ እዩ፤ ጠበንገ እንተዘይረኸቡ (እን ካብ ሁሉ ዝፍተዎም ጸር እውን ንሱ እዩ) ወይ ኩናት ወይ ሰይፊ ወይ ጸልቃ ኒዞም ይኸዱ፤ ወትሩ፤ ዝከኣሎም እንተ ድኣ ኸነ፤ ማለት እቶም ሰባኡት ዝመሰሉ፤ አፍራስ ተወጢሖም ይኸዱ። ጠባዮም ብሓቂ ዘይምስጉናት እዮም፤ ዘይእሙናት ከዳዕቲ ተቐየምቲ እንተ ድኣ ጠዓሞም ዘይመሓርቲ ጨካናት እዮም፤ ምስ ሓደ ዓረብ ተወዓሊ አብ ውዕሉ ረኺቡዮ ማለት ሓሶት እዩ፤ ዝመሓሉ ምሒሎም፤ አሚንካዮም እንተ ኸድካ ስሒቕም እዮም ዘፋንዉኻ፤ አፅ ይንቶም ሰም ከየበሉ እውን ዋላዅ ዘይፈልጠካ ምባልካ አየገፍሮ ምን ቢሎም ፈረንገር ይጸርፉዎም ።

ንዙ ሁሉ ዝደላደል ጽቡቕ ነገር ከዓ ብዙሕ አለዎም፤ ሃይማኖቶም ቀጥ አቢሎም ምስ ኃዙ እዮም ብዝኸነ ይኹን እውን ጸሎቶም አየብኩፋን፤ ምስአምኳ ትዛረብ እንተሎኻ ጥንጥን አቢሎምኻ ናብ ስግደቶም እዮም ዝአትዉ፤ ከምኡ ካልኦ ሕዝቢ አይምገበረን፤ ንጋሻ ተቐበልቲ እዮም፤ አብ ርእሲ እዙይ ከዓ እቱ እንካብ ሁሉ ዝበልጽ ናይ ነጻነቶም ፈተውቲ እዮም ። ወትሩ አብ አቦይዝጊ ምስ ተአመኑ፤ ዝኸነ እንተኸነ ንሳቶም ግዲ የቢሎምን፤ ምእንትዙይ ሥራሕኳ ምሥራሕ ንኸብዶም እንተኸነ እውን ግዲ አይሞቱን፤ እዙ ግዲ ዘይመማት እዙይ ብዙይ ጥርጥር እንካብ ሃኬቶም ዝመጸ እዩ፤ ከመይሲ ሃካያት ይኣ እዮም ። ንዙይ ዘረድኦ እውን ሓድሓደ ታሪኽ እኒህላ፤ ታሪኻቱን ነገራቱን ካብ ሓደ መጽሓፍ ወረ ብጣልያን ዝተጻሕፈ ዝቐዳሕኩዎ እዩ ። ሓደ ሰብአይ ሰበይቱ ክትወልድ ምስ ቀረበት ናብ ሓደ ጸራቢ ኸይዱ ገንዘብ ሂቡ በገገኻ ቀልጢፍካ መደቀስ ቁልዓ ሥርሓለይ በሎ፤ ሕራይ ቢሎ

ተቐበለ፤ ተመሊሲካ እንተገደፍካስ አልቦ፤ ካልኣይ ሣልሳይ እንተ መጻእካስ ቅባጭ፤ “አይገበርኩዎን” ይብሎም፤ ወዮ ቁልዓ ተወሊዱስ እግሪ ተኸሉስ ዓብዩስ ወዲ ጅ ዓመት ክዊኑ ድጎሪ ተመርጊዮ ነቦኡ፤ “አብ ሰበይተይ ክትወልድ ደልዖ እሞ፤ መደቀስ ቁልዓ የድልየኒ እዩ” በሎ፤ አቦኡ ኸዓ “ንስኻ ከይተወለድካ ንኣኻ ዝኸውን ንእኩላ ወዲ እኩላ ሥርሓለይ ቢለዮ ነቢረ እየሞ ሎሚስ ሠሪሖም ይኸውን እዩ ኪድ ወደይሲ ካብኡ አምጽኣዮ” በሎ፤ ኬድካ እንተ ገደፍካ ወዮ ጸራቢ «አረ እንታይ ኢኹም ክንድዙይ አልበተይ እተጽግቡኒ፤ ኣነ ቀልጢፍካ ዝግበር ሥራሕ አይፍተወንን እዩ፤ ሕዢ ኸዓ ክሠርሓልካ እንተዘይደሌኻ እንካልካ ገንዘብካ» በሎ፤ ብጅፅ ዓመት ዝሃቡዎ ሥራሕ ከይፈጸመ ጸንሖ ።

ከማኡ ኸዓ አብ ሓደ ገዛ ሰብአይን ሰበተይን ከፍ ቢሎም ቃሊብም ስትይ ድጎሪ አምሲዮም፤ ሰበይቲ ድራር ገቢራ መጸት፤ ድራርም ግርም ነበረ፤ እቱ ማዕጸ ከይዓጸወት ክንዲ ዝረሰዓቶ እንከ፤ ንሰብአይ ሕዢስ ከፍ ቢለ እየሞ ኪድ ንስኻ ዕጸዎ በለቶ፤ «ባዕልኺ እንተደለኺ ዕጸዊዮ»፤ «ንስኻኺ ዘይትዓጽዊዮ» ንስኺ እባ ዘይትዓጽዊዮ ክበሃላ ነዊሕ ድጎሪ ተኸሊሖም፤ ወዮ ሰብአይ በሊ ፋጥማ ዘረባ ከየብዛገናስ ሱቕ እሞ ንበል እንካብ ክልቲና ቅድሚት እተዛረብ ይዕጸዎ ብላ፤ ሕራይ በለቶ ። ማእዶም አብ ቅድሚኦም ተቐሪቡ እንከሎ ወስክይበሉን ከይተዛረቡን ቃሊብም ቡቕቡቕ እናበሉ ሱቕ በሎ። ሻብ ቱይ ሓደ ለማኒ መጸኡ “ሃብቲ ውሀበት ረቢ እዩ ሕዢ ኸዓ እንካብኡ ንኣይ ንመንገይደና ትኹቡለይ” ቢሎ ለመነ፤ ሓደኸ እንተዝምልሰሉ፤ አንቱም ገዛ ርጉማት ኢኹም ይርዳእክ እኳ አይበልኩምንን ቢሎ ባዕሉ ተደርገመ፤ እቱ አብ ቅድሚኡ አቦይዝጊ ዘጽን

ሓሉ ማእዲ ዝነበረ እውን በል ቢሉ በሊዑ፤ ጸጊቡ፤ ንቱ ሥጋ ፍሒ ቐ፤ አዕጽምቱ ናብ ክሳድ እታ ሰበይቲ አንጠልጠሎ፤ እዙ ኸሉ ክገብር ሓደ ዘረባኸ = ንሱ ተበሊጹ ከብዱ መሊኡ ወጸ = ብድጉ ሬኡ ሓደ ከልቢ ትሙስሙስ ክብል ናብቱ ዝ መጸሞ፤ ተራጎወ ምስ ረአዮ አተወ፤ ውጻእ ዝብሎ ዘይቢሉውን አብቱ ውሽጢ ህሙስሙስ ይብል ነበረ፤ ደኃር ናባአቶም ቀረበ፤ ዘይዛረቡ ምስ ረአዮ ነፍሱ አሚኑሉ ወዮ አብ ክሳድ እታ ሰበይቲ ተአሲሩ ዝነበረ አዕጽምቲ ርአዩ፤ ክበልዮ ውጥም በለ፤ ኸው ወያ ሰበይቲ ከድ ከድ ቢላ ሰጉጉቶ = ሰብአያ እናሰሓቐ “ተናጊርኪ፤ ከዲ በሊ ዕጸዊዮ” በላ = ሓቕኻ ተዛረበ ከዓጽዎ እኸይድ ቢላ ዓጸወቶ = ብጥሚት ዕኸልል ቢሉም ከብዶም እናሓሰዩ ኃደሩ፤ ንምንሒቱ ሰብአያ እና ላገጸላ፤ ርአኺዶ ወይዘሮ ፋጥማ ምሳና ምስ በዓል አያኺ ይአይ ክትዋረዲ፤ አነ እኳ አይተዛረብኩን፤ ንስኺ ግን ተዛረብኪ በላ = ሓቕኻ ተዛረበ፤ ግን እቲ ኸልቢ እቱይ መጸኢኒ እንተዘይኸውን እኳ አይምተዛረብኩን ነበረ፤ በለቶ = ከምዙይ ቢሉም እታ ትንሥእ ቢልክ ማዕጸ ምዕጸው ተሃኪያቶም ጸምም ኃደሩ =

ከማኡ ኸዓ ሓደ ሰብአይ በለሱ ክቕንጥብ ምስ ወፈረ ፀሓይ ወቐዑ እንተገደሮ ተጸሊኡዎ «አና ሊላህ» እዚአስ ምስ ረቢ ድአ ንጸንሓ እምበር ከምዙይ ቢልክስ አይሥራሕን ቢሉ አብ ጽላል ተቐመጠ = ሻቡ ሓንቲ ሰበይቲ እናበኸየት ክትሓልፍ ረአያ = ንሱ ሓደ ጋዕጋዕ አረጊት ነበረ፤ “እንታይ ኮንኪ ኢኺ፤ ንለይ” ቢሉ ሓተታ፤ “ውሉድ ስኢን፤ አቦዩ፤ ሰብአይይ ከዓ ወትሩ ይወቕዓኒ ከይፈትሓ ኒን እሞ ምምናን አብዩኒ” በለቶ = “በለሰይ ድአ እረይለይ እምበር አነ ውሉድ አውህበኪ” በላ፤ ሕራይ በለቶ = ክትአርዮሉ ምስ ከደት

እውን ንሱ ንቱ ጥርቡቹ አውጺኡ ሰኪኑ (ካራ) ገቢሩ ንቱ ረር ስሓቱ ቅርፍ አቢሉ፤ ወዲአ ምስ ተመልሶዮ እንኪ ንዙይ ብማይ በጽቢቢጽኪ ስተዮዮ» ቢሉ ሃባ = ንሱ እንከ ቀታሊአ እምበር መውለዲአ አይኮናን = ርአዩ ትህኪት ናበይ የብጽሖም =

ከምዙይ እዩ በሉዎ ጠባይ ዓረብ፤ ሎሚ ግን ሓደ ጸላኢ ወተሃደር ይመጸኩም አሎም ስበሉምስ፤ ትህኪቶም ገዲሮም ናብ ውግኦም ይፅጠቐ ነበሩ፤ አብ ማእከል ዝንቅዋ አባጊዕን አጣልን አጽዋሮም ዘማአዛዝዉን ጉራደኦም ዝሰሕሉን ጠበንዣኦም ዝወላውሉን፤ ሥርዓት አፍራሶም ዝተበትከ ዝኾነ ዝሰፋፍዩን ምርአይ ክንደይ በበይኑ ዝኾነ ነገር እዩ፤ አብ ማእከል እቱ ህድአት ምንዳር፤ ናይ ውግእ ጫውጫውታ፤ በቱን አሳብኢት ሓኸትከት ዝብሉ፤ በቱይን አንስቲ ንብዓተን እናሓሰሳ ስንቆምን አቓሖምን ዝቐራርቡሎም፤ በቱይን ቁላው አቦታቶም ከዕገርግሩ ብምርአይን አዴታቶም ክበኻይ ብምስማዕን ጫጭ ክብሉ፤ በቱ አኸታት ንሕናውን ንዘም ከፍር ክንዋግኦም ኢና እናበሉ ክፍክሩ፤ በቱይን ዓበይቲ ኸማግለታት አይዘኹም ደቀይ እናበሉ ኸደራርዑ፤ በቱይን ገሊኦቶም ሸኻት ንመዲና አቢሉም ገጸም እንካብ መሓመድ ረድኤትን ስዕረትን ክህቦም ክልምኑዎን፤ ብሓደ ወገን ከአ አፍራስ ክሕምሕሙ ርአዩ፤ ልቡ ዘይለዓዓሎ ሰብ፤ አቦይዝጊ ልቢ አይፈጠረሉን ማለት እዩ =

ብኸሉ ድግሪ ተሰናዲዎም ንቐል ንቐል ከነ፤ ደቆምን ወለዶምን አዝማዶምን ስዒሞም፤ ፈረስ ዘለዎ ናብ ፈረሱ ፈረስ ዘይቢሉ ኸዓ ብእግሩ ኸይኖም ነቐሉ፤ እቶም አውራ ተባዓት ቀቅድሚት እናኸዱ “ላኢላህ ኢላላህ መሓመድ ራሱል አላህ” ዝብል ደርፎም ሓኒን እናበሉ ይኸዱ ነበሩ = ሓደ እንከባኣቶም አይዘኹም ደቂ ዓድና እዘም

ከፍር እዚአቶም ከዓ ሎሚስ ናብዙይ መጸአም ንእና ክደፍሩና
 አይነገር እኳ እዙይስ፤ ደቂ መሓመድ ናብ ካልእ ዓዲ ኸይዶም
 ይገዝኡን ይዘምቱን ነበሩ ይበሃል እምበር፤ ካልኦት እንክብ ካልእ
 ሃገር መጸአም ይዘምቱዋቶም ነበሩ አይበሃልን ። በቦታትናን በባ
 ሓጎታትናን ዘይተገብረ ነገር፤ ሎሚ በእና አይገበር፤ እምበኣር ሎሚስ
 ኅፍረት ንበል፤ ሓደው ዓድና አውጺእና ሓደው አባአ ተቐቢርና፤
 ሰብና ወይ ናይ ስዕረትና ምልክት ጎዢና ሎም እናፈክርና ምእታ
 ምም፤ ወይ ከዓ ወረ ሞትና ምስማዖም፤ ሓንቲአ እያ ይብል ነበረ።
 በዙ ባህሊ እዙይ ተለዓሊሎም ኩላቶምውን አይዘ እናተበሃሃሉ
 እንደገና አድሚቆም ይደርፉ ነበሩ፤ ጉራደአምን ሰይፎምን መመ
 ዚዘም እውን እናምበጥበጡዎ እዚአ ሎሚ ብደም ሓደ ከልቢ እን
 ተዘይቀዳሰያስከ ሰብአይ አይትቐጽሩኒ፤ አጋርንጉላ ፈረሰይ ሎሚ
 ምሳሕና ደም ክርስቲያን እዩ ይብሉ ነበሩ ። በዙይን ወዲ እዙይን
 እናተደራርዑ ንመንገዱ ጥምም ዩብሉዋ ነበሩ። ለይቲ ክይድ ድኅ
 ሪ ኃዲሮም ንወጋሕታኡ ምስቶም ዓሳክር ብማዕዶ ተረክአዩ፤ ብወ
 ገን ጣልያን ተዓጠቆ ተሰለፍ ቢልካ መለኸት ምትርታር፤ ኩላቶም
 ወተሃደራት ከም አሠራርዓ ኤውሮጳ ክልተ ሰልፊ ቐዳማይን ዳኅ
 ራይን ከይኖም ተሰለፉ፤ ብየማኖምን ብጸጋዎምን ከዓ ሰብ መዳ
 ፍዕን ሰብ ምትሪየስን ቆሙ፤ ሻብቱይ እቱ ኃለቓኦም ጣልያን ንኩ
 ላቶም አብ ሰሰፈሮም ድኅሪ አትኒዙ፤ ብምድረ ሰማይ ዝግልብጥ
 ድምጹ «ሓልዉ» ዝብል ትእዛዝ አዘዘ፤ ብኡ ንብኡ ሻንዣኣቶም
 አብ አፍ ጠበንገጉኦም ክሰቑሩ አዘዘ፤ ደድኅሪኡ ኸዓ አብ ምድሪ
 በጥ በሉ በሎም፤ እዙ ነገር እዙይ አብ ሓበሻ ተገቢሩ ዘይፈልጥ
 ብምዃን፤ እንታይ ነገሩ እዩ፤ አንታ በጥ አቢሉዶ በፍራስ ከርግ

ጸና እዩ እናበሉ ይሓስቡ ነበሩ፤ ግን ንሽዑስ ዝበሉዎም ክገብ
 ፋ ግድነት ኮኖም ። ሻብቱይ ልቦም ፎቕፎቕ በሎም፤ ሽዑ አዲአ
 ምን አባኦምን ዘከሩ፤ ሻብ ዓዶም ተራእዮም፤ አብዙይ እንተሞት
 ኩስ ዝቐብረኒ ዩብለይ ዝፈልጠኒ ዩብለይ ዝብል ሓሳብ መጸቶም፤
 ሻብቱይ ናብ ዓዲ ንና ከይድካ ምእንቲ ሃገርካ ሓደ ጥቕሚ ዘይት
 ረኽቡሉ ውግእ ምግግም ክንደይ ዕሽነት ከምዝኾነ ተፈለጠም ።
 ውግእ አሽምባይ ይኣ አብ ካልእ ሃገርን ምእንቲ ሓደ ባዕዲ መን
 ግሥቲ ክትዋጋእ ቢልካ ምስ ተቐረብክስ፤ አብ ሃገርካን ምእንቲ
 ሃገርካን ክትዋጋእ እንከሎኻ እኳ አብ አንፊ ሞት ከምዘሎኻ፤ ሓን
 ቲ በራሪት ዓረር ዕድሜኻ ከምተሕጸር ምሕሳብ፤ ወትሩ ዘፍርህ
 እዩ። ሻብስ ትቡዕ እኳ ይኹን ቅሩብ ከብዱ ሕብጭብጭ ዘይብሉ
 ሰብ የለን፤ ሃገርና ንዙ ፍርሃት እዙይ ብፍክራን ብዋዕቀዕታን ቅሩ
 ብ ይገብሩብዎ እዮም፤ እንተ ድኣ እዘም አብ ትሩቡሊ ክዋግኡ
 ተቐሪቦም ዝነበሩ ዓስከር ግን እዙይኳ ክገብሩ አይተኻእሎምን፤
 ከመይሲ አብ ታዕሊም ጣልያን መዠመርያ ዝተአዘዘ ነገር ስቕታን
 ኃለቓኻ ከይአዘዘካ ኸዓ ወስ ዘይምበልን እዩ ። አብ ልቢ ዓረብ
 ዝነበረ ሓሳባት ግን ተጸዩ እዩ፤ ንሳቶም አብ ምድሮምን ምእንቲ
 ምድሮምን ክዋግኡ ኸምዝኾነ ይፈልጡ ነበሩ፤ እንተተሳዕሩ መሀ
 ደሚ ይፈልጡ፤ ማይ እንተጸምኡ ወገኑ ይፈልጡ፤ ናብ ሓደ ዓዲ
 እንተአተዉ ዚኅድሮምን ዚዕቀቡምን አይስእኑን፤ እዙይ ኩሉ ነገር
 አብ ውግእ ንወተሃደር፤ ዓቢይ መደራርዒኡ እዩ አብ ርእሲ እዙ
 ይ ከዓ አስላም ከምዃኖም መሓመድ ንክርስቲያን ክንዲ ዝቐተል
 ኩሞ መጠን ክንዳኡ ዓስብኹም አብ «ጀነት» ዝበለጸ ክኸውን
 እዩ፤ አብ ከምዙይ ዝበለ ውግእ ዝሞተውን ተር አቢሊ ናብ ገነት

ከእነዎ አደ ቢሉዎም'ያ ዝነበረ ዘኪርም፤ ውግእ ንኣታቶም ከም ኣም ጣልያን ክሰብ ዝእዝዞም ድኣ ኣይጸንሑን እምበር ሓፍ መርዓ ነበረ። ብሓንቲ መዓልቲ፤ ሽሕጌ ቀደም ቀርጻን ኣጸቢቆም በሉ። ዝብል ኣዋጋጥ ሃበ።

ዘይሓለውዎ እንተ ነበሩ፤ ንመሓመድ እውን ሽለል ቢሉሞ እንተ ነበሩ፤ ብታ ሽዓ መዓልቲ ንኣኦምን ንደቆምን ዝኣክል ናይ ጽድቁ ማዕረር ክዓጽዱ፤ እንተሞቱውን ናብቱ መዓርን ጸባን ኣንስትን ዝመልኣኦ «ጀነቶም» ክኣትዉ ፍጹም ይርበጹ ነበሩ። እንተደኣ ንቕሩብ እዋን ግን ንሳቶም ሞት ኣብ ጥቓኦም ከምዘላ ፈሊጦም (ወዮ ኸታ ንዛ ሞት ክንፈርሃ፤ እሞ ናበይከ ከነብል ኮይና፤ ዘይው ሂልና ኃዲርናስ ናባኣ ኢና) ንሳቶምውን ሰብ ምዃናም ከይተር ፎም ከስ ቅሩብ ቀዘዝ በሉ፤ ደኃር ግን ንመሓመድም እናተማኣ ጸኑ ብዓቢይ ክላሕን ጽራግን ናብ ኩናት ኣተዉ፤ ኣተኣታትዎኣም ንቕድሚት ድፋእ እዩ እምበር መራሕን ሠራዲን የቢሎምን፤ ዝብ ኢ ከምዘግለበን ኣሓ ተኣኪበን ዱድ እናበላ ዝገልባ እዮም። ከም ኡ ቢሉም እናዳሮኑ እንክመጹ ዓስከር ጠያይቲ ከም ማይ ኣፍሰ ሰሎም፤ እቶም ቅድሚት ቅድሚት ዝነበሩ ይዋኣት እዮም ዳርጋ ከሎም ከምቁጽሊ ረገፉ፤ ገሊኣቶም ንባዕላቶም ተወጊኦም ገሊ ኣቶም ግን ኣፍራሶም ምስ ተወግኡ እናሓምሓሙ ትኽል ፍግም ቢሉም ኣባኡ ንዋናታቶም ኒዞም ተጠባሊሎም ወደቁ፤ ናይ ቀዳ ሞት ሞት ንዳጎሮዎት ስግጽ እኳ ኣይበሎምን፤ ኣጎዋቶም እናረገጹ ድኣ ንቕድሚት ኣቢሎም ይወናጨፉ ነበሩ እምበር። እንካባኣቶም ውን ብዙኃት ወደቁ፤ ግን ገሊኣቶም ምስቶም ከም ነብሪ ዝናጠፉ ኣፍራሶም ኣብ ማእከል ዓስከር ተኸቱ፤ ነቶም ኣባኡ በጥ ቢሉም ዝነበሩ እውን ረጋጊጸም ኣስይፍቶም ብኸልተ ኢዶም ኒዞም ይገሃድ ፊ ሰፊል ኣላህ እናበሉ ኣባኡ ሰባት ወድኡ፤ ወዮ ኃለቓ

ኣም ጣልያን ክሰብ ዝእዝዞም ድኣ ኣይጸንሑን እምበር ሓፍ መርዓ ነበረ። ዝብል ኣዋጋጥ ሃበ።

ኣብ ርእሲ እቶም ዝኣተዉ ኣዕራብ፤ ብየማን ፀጋም ካልኣት ይኣትውዎም ነበሩ፤ ሽብቱይ ኣብ ማዕዶ ኸይኑን ዝተመልከተ ሰብ እውን፤ እቱ ውግእ እቱይ በየናይ መዝመርያኡ በየናይስ መእተ ዊኡ ምዃኑ ክፈልጥ ኣይምተኻእሎን፤ ሰልፊ ጣልያን ኣበይ፤ ዓረ ብን ኣበይ ከምዘለዉ ኣይምፈለጦን፤ ብዙኃት ብሓደ ተኣኪቦም ዝወሰዉሱ ሰብን ዝናጠፉ ኣፍራስን ዘንጸባርቑ ኣጽዋርን፤ ዝትኩሱ ጥይትን ዝዳርን ደሮናን ጥራይ ምረኣ፤ ናይ ዝተወግኡ ገዓርን ናይ ወጋእቲ ፍክራን ናይ ኣፍራስ ሕምሕምታን በይኑ ምሰምዐ ነበረ። ደቂ ሃገርና መዝመርያ እቱ ኣጽዋር ዓዶም ዘይነበሮም ብምዃን ብሻንዣ ክዋግኡ ጸገሞም፤ ደኃር ግን ነገር ዘይትቐንዕ ምስ ረኢ ዩዋ ጉራደኣቶም መሊሖም ክትዓጸጹ ገፍመሩ፤ እቱ ጠዋይ ጉራ ደ ሓበሻ ንክልተ ሠለስተ ሰብኣይ ብሓደ ኸዓጽድ ዝኸእል፤ ንብ ዙኃት ሰባት ኣርግፍ ዘብል ኢዩሞ፤ ንቶም ኣዕራብ ናብ ከብዶም ማይ ኣእተዉሎም፤ በብቕሩብ እውን ፈንተት ክብሉ ዝመሩ፤ ሓበሻ ኣደ ኃውቱ ፈኪርካ በሎ ምባል፤ ኣዕራብ መመሊሶም ምን ድጎርኃር፤ ኣብ መወዳእታንክ ምስ በዝተኖም ምስ በዝተኖም ኣጸዕ ዲኻ ምህዳም ኮነ። ኣይሰዶ በል ተበሃሉ፤ ንደቂ ኢትዮጵያ ብጉያ ዘር ክበም የቢሎም እሞ ኣረርኪብክ ንቶም መዓት ዝወረዶም ደቂ ዓረ ብ ዕጽድ ኣቢሎም ኣፍለሱዎም። እቲኦም እንተሃደሙ ዓስከር እንተ ጎዮዩዎም ጣልያን በቱይ ዓል እንተበለ፤ እዙይ ዘይበሃል ትርኢት ነበረ፤ ሠለስተ ሕዝቢ እኮ እዮም ጠጠባይ ዓዶም ኒዞም ኣብቱ ውግእ እቱይ ዝወግሉ፤ ደቂ ሓበሻ ዝጸንሑ እኳ እንተጸንሑኩ

ንቅድሚት ምድፋኝ፤ ጣልያን ንኹሉ ነገር ብትእዛዝ መራሒኹ ግበር፤ ሽሕጻን ጸላኢ ጸፍ ንዚ ክተት እንተበለካ ዝኾነ እንተኾነ እውን ባዕልኻ ወስ አይትበል (ንሳቶም ከምዝብሉ)፤ አውራጃ ተኩ ፈላ ከይበለካ እኳ አይትተኩስ፤ ሱቕ ቢልካ እውን ተሓረደ፤ ዝኾሉ ኢያቶም፤ ዓረብ ከዓ መዝናዎርያ ንሂርካ ምጻእ፤ አብአዶ ምቕናት ትአብዩካ አዩላን፤ እግረይ ሃብኒ ቢልካ ተመላጠጥ ኢዩ። ብሓጺ ቃል እንከ ሓበሻ ዓቀን ብዘይቢሉ ጉልበት፤ ጣልያን ብስምምዕ ዓረብ ከዓ ብምግባርን ኃደጋን፤ ሃብኒ ዝብሉ እዮም። አብዓው ይቀኝ ኢት እዮም ክሃድሙ እንከለውንከ ሓበሻ ደም ዝሰተዩ ግርጉር ነገሪ ከይኖም ኃዘ አይትስደዶ ተባሃሉ፤ በዙይን በቱይን ክልቢን ሰባ ሓን ከይኖም ተሻደዱ፤ መሸም ሓቂ ይሓይሽ ብጉያስ ንሓበሻ ዝተኻኸል የልቦን እዩም፤ አረርኪቦምም ሕርድ አበሉዎም፤ ብዙኃት ከይኖም እውን (ይቀኝት እዮም) አብቱ ምድረ በዳ እቱይ ጸፍ በሉ ከመይሲ፤ ወዮም አስላም ዓንጻዓንጽረ ሞት ከይነዎም ካባኻ ዘይኃልፍ ጋሻስ ጠቢቃ ሰዓም ዝብሉዎ እዩም፤ ሞት ዘይተርፈና ለኪምና ንሙት ቢሉም ብድግሪኦም ሓደ ጸላኢ ክገቡዩ ከርክቦም እውን ደልዩ ከምዘሎ ምስ ዝፍለጠም፤ ግልብጥ ቢሉም ንሓይ ተማሊኦም መሓመድ አቦኦም ናብ ዘሰፈዎም ጸባን መዓርን ናብ ገመልኦኦ ጀነት ዝበሃል ስፍራ ስግር ይብሉ ነበሩ። አብ ርእሲ እዘይ ከዓ፤ ዓረብ ሓደ ጥበቦም አድቢኻ ምጽናሕ እሞ አባኡ ምቃ ቃል እዩ። ከምኡ እናገበሩ ኸስ ንብዙኃት ደቂ ሓበሻ ቀተሉ አብ መወዳኦታ ፈረስ ዘለዎ ብፈረሱ ሃዲሙ አምለጠ፤ ፈረስ ዘይቢሉ ከዓ ወይ ተቐትለ ወይ ተቃገዘ። ምሉእ ሥፅረት፤ ከስ ንሓበሻ፤ አይፋለይባ ተጋጊዩ እዩ፤ ንጣልያን ከነ።

ንሳቶም ምስ መሰዩ ተሳፊሮም ሓዊ እኢጉዶም ንቶም ዓስከር ድራርም ብካልእ አስናደውሎም፤ አብኡ ሻቡ መዓልቲ ገለ አጣል ዘማ ሚቶም ነቢሮም እዮም እሞ፤ ሥጋ ከም ድላዮም ጸገቡ። ትድርር ምሱ አበሉ ኸስ፤ ብዙግ ደኸሙዎም ነበረሞ፤ ክድቅሱ ዙርስ ዙርስ በሉ፤ ሻቡ ብኡውን ድቃስ ወሰዶም። ትኳቦ ሻቡ መዓልቲ ምስ እቶም ውፅዮም ዝወዓሉ አጉባዝ ነበረ፤ ብገግግንቱን ብንጥፈቱን እውን ቅያ አቢሉ ፍጹም ተወዲሱ ወዓለ። አማስያኡ ክኸውንከ ክትድቅስ ቢሉ እንክሰናዶ ከሎ፤ እንክብቶም ሻቡ ለይቲ ፍቕያታት ዝኹኑ ሓደ ወጸ፤ ፅጌኡ በጸሐዎ። “ክላ ከላእ ይግዓዮ አብ ሕሱም ብዕራይ ውዲልካ ናብ ሕስምቲ ሰበይቲ አይትእቶ ዝብልዎ ምስላ፤ እዙ ኹሉ ክጽዕርን ከደክምን ውዲለስ ድቃስ ለይቲ ኸዓ ክስእን? ኤህ እካ ድእ” ቢሉ ብሓዘን ሕርር በለ፤ ግን እንከ ናይ ወተሃደር ነገር እንታይ ከምዝኾነ፤ ወይ ብምክንያት ወይ ብልማኖ ወይ ከዓ ደንጊጸም ከምዘይገድፉኻ ክንዲ ዝፈለጠ ንሓዘኑ ቍርጥም አቢሉዎ ነቐለ። ፍቕያ ምግባር ማለት አብ ሓደ ስፍራ ወጺእካ ዝአቱን ዝወጽእን ሰብ ምርአይ፤ ኢዩ ጸላኢ ብሃንደበት ከይመጽእ ምስትውዓልን ምጥንቃቕን ኢዩ፤ ወይለኡ ሻቡ ምስ ካልአት ዝዛረብ፤ ወይለኡ ከፍ ቢሉ ዝርከብ፤ ወይለኡ ድቃስ ጠሊሙዎ ዝጸንሕ፤ ብዘይ ጥርጥር «ኪሞት በቃ» ፈሪዶም ክርሽኑዎ እዮም። አባኡ ኸስ ቍሪ ይኹን ወይ ሃሩር ይኹን ክልተ ሰዓት ዝአክል አብ ሓንቲ ስፍራ ቀዊምካ ኢኻ እትነቅጽ፤ ዝረኸበ ይርከብካ፤ እንክብካ ፍንትት ክትብል ወይ ከዓ ሥፍራ ክትለዎውጥ አቀማምጣ ክተዘናብል እኳ አይከአለካን። እዙ ሥራሕ እዙይ ንዓስከር ክንደይ ዝዓቢ ስኽፍታ ከምዝኾነ ምፍላጥ፤ «ልብያ ልብያ፤ ልብያ ልብያ፤

ቀትሪ ጉያ ለይቲ ዋርዲያ፤ ገበሃል ደርፊ አውጺኦም ዝደርፍ ንኩህሎ ምንጋር ይኣክል።

ትኳሶ ኸስ ምስ ኃያሎ ብጽቱ እንካብቱ ምኅዳርም ምጸእ ቀል ቀል ዝኣክል ፍንትት ቢሎም ንዙ ዝበልፍዮ ሥራሕ ክገብሩ ወጹ ኣብኡ ብብታራ ብቕያር እዮም ዝኅልዉ፤ ትኳሶ ዘብርዮሉ እዋን ክስ ጊዜኡ ምሻ ምስ ኣኸለ ኸነ፤ ጠበንዣኡ ተሓንጊጡ ዝኖሩ ጠያይቲ ተኸቲኹ፤ ሻቡ ዛዕጊ ክወርድ ዝሚሩ ነበረሞ፤ መንጠሊና ኣተጨፍኒኑ ኣብታ ከሳድ ደው በለ። ምድረ ሰማይ ኩሉ ጸጥ ምበለ እዩ፤ ንቅዋ ኣራዊት የቢሉ፤ ጭጭ እትብል ዕንጭራር የቢሉ፤ ኣብዙ ዓድናስ እምበር እኳ ኣይጽምወካን እዩ፤ ድምጺ ኣራዊት እውን ዘፍርህ እኳ እንተኸነ፤ ቅሩብ ልብኻ ኣፍኩስ የብለልካ እዩ፤ ክልእ እንተ ተረረስ ምድረ ሰማይ ንበይንኻ ዝውኅጠካ እኳ ኣይመልሰካን። ትኳሶ ግን ንበይኑ ኣብኣ ከምዛ ቃውማ ዕንጨይቲ ደረቕ ነበረ፤ ኣብ ቅድሚኡ ብየማኑ ብጸጋሙ ለጥ ዝበለ ጉልጉል እምበር ክልእ ኣይርእን ነበረ፤ ከምቲይ ቢሉ እንከሎ ዓዱ ተዘከሮ «ሂዚ ወለደይሲ እንታይ ኮን ይገብሩ ይህልዉ» ኣነ ዝድቅሰሉ ንእዲ ጥራዩ ተሪፉ እናረኣዩ ግዲ ይበኸዩ ይህልዉ፤ ኣነ ግን ኣብ ዙይ እንካብ ሰብ ተፈልዩ ኣንፋሩ ብዙይ ክትብሎ ዘይክኣል ኣብ በረኻ ተደርቢዮ ጭልም እብል ኣሎኹ፤ ኣብዙይ እኒኹ በይነይ እንታይ ሃገሩ እዩ ኃወይ እዙይ፤ ነው ዝብል ኣም ኣይትርእዮሉ ሣዕሪ ዝብሉዎ ኣይትረገጸሉ፤ ሓዊ ቁለጭ ዝብል ወይ ትኳሶ ምኅዳር ዘይትርእዮሉ፤ ንቅዋ ኣራዊት ዘይትሰምዓሉ፤ ብዘበልካ ኣበልካስ ሓፃ፤ ለይቲ ምስ መዓልቲ እንተኸድካ ወትሩ ዘይውዳእ ሓፃ፤ ሃገር ከዓ ኣሊዩዎ እዙይ፤ እሞ እዞም ኣዕራብ እዚኣምስ ምእ

ንቲ እዙ በደው ዝኸነ ምድሪ እዙይ ከምዚ ቢሎም ይዋግኡ፤ ወይ ኣካ በሓቂ ንሕናስ ኣይንወለድ ድኣ ናብ እቱ ለምለም ዓድና ክኣቱ ንጣልያን ሱቅ ቢሉ ርኢናዮስ፤ ኣረ ንሱ በይኑ ዘይኮነ ከምዕወር መሪሕና ከምዕብል ኣታቲና ናብ ዓድና ኣእቲናዮስ፤ ሎሚ ኸኅን ንዙ በረኻ እዙይ ክኅይዝ ንድግፎ ኣሎና፤ ዓድና ኣትጊዝናስ መትኃዝቲ ካልእ ዓዲ፤ ሃገርና ኣጥፊእናስ መጥፋእቲ ሃገር እማትና ንኸውን ኣሎና። ከምዙይ ሃገርና ጽቡቕ ሃገር እንተዝህልዎም ድኣ እዚኣቶምስ ኃወይ ከመይ ምገበሩ፤ እሞ ምስዙይ ኩሉ ኸኅን ንሳቶም ካብ ሓይ ወገን ናብ ሓይ ወገን እናኹብለሉ ዝነብሩ ንሶት መሰልቲ እዮም፤ እሞ ጣልያን እንተኃዘስ እንታይዶ ኣእተዎም፤ ዘይ ኣብ ዝኅረቦም በረኻ እዮም ዝኃድሩ፤ ምእንትዙይ ክገዝኡምስ ኣይከኣሎን ነበረ።

“ቀደም ከምዙ እዋን ዙይስ ግዲ ድቃሰይ ወዲኤ እነብር፤ ወይ ከዓ ገለ ንይላ እንተሎ ምስ ኣዓየታተይ ከበሮና ዠርር እናበልና ሳዕ ሳዒት ንኣትዎ ነበርና፤ ኣዋልድን ኣወዳትን እናተቐበልካ በዙይን በቲይን ኮይንካ እንክትደርፍ ክንደይ ይደምቕ ነበረ፤ «ኣዝጊ እመንዩ እመንዩ፤ ኣዝጊ እመንዩ እንታይ ከይትኸንዩ» ሙዝዩ ሙዝዩ ማይዶ ኸማልኣልኪ ብጥርሙዝዩ፤ እንክትብል እሞ ንይላ ምስ ሃገገ ፊጽ እናበልካ ክተጣቕዕ፤ ኣህ ወይለይክ ድኣ። «ወ.ባ ጉዕ ለሚነዩ ጉዕ ለሚነዩ ወ.ባ ጉዕ ለሚን... ሂ... ምሕዳር እንተወዳእካ እባ ጸባ ጽግብ ኣምሲኻ፤ ኣሓ ዓይመን ዒሕ እናበላ መጉሰዒን ክመልሳ፤ ወጺእና ኣብ ሓጸሓጸ ኸይንና ኣስቲ ክንጸወት፤ «ኣስቲ፤ ደም ዓለቕቲ» ተበሂልካ ጠለፍ እናበልካ ክትተሓናኹል እሞ ወይ ትስክም ኣቢልካ ካብታ ጉድጓድ ከተውጽኦ ወይ ፈንጠረው ኣቢሉ

ንድገሪት ክመልሰካ ። አብኡ ቅልስ ክትጠግጠም ወይ ሕንቆ ክት
 ተሓሓዝ፤ ሕልኮ ኣእጉሻ እውን ፈለስቲ ቢዘን ተርእዮ፤ ደብረ ቢዘን
 ሰማይ ዚትኸር ቁመቱ ነዊሕ ደብረ እዩዎ ከዋኹብቲ ሰማይ ከተርእዮ
 ወይ ከርእዮካ ማለት እዩ ። ኣዓዩ ኃይለ-ብሕልኮ ሰይጣንነበረ፤ ኣዓዩ
 ተወልዶ ኣሳብራ ዓበይቲ ይኸእል ነበረ ። በዙይን ኣዛብእ ፍርስፍራኡ ተመልሰ ። ክልቲኦም ኣባኡ በይኖም ተረፉ፤ ጉጋም
 ክብሉ በቲይን ኣኸላባት ኸግርዑ ምስማዕ፤ ወርኒ ኳዕ ምስ በለ፤
 ከዋኹብቲ ውራሕራሕ እናበሉ ኣማእኪሎማ ምርኣይ ኣብ ልብ
 ጠሰስ ይብለካ ነበረ ። ሽዑ ዓርከይ እንካብ ቅልስ ተመሊስካ ጸባ
 በሪዓ ምስታይ፤ ሽዑ ልምሉም ወለላ ሣዕሪ ኣብ ዘንጸፍካሉ መፍ
 ቕሶ ግምስስ ኸትብልን ድቃስ ክወሰደካን ሓይ ነበረ ።

ድቃስ ምስ ሰመዩ ንሱ ሽዑ ኣበይ ከምዘሎ ተዘክሮ፤ ዳርጋ ኸምዘ
 እንካብ ድቃስ ዝትንሥእ እንካብቱ ሓሳባት እቲይ ምስ ተበራብረ
 ቊሊሕ እንተበለ በይኑ ድኣ ኣብኡ ሱቕ ቢሉ፤ ሽዑ ብሓረቕት ንብዓት በሎም፤ ንሱ ንርእሱ ኣብ በቕሉ ማይ ጸዓነ፤ ከማኡውን እቶም
 ቅጽር ቅጽር በሎ፤ እቲ ጊዜ እውን ምጎላፍ ኣበዮ፤ ኣይ ምእንቲ ካልኣት ብጸቱ ጣልያን ገበሩ ። ንዓስከር ግን መን ክሓስበሎም፤
 ኣቦኻ፤ ኣይ ምእንቲ ኣደኻ፤ ኣብ ጥራይ ጎልጎል ትነቅጽ ኣሎኻ ብጸምኢ እርይ እንተበሉስ ንኣታቶም እንታይይ ግዶም ። ነቐሉ
 ኣብ ዘይትፈልጦ ዓዲ በይንኻ ተደርቢኻ፤ እናበለ እውን ደርፊ ተተደኣ ። መንገዶም ኣበይ ምፃኑ ኣንፋን ወገንን ከይፈለጡ፤ ለሸብ
 ኃዘ፤ ደኃር ግን ኣብ ማእኸል እቲ ጽሑፍ እቲይ እንተደረፈ እቲ ክብሉ ውዲሎም፤ ብዝኃለፉሉ ሓንቲ ኣስር ማይ ዝብሉዎ ከይረ
 ደርፉ ኣሰምቢዱዎ ሱቕ በለ። ቅሩብ ጽንሕ ቢሉ እቲ ዝቕይር (ቃል ሽቡ ኣማስያኡ ክኸውን ተሳፈሩ፤ ማይ እንተበልካ ማይ ትክል
 ዓስከር) መጸ፤ «ክንደይ ድኣ ደንጉኹም ኃወይ» ቢሉ ንቱ ገረድዋቲኡ ኣነ ። ኣንታ ኣበይ ኣሎ እቲ ኃለቓ ዝበሃል እንተበልካስ፤ ንሱስ
 (ቃል ዓስከር) ትኳቦ ተዛረቦ፤ መሲሉካ ድኣ እምበር ሰዓቱ ሕገር እዩ ድኳኑ ተኪሉ ድኣ ማዩ ሓቕፉ፤ ኣብ ዙርያ ድኳኑ ዝተዓጥቁ ዘብ
 ትኳቦ ፍጹም ርጎሩጎ ነበረ፤ ምእንትዙይ ንቱ ኃለቓ ኣነ ጥዲመዩ ዓይኖታት ገቢሩ ኣብኡ ኣጽቀጠ። እንካብ ምስ ማእዲ ምትሕልላ
 ኸይን በይንኻ በዙ ለይቲ እዙይ ኣብዙ ቅሩብ መዘናግዲ ዘይብሉውሲ ምስ ኩናት ምትሕልላው ዝብል ምስላ ኣሎ ። እቶም
 በረኻ ምጽናሕ ፍጹም ዘጨንቕ ነገር እዩዎ፤ «ኣነ ምስዙ ኃወይ» ዓስከር ይዋኣት እዩ ም ብጸምኢ ኣምዑቶምን ጎረርኣምን ነቐጹ
 መሰነይታ ክኸኖስ ኣብዙይ ኸተርፍ በሎ፤ እቲ ብንግዝ ብዙኣንከሎ፤ ንቱ ማይ ዘለዎ ድንኳን ምሕላው እሞ፤ እንካብኡ

ኸምዙ ዝበለ ግብሪ ተለዓሊሉ፤ ከምዝደለኻዮ ግበር በሎ፤ ንድጎ
 ሪት ምልስ ቢሉውን፤ ይዋኣት ደቂ ሃገርና እዙ ኸንድዙይ መንፍ
 ዓትን ጋግንነትን ፍቕርንስ ምእንት ዓድኻ ቢልካ ኣብ ሞያ ይው
 ዕል እምበር፤ እዙይ ዝመስልዶ ንበዕዲ ይኸዮ፤ ቢሉ እናበኸዩ ናብ
 እናበሉውን ወጋሕ ኣበሉዎ፤ ብዙ ኸምዙይ ዝበለ ኣገባብራ ትኳቦ
 ንቱ ብጸዩ ክንደይ ከምዝተፈተዎ ከንገር ኣይከኣልን። እንካብ ሓይ
 ዓዲ ናብ ሓይ ዓዲ እናመረሹ ብበረኻ ንቐጽ ብፀሓይን ብደርፍን
 ብዘይ ማይን ሄል ክብሉ ቐነዩ ።

ጽ ም ኢ ሞ ት ።

ሓይ ምጉሓት እቲ ጠቅላላ ሓለቃኦም “ሃያእ ንኪድ ዕጠቐ።
 ኣብ በቕሉ ማይ ጸዓነ፤ ከማኡውን እቶም
 ንዓስከር ግን መን ክሓስበሎም፤
 ኣብ ጥራይ ጎልጎል ትነቅጽ ኣሎኻ ብጸምኢ እርይ እንተበሉስ ንኣታቶም እንታይይ ግዶም ። ነቐሉ
 ኣብ ዘይትፈልጦ ዓዲ በይንኻ ተደርቢኻ፤ እናበለ እውን ደርፊ ተተደኣ ። መንገዶም ኣበይ ምፃኑ ኣንፋን ወገንን ከይፈለጡ፤ ለሸብ
 ኃዘ፤ ደኃር ግን ኣብ ማእኸል እቲ ጽሑፍ እቲይ እንተደረፈ እቲ ክብሉ ውዲሎም፤ ብዝኃለፉሉ ሓንቲ ኣስር ማይ ዝብሉዎ ከይረ
 ደርፉ ኣሰምቢዱዎ ሱቕ በለ። ቅሩብ ጽንሕ ቢሉ እቲ ዝቕይር (ቃል ሽቡ ኣማስያኡ ክኸውን ተሳፈሩ፤ ማይ እንተበልካ ማይ ትክል
 ዓስከር) መጸ፤ «ክንደይ ድኣ ደንጉኹም ኃወይ» ቢሉ ንቱ ገረድዋቲኡ ኣነ ። ኣንታ ኣበይ ኣሎ እቲ ኃለቓ ዝበሃል እንተበልካስ፤ ንሱስ
 (ቃል ዓስከር) ትኳቦ ተዛረቦ፤ መሲሉካ ድኣ እምበር ሰዓቱ ሕገር እዩ ድኳኑ ተኪሉ ድኣ ማዩ ሓቕፉ፤ ኣብ ዙርያ ድኳኑ ዝተዓጥቁ ዘብ
 ትኳቦ ፍጹም ርጎሩጎ ነበረ፤ ምእንትዙይ ንቱ ኃለቓ ኣነ ጥዲመዩ ዓይኖታት ገቢሩ ኣብኡ ኣጽቀጠ። እንካብ ምስ ማእዲ ምትሕልላ
 ኸይን በይንኻ በዙ ለይቲ እዙይ ኣብዙ ቅሩብ መዘናግዲ ዘይብሉውሲ ምስ ኩናት ምትሕልላው ዝብል ምስላ ኣሎ ። እቶም
 በረኻ ምጽናሕ ፍጹም ዘጨንቕ ነገር እዩዎ፤ «ኣነ ምስዙ ኃወይ» ዓስከር ይዋኣት እዩ ም ብጸምኢ ኣምዑቶምን ጎረርኣምን ነቐጹ
 መሰነይታ ክኸኖስ ኣብዙይ ኸተርፍ በሎ፤ እቲ ብንግዝ ብዙኣንከሎ፤ ንቱ ማይ ዘለዎ ድንኳን ምሕላው እሞ፤ እንካብኡ

ቅርብ ክትጥዕም ዘይምክኣል ክንደይ ዝጽንክሮም ከምዝነበረ መገደብ ክርድኦ ይኸእል ። ሻዑ ከምቱ እቱ ሃብታም ኣብ ገሃነም እሳተፊ ሰላን ዘተርክቦ ጥፍጣፍ እንተድኣ ሰኣን፤ ዘረባዶ ይከኣል እዩ ። ከይኑ ንኣልዓዛር ማይ ጥምዕ ኣቢሉ ኣንሬ ኣጽባባቱ ልሳኑ ከዝተላቶም ከፍፍሮም ነቐጹ ኣዕይንቶም ራዚዙ ገጾም ኃጊን ተኸዲኑ ልሉ ዝምነ ዝነበረ፤ ከማኡ ቅርብ ማይ ነጥቢ እኳ ትኹን ክህበ ማይኖም ሓመድ ተደፍዲፉ ነበረ። ዛዕዛዕታ ለይቲ እንተወደቐሎም ምድላዩ፤ ግን ንኣታቶም ሰብ ከይቐርቡ ከልክሉ በሉዎም ትስፋ ይገብሩ ነበሩ፤ ግን ኣብቱ ምድሪ እቱይ ዛዕዛዕታ የልቦ እምበር፤ ማይ መን ክህቦም፤ እዙ ሓሳባት እዙይ ሲ ከመይ ቢላእውሊ የልቦ ኣስሓይታ የልቦ፤ እንተዝወድቐክ ማዕሪ ወይ ቁጽሊ ይመጸም ። ጨርባሕታ ማይ ስምዕ ብዘበሉላ ልቦም ምስኡ ቍልዚ ይቢሉ ንቐጽ ምድሪ ንጥብ ምስ በለ ረሲኑ ዝነበረ ሓፃ ምስተዮ ትብል ነበረት ። ከምዙ ክትበልዕ ከሎኻ፤ ከልቢ ኣብ ጥቃኻ እንምበር፤ ኣብ ምንታዩ ክግቐሮ ነገሩ፤ ከምቱይ ቢሎም በሲሎም ተሎ፤ እታ ዓይኑ ምስታ ኢድካ ሓፍ ለጥ እትብል፤ ርኢኻ ርኤ ከኣኣኣ ኃይሩ ። ንወጋሕታኡ ንቐል ንቐል ከነ፤ ከምኡ ኸዓ እቱ ቅርብ ኡ ነበረ ። ብዝተረፈን ከዓ ምስ ጣልያን እንተመዘዞንኩም ዘኃይሊ ዘለዎም ገቢሮም ገፈፍ ክብሉ ዠመሩ፤ ፀሓይ ቀርቀር በለ፤ ከም ኣኸላባት እዮም፤ ኤሪ ኣኸላባት እባ ይሕሱ፤ ዳርገጉት ወፊሎ፤ ረሲነ፤ ዶሮና ተላዕለ፤ ንብዙኃት ልቦም ጠለውለው በሎም፤ ተረፍ ጎይታኦም እኳ ዝበልዑ ።

እቶም ኣብ ግዳም ተደርቢዮም ዝነበሩ ማይ ዝኸላእካያ ህበላምን ኣቐሎምን ዘልሓጥ ኣበቢሎም ከውድቐ ዠመሩ፤ ኣብ ኣጋ ዝመስሉ እኩባት ዓስከር ከ እንታይ ይገብሩ ነበሩ፤ ገሊኣቶም ተራረቓ መዓልቲ ኣበሉ ምስ ከነ ንብዙኃት ርእሶም ዘዊሩምም ተተ ንጠዮም ብዓቕሊ ጽባት ድኅሪትን ቅድሚትን ይዘበጡ ነበሩ ላዒሎም ጥቕልል በሉ። ካብ ዝወደቐዎ ከይተንሥኡ እውን ነቐጹ፤ ገሊኣቶም ጎቦ ኸይኖም ይሰሓሉ ነበሩ ። ገሊኣቶም ዝገብሩዎ እብኡ ብኡውን ብኣፍንጫኦም ጸሊም ደም ዘረር የብሉ ነበሩ፤ እተ ተጠፍኦም ንቱ ትርኩስ ሓፃ ስያክ ፋሕቲሮም ሕፍኒ ማይ ይን ዝተረፈኦም ቅርባት ደም ብጸዕሪ ሰደዱወን። ገሊኣቶም መንገ እንተረኸቡሉ ቢሎም ከም ሓፃ ፋባ ዓዶም መሲሉዎም፤ በእዳዎ፤ ኣይከኣለናን ቢሎም ኣብ ዝኃለፉዎ ስፍራ ዘርጋሕ ቢሎም ተረፉ ይፍሕሩ ነበሩ፤ ግን ካብቱ ላዕላዎይ ዝውዒ ከይኑ ምስ ጸንሖንሎም፤ እንክብኡ ከይተንሥኡ ቀለብ ራውያታት ከይኖም ቀረዩ ። ዓቕሎም ጽብብ ቢሎዎም ኣብ ሰማይ፤ ናብቱ ኣብ ጭንቅና ዘበወዮ ሹመይና ጣልያን እዙይ ምስ ረኣየ ጠንጠኑዎም በቕሉ ሰሪሩ እንምጻጸኖ ኣምላክ፤ ቁላሕ ይብሉ ነበሩ ። ኤህ ትርኢ ኣሎኻ ኣተዘርጠጠ፤ ከይቐትሎዎ እኮ ፈሪህ እዩ፤ እንተኾነ ዝደፍሮ ኣይ ሉ እትርኢ ኣምላክ ። ርኣዮም እዞም ደቂ ዓድና ከመይ ዝበምረኸበን ። ሓቂ ወዲ ሓበኻስ ደፊሩ ንጣልያን ክቐትል ቢሉ ክሕ ኃሣር ዝረኸቡ ከምዘለው ። ገሊኣቶም (ሓደ ክልተ ኣይኮኑን) ቅርብን? ኣየ ጉድ ዘይመስል ነገር ኣዩ ። ከምዙ ዝደኸመ ኣድጊ እሞ ተግጊሦም ነበሩ፤ ንቶም ዓቕሎም ዝጸቦም ዝነበረ እውን ከጸንሖሪድካ ሥጋኡ ክትበልዕ ጠቢሕካ ቁርባቱ ክትንጸፍ ዘይትኸእል

ምድላዩ፤ ግን ዘረባ ተሳእኖም፤ ከመይሲ ጎራሮ እንድጎሪ ነቐጹ ክርድኦ ይኸእል ። ሻዑ ከምቱ እቱ ሃብታም ኣብ ገሃነም እሳተፊ ሰላን ዘተርክቦ ጥፍጣፍ እንተድኣ ሰኣን፤ ዘረባዶ ይከኣል እዩ ። ከይኑ ንኣልዓዛር ማይ ጥምዕ ኣቢሉ ኣንሬ ኣጽባባቱ ልሳኑ ከዝተላቶም ከፍፍሮም ነቐጹ ኣዕይንቶም ራዚዙ ገጾም ኃጊን ተኸዲኑ ልሉ ዝምነ ዝነበረ፤ ከማኡ ቅርብ ማይ ነጥቢ እኳ ትኹን ክህበ ማይኖም ሓመድ ተደፍዲፉ ነበረ። ዛዕዛዕታ ለይቲ እንተወደቐሎም ምድላዩ፤ ግን ንኣታቶም ሰብ ከይቐርቡ ከልክሉ በሉዎም ትስፋ ይገብሩ ነበሩ፤ ግን ኣብቱ ምድሪ እቱይ ዛዕዛዕታ የልቦ እምበር፤ ማይ መን ክህቦም፤ እዙ ሓሳባት እዙይ ሲ ከመይ ቢላእውሊ የልቦ ኣስሓይታ የልቦ፤ እንተዝወድቐክ ማዕሪ ወይ ቁጽሊ ይመጸም ። ጨርባሕታ ማይ ስምዕ ብዘበሉላ ልቦም ምስኡ ቍልዚ ይቢሉ ንቐጽ ምድሪ ንጥብ ምስ በለ ረሲኑ ዝነበረ ሓፃ ምስተዮ ትብል ነበረት ። ከምዙ ክትበልዕ ከሎኻ፤ ከልቢ ኣብ ጥቃኻ እንምበር፤ ኣብ ምንታዩ ክግቐሮ ነገሩ፤ ከምቱይ ቢሎም በሲሎም ተሎ፤ እታ ዓይኑ ምስታ ኢድካ ሓፍ ለጥ እትብል፤ ርኢኻ ርኤ ከኣኣኣ ኃይሩ ። ንወጋሕታኡ ንቐል ንቐል ከነ፤ ከምኡ ኸዓ እቱ ቅርብ ኡ ነበረ ። ብዝተረፈን ከዓ ምስ ጣልያን እንተመዘዞንኩም ዘኃይሊ ዘለዎም ገቢሮም ገፈፍ ክብሉ ዠመሩ፤ ፀሓይ ቀርቀር በለ፤ ከም ኣኸላባት እዮም፤ ኤሪ ኣኸላባት እባ ይሕሱ፤ ዳርገጉት ወፊሎ፤ ረሲነ፤ ዶሮና ተላዕለ፤ ንብዙኃት ልቦም ጠለውለው በሎም፤ ተረፍ ጎይታኦም እኳ ዝበልዑ ።

እቶም ኣብ ግዳም ተደርቢዮም ዝነበሩ ማይ ዝኸላእካያ ህበላምን ኣቐሎምን ዘልሓጥ ኣበቢሎም ከውድቐ ዠመሩ፤ ኣብ ኣጋ ዝመስሉ እኩባት ዓስከር ከ እንታይ ይገብሩ ነበሩ፤ ገሊኣቶም ተራረቓ መዓልቲ ኣበሉ ምስ ከነ ንብዙኃት ርእሶም ዘዊሩምም ተተ ንጠዮም ብዓቕሊ ጽባት ድኅሪትን ቅድሚትን ይዘበጡ ነበሩ ላዒሎም ጥቕልል በሉ። ካብ ዝወደቐዎ ከይተንሥኡ እውን ነቐጹ፤ ገሊኣቶም ጎቦ ኸይኖም ይሰሓሉ ነበሩ ። ገሊኣቶም ዝገብሩዎ እብኡ ብኡውን ብኣፍንጫኦም ጸሊም ደም ዘረር የብሉ ነበሩ፤ እተ ተጠፍኦም ንቱ ትርኩስ ሓፃ ስያክ ፋሕቲሮም ሕፍኒ ማይ ይን ዝተረፈኦም ቅርባት ደም ብጸዕሪ ሰደዱወን። ገሊኣቶም መንገ እንተረኸቡሉ ቢሎም ከም ሓፃ ፋባ ዓዶም መሲሉዎም፤ በእዳዎ፤ ኣይከኣለናን ቢሎም ኣብ ዝኃለፉዎ ስፍራ ዘርጋሕ ቢሎም ተረፉ ይፍሕሩ ነበሩ፤ ግን ካብቱ ላዕላዎይ ዝውዒ ከይኑ ምስ ጸንሖንሎም፤ እንክብኡ ከይተንሥኡ ቀለብ ራውያታት ከይኖም ቀረዩ ። ዓቕሎም ጽብብ ቢሎዎም ኣብ ሰማይ፤ ናብቱ ኣብ ጭንቅና ዘበወዮ ሹመይና ጣልያን እዙይ ምስ ረኣየ ጠንጠኑዎም በቕሉ ሰሪሩ እንምጻጸኖ ኣምላክ፤ ቁላሕ ይብሉ ነበሩ ። ኤህ ትርኢ ኣሎኻ ኣተዘርጠጠ፤ ከይቐትሎዎ እኮ ፈሪህ እዩ፤ እንተኾነ ዝደፍሮ ኣይ ሉ እትርኢ ኣምላክ ። ርኣዮም እዞም ደቂ ዓድና ከመይ ዝበምረኸበን ። ሓቂ ወዲ ሓበኻስ ደፊሩ ንጣልያን ክቐትል ቢሉ ክሕ ኃሣር ዝረኸቡ ከምዘለው ። ገሊኣቶም (ሓደ ክልተ ኣይኮኑን) ቅርብን? ኣየ ጉድ ዘይመስል ነገር ኣዩ ። ከምዙ ዝደኸመ ኣድጊ እሞ ተግጊሦም ነበሩ፤ ንቶም ዓቕሎም ዝጸቦም ዝነበረ እውን ከጸንሖሪድካ ሥጋኡ ክትበልዕ ጠቢሕካ ቁርባቱ ክትንጸፍ ዘይትኸእል

እሞ አብ በረኻ እዝጊ ዝፈተወሉ ይኹን ቢልካ ገዲፍካዮ እት
ይድ ከማኡ እዙ መላጥ ጨካን ንቶም ጸብደል ዝመስሉ አጉባጥ
ሓበሻ ኮርዓቱን ትሕብንቱን ዝነበሩ፤ ብጽምኢ ሓሚቕም ም
ረአዮም ጠንጠኑም ሃደመ፤ ዘይኸዩጣት እዮም ካልእ እንታ
ኮይኖም ። ፋሕ ጨንባሕ በሉ፤ ናብ ዝኸዱዎ ከይፈለጡ ናብ ዘ
መስሎም መንገዲ አቕንዑ፤ መዓል ትኳቦ ዝኃዘ ብሓደ ወገን ም
ከዱ እዝጊ ግምባርም አጸቢቐሎም ናብ ዔላ ማይ በጽሑ ። ን
ንቐጽ ነበረ፤ እንተኾነ ንቱ ናብኡ ዝነበረ ሊን ክሰትዩ ቢሎ
ኩሎም አባአ ጽድፍድፍ ክብሉ ደለዩ፤ ግን እንከ “ኩላትና ከ
ንጸቓቐጥሲ ሓደ ክልተ ብመገድ ነውርድ” ተበሃሃሉ፤ ምሰውረ
ምም መዝገመርያ ንርእሳቶም ንቱ ጸብሪ አብ አፎም ኩሊሶም ም
ይ አበሉዎ ደኃር ከዓ ኸምኡ ክገብሩ ቢሎም ንብጸቶም ብታላ
ታት መመሊኦም ሃቡዎም፤ አብኡ ይዋኣት እዮም ርእሶም መ
ሶም ምጽጽ ምስ አበሉ፤ ወዮም አብ ውኸጢ አትዮም ዝነበ
በእዳም ሃሰስ እንተበሉ ከምዙ መወተፍ ማዕከን ዝመስል ደ
ዳር ጨርቁ፤ በቱ ሓደ ወገኑ ንቱ ዔላ ተወቲፉ ረአዩ፤ ስሑቦም እ
ተገደፉስ ማይ ቡሕቡሕ በለ። “ተመስገን አምላክ” ቢሎም ተ
ደቢሮም ስትይ ምስ አበሉ፤ ንቶም አብ ርእሶም ጽድፍድ
ቢሎም ክወድቁ ዝደልዩ ዝነበሩ ሰብ ሃቡዎም፤ ኩሎም ሰተዩ
ርእሶም ተሓጻጸቡ፤ በቐሊ ዝነበሮም ቡሉቕባሽ እሞ ሹምባሽ ከ
አባቐሎም አስተዩ። እዚአቶም እዝጊ ዝበረኸም ጽቡቕ ዕጫ ዝ
ዓደሉ እዮም፤ ራብዓይ አፎም ንቶም ኩሎም አይኹኑን፤ እዙ ማ
ዝረኸቡዎ ከአ አብ ሣልሳይ መዓልቲ እዩ። እንተ እቶም ካልእ
ግን ዓንዘር ክብሉ አብ ዝወድቁዎ አይፈልጡን፤ ገሊአም አብ አ

ጸላኦቶም ወዲቐም ተታግዙን ተቐትሉን፤ አብ ፈቀዶ መገዲ ጸሕ
ቢሎም ቀረዩ፤ ገሊአም ከዓ አብ ዔላታት ምስ በጽሑ ከምዙ አብ
ዳጉድ ጸባ ዝረአዩ ጽንጽያ፤ ከይሓሰቡዎ ብዘይ ልቦም ጠርበስ
ጠርበስ ቢሎም አባኡ አብ ረርእሲ ተጸቓቐጡ። ሻቡ ዝተራእዩ
ትርኢት እንከ ሔ...ው ጸላኤና እኳ አይርአዮ፤ ወዮም ብታሕቲ
ዝነበሩ ዓስከር ዓቕሎም ጸቢብዎም፤ ሻንገገኦም መመሊሖም ንቶም
ብላዕሊ ዝወድቁዎም ዝነበሩ መቐርስቶም ተቐበሉዎም፤ እዚአቶም
ከዓ አማውቶም ተዘረቐ አብ ልዕሊ እቶም ዝቐተሉዎም በድንን
ጥዑይን ኮይኖም ብሓንሳእ አብኡ ሞቱ። አይንርአዮ፤ ወላዲትን
ወላዲን አይርኤ፤ ልቢ ዘለዎ ሰብ አይርኤ ።
ወዮም ጸብደላት አጉባዝ ኢትዮጵያ ከምዙይ ኮነ መወዳእታ
አም ። እቱ ናብዙ ኩሉ ጥፍኣት ዘብጽሖም ጣልያን ከዓ አብ ክንዲ
ቕጽግቱ ንዓዱ ናብ ቤተ ሰቡ ኸይዱ በጥ ቢሉ ኪድቕስ ኢዮም
በር ካልእ አይረኸቦን፤ ኩሉ ናቱ ኮይኑሉ ።
ወይ ልግጫ፤ እቶም ካብዙ ኩሉ መዓት ዝወጹ ቅሩባትክ እን
ታይ ኮነ መወዳእታአም? ከምብሓዲሽ ንቶም ድቃስ ከሊአምዎም
ዝነበሩ አዕራብ እናተዋግኡ ብብሓደ ብብኸልተ እናወደቐ መመሊ
ሶም ወሓዱ “ብብሓደ ክንደይ ሰብ ወሓዲ” ይብል ሰንቃዊ ብዘዕባ
ንጉሠ እንክስንቁ ። ሓቂ እዩ ወዲ ሓበሻ ወትሩ ንፋዕ ምኪኑ አይ
ተርፎን እዩም፤ ንቱ ወዲ ዓረብ ብዙኃት ይቐትሉሉ ነበሩ፤ ግን
እንታይም ክኸውን ተተዓጺፉ እንድጎሪ መጸም። ከምዙይ ቢሎም
ናብ ደረት በሕሪ ወጹ፤ ግዝያቶም በጸሑ ነበረሞ ክምለሱ እውን
ብብር ተሳፈሩ። “ትሩቡሊ ጸላኤና ይኸዶ፤ ንሕስያ ዘይቢሉ መሓ
መዶ፤ ብሻንገገ ገዲፉ ብገሊዶ” ዝብል ዘስቆንቅን ደርፊ እናደረፉ

እውን ዝረኽቡዎ ጸበባን መከራን ውርደትን ዝሞቱዎም መሓዘቶምን መጽርብቶምን እናሕሸቡን እናዘከሩን ይበኽዩ ነበሩ ።

እቶም ኣብ ዓዶም ዝነበሩ ወለዶምን ኣጎዋቶምን ኣገማዶምን ከባይ እዙ ኸሉ ኣብ ትሩቡላ ዘጎለፉዎ ጊዜ እንታይ ይገብሩ ነበሩ ። ምእስ ከን ይምለሱና፤ መዓልቱስ ከን በጺሑዶ ኣይኸውንን እን በሉ ልቦም ወትሩ ሰንፈላል ኮይኑ፤ ለይቲ ምስ መዓልቲ ኣብ ፍጥ ሃትን ኣብ ብኸያትን ይነብሩ ነበሩ። ካልኣት ደቂ ዘለውዎም እን ኸኑስ እኳ ንቶም ካልኣት እናረኣዩ ንቶ ዝረኝቶ ብዙኅ ኣይዝክዎ ምን፤ ከምኡ እናበሉ እውን ይዘናግዑ፤ እንተ ከም ወለዲ ትኳ ዝመሰሉ ሓደ ንሱ ዝወዶም ከብ ክንደይ ደቂ ኣበይዝጊ ኃድ ዝገደፈሎም፤ ወዲ ክንደይ መብጽዓን ወዲ ክንደይ ምህልላን ገ በረ፤ ገዲፉዎም ንቶም ክልተ ኣረገውቲ ኣብ ዝጎልጎል እትብል ገ ንዘይወለዱዎን ንዘይቀለቡዎን ንባዕዳን ከገልግል እሞ ከዓ ሕይወ ክሳብ ምጥፋእ ክበጽሕ ዝኸደ፤ ከመይ ዝበለ ዘኅዝን ነገር እዩ። ወ እካ ልቢ ገብዝስ ኣብ ደረቱ ዝብሉዎ ምስላስ ከን ክንደይ ሓቂ እዩ ፍቕርኻ እምበር ካልእ ዘይልምኑኻ፤ እንትርፌ ክጥዕመካ እምበ ካልእ ዘይደልዩኻ፤ ትርፌ ቕድሚኻ ይስጥሓኒ ቕድሚኻ ይግበረ ምባል እምበር ካልእ ዘይፈልጡ ወለድኻ ጠንጢ ንካ ኸዓ፤ ከብ ከ በ ኣብሊጹ ንዘይርእዩካ ሓደ ወዲ ንኅ ኸተገልግል ምኻድስ ኣ ደቅስን እኳ። ናብ ነግዲ ናብ ሃድን ናብ ካልእ ድንገት ዘይበ ነገር እንተኸድካስ ኣይምኸፍኤን፤ ናብ እንታይ ድኣ፤ ናብ ውግ ናብ ጽምኢ ናብ ጥሚት ናብ ሞት ናብ ምኽርማጋር ናብ ውርደ ኢኻ እትኸዶ ዘሎኻ። ንኸላቶም ወለዲ ዳርጋ ሓደ እንተተሰም ቶም ወለዲ ትኳቦ ኢና ፈሊና ንሰሚ ዘሎና እሞ፤ ናባኣቶም ን

ለስ። እተን ክልተ ዓመት እቲኤን ከመይ ዝመራን ከመይ ዝነውኃን ኮይንን ተራእዮናኦም ከምዝነበራ ኸዓ እንካብ ክትዛረቡስ ክትሓስቡ ይቐልል። ይዋኣት እዩ-ም፤ ኣብ መወዳእታ ሕይወቶም ክንድዙይ ጸዕሪን ክንድዙይ ኃዘንን ረኽቡዎም ጥዕናኦም ወትሩ እናሓመቐ ይኸይድ ነበረ፤ ምሸት መጻ ቅድሚ ምድቃስ እግዚአ መሓረን ክር ስቶስ እናበሉ “ጉይታዩ ንዙ ዝተኸብሰካልና እንኮ ወዲ ብድሓን ስሓበልና፤ ኣዕይንትና ንኣኡ ኸይረኣዩ ኣይትቐተለና” ጥራይ ምህ ልላኦም ነበረ። ኣዲኡ፤ ይዋእ እዩን ብሕልሚ ለይቲ እናተራእየን ብስሙ እናጸውዓኦ ሃተፍተፍ ክብላ ይኃድራ ነበራ፤ ሓድሓደ ለይቲ ኸዓ እቱ ሕልሚ ብዘይ መጠን ኃይሉ ከምዙ ሓቂ ኸይኑ እናተራእየን ምስ ወደን ዝተራኸባ ይመስለን ነበረሞ፤ ኃዝኩኻ ቢለን ክስዕማኦ ኣእዳወን ዘርጊሑን ብድድ ይብላ ነበራ፤ ከብ ድቃ ሰን ድጎሪ ተበራቢረን እውን ካልኣይ ጊዜ ድቃስ ከይመጸን እህሀ ክብላ ንዛ ለይቲ ወጋሕ ዩብላኦ ነበራ። ዝኾነ ይኹን ነገርስ ወደን ዩዝኻኸረለን ነበረ። ሓደ ገብዝ ጎልፍ ክብል እንተራኣያ፤ “ወይ ኣነ ግዲ ወደይ ኣብዚኣ እንተተህልውለይስ ከምዙይ ቢልኪ ግዲ ክትከዲ ዓይነይ ምመላእክለይ።” ገሊኤን ኣንስቲ ብዛዕባ ደቀን ገለ ከዛረባ እንተሰምዔኤንስ ልበን ናብቱ ስግር ቀላይ ዘሎ ይኸይድ ነበረ። ኣሓ እምባሕ ክብላ እንተሰምዓስ፤ ዋናኸን ዘዩሎሞ እንታይ ክትጠቐማ ኢኻን፤ ጸባ እንተተሓልበ ጠስሚ እንተተሓቑኑስ ካልእ ክስትዮ ካልእ ክጸብሑ እዩ፤ ኣ ትኳቦ ትኳቦ።... እኸሊ እንተኣቶስ ንመን ክኸኖ እዩ መን ክበልዎ፤ ትኳቦ ወደይ ጸጊቡ ዘይሃጥረሉ ንኣይ እንታይይ ዘይመባዝኅ ኃዘነይ እዩ፤ እናበላ እንታይ ክበሃል ዘረ ባኤን ምስ ወደን ጥራይ ነበረ። ገራቢቢተን ኸሎም ብዙኅ ዩደንግ

ጸሐም ነበረ፤ አምላኬ ክፉአ አይተርእየና ወደን ብድራን ስሐበለን እናበሉውን ብልቦም ይጽልዩ ነበሩ ። ብዓል እንዳኤን ከዓ ከይጸ ለላአም ብዙኅ ይፈርሁ ነበሩ ። ሓድሓደ መዓልቲስ እኮ ከም ጽል ልቲ እየን ወደን ክጽውዓ ዝውዕላ ዝነበረ ። መዝናዎርያ መልክቲ ምስ መጻምንክ፤ ንታ ወረቐት ክበልዓኡ ደለዩ፤ ሓደ ጊዜ ናብ አፈን ሓደ ጊዜ ናብ ገጸን ሓደ ጊዜ ናብ ልበን እናበላ እው ይስዕምኡን ይሳለማኡን ነበረ ።

እቲ ሓደ መዓልቲ ወደን ተሳኢሉ ምስ ሰደደለን ግን፤ በሓ ዳፉ ዝገብራኡ ሰአና፤ አብ መዝናዎርያኡዶ ንዓይነን ምእማን ስኢኑ ከምቲይ ቢልካ ገጽ ሰብ አብ ወረቀት ከምዝስኢኡ አይፈልግን ነበረ ። ከምዙ ሕልሚ እምበር ሓቂ አይመሰለንን፤ ንታ ስእሊ ካ ነፍሱን ምፍላይ አበደኡ፤ ንአዳኖታተንን ከዓ እቲ ስእሊ ወደን ም አይን ብዛዕባኡ ወትሩ ምዝራብንን ደስታኤንን ነብርዓተንን ነበረ፤ ከምዙይ ክኸውን ከሎ ይአትወ ይአ አለወ ዝብሃል ወረ ተሰምዖ እዙ ወረ እዙይ ከምዙ ሓደ ዓቢይ ንፋስ ክጠፍእ ቢሉ ንዝነበረ ቀላዒ ቅሩብ ቁለጭ ከምዙብሎ እሞ፤ ዝርው አቢሉ ከምዙጥፍኡ ንአኤን ከማኡ ኮነን። እቲ ደኸሙ ዝነበረ፤ ብናፍቕት ወደን እው ሰልኪዩ ዝነበረ ልበን ቅሩብ ሕይወት ህብ አበሎ ልበን ብብዝታ ሕንስ ብዘይ መጠን ትግ ትግ በለ፤ ንቲ ትርግታ እቲይ ምጽዋ ሰአና እሞ (ከመይሲ ንሰን አብ እርጋንን እየን ዝነበረ) ጠረፍ ቢሉ ሠር ልበን ተበትክ፤ ብኡ ብኡ እውን ወደይ እናበላ ዓረፋ ። ናይ ብዓል እንዳኤን ኃዘንን ከዓ ልቢ ዘለዎ ሰብ ባዕሉ ይሕሰብ፤ ምርኃቕ ወደም ከይአክሎምስ ከዓ፤ ሰበይቶም ሞታኡም በይኖም አብ ጥራይ ቤት ተረፎም፤ አብቲ ዓቢይ ቤት ተደርቢዮም

ምስ ተራእዩ እንታይስ እንታይ እሞ ክበሃል ይከኣል፤ ክበርን ተሓ ጎብን ዘይበሎ እርጋን፤ ሰብ አብ ሽቡቱ አብቲ ፍቕርን ክብርን ዝደለዩሉ እሞን ብውሉዱን ብበዓልቲ ኪዳኑን ድኅሪ ተታሕዞ እዙ ይ እዩ መወዳእታ መርገሙ ንሰብ ። ከመይሲ ሰብ ንእሽቶ እንተ ድኡ ኸነ ዕድሜኡ ዓለም ሓሳዊት እዩም፤ ንሳ አይዘኻ እናበለት ከተጸናንዎን ከተስሕቶን ትኸእል፤ ሰብ ዕድሜኡ ምስ ኃለፈን ናይ ዓለም ሓሶት ምስ ፈለጠን ከዓ፤ ብምንታይስ ብምንታይ ክጸናናዕ ይኸእል፤ እንተኸነ ወደም ይአቲ አሎ ምስ ሰምዑ ተጸናኒዎም ደኸን ከዓ ይበሃል ይኸውን፤ አይፋሎምን፤ እቲ ወረ እቲይ ንአኡ ምውን ሽሕጻ ሰብአይ ብምኻሩም ናብ ሞት ከብጽሖም እንተዘይ ክኣለ፤ ንአኡምውን ብዙኅ ደኡ አስማሚዑሎም ነበረ። እቲ ጋና ክህ ሉን ከይህሉን ዘይምፍላወም እቲ ማይ አሎ ክራማት አሎ ከምዝ ብሉ ዓድና፤ መገዲ ቐላይ ድንገቱን መከራኡን ዘይፍለጥን ዘይውዳ እን ከምኻኑ ምስማዎም ደኃር ከዓ ንወደም ብድሓን እንተ ድኡ አተወስ ሞት አዳኡ ከርድኡዎ ምስ ኮኑ ክንደይ ከምዝኃዘንን ምሕሳቦም ብዙኅ ህውከት አእቲውሎም ነበረ ። ብልዒ እሞ መስ ተውን አበዮም፤ ድቃስ ተቐብጸም፤ ምስ ሰብ ምኻድን ምዝራብን ሓረሙ ተጸልኦም፤ ጥራይ አብታ ገዛኦም ተጸቐጦም ምውዓል እሞ ብኸያትን ምስቀርቋርን ጥራይ ኮነ ሥራሖም፤ አብቲ ገዛ እውን ዘልዕሎምን ዝፋቕዮምን አይነበርምን፤ እተን ጎረባብቶም እወ፤ ድሓን ሰባት ነበረ እሞ ሓድሓደ ጊዜ ክረድኡኦም ቢለን ይመጹ ኦም “እንታይ ብልዕኹም እንገራ ክንገብርልኩም ማይ ከንምጽኡል ኩም” ይብላኦም ነበረ፤ እንተኸነ ሰብ ምስ ነፍሱ ምስ ተበኣስ ኃያ ል እዩም ንአኡም እዙ ነገር እዙይ መመሊሱ ድኡ ይኸብዶም ነበረ

እምበር ሓንቲ ዘጸናንዎም ነገር አይነበረን ። በይኖም ከገድፋኦም ጥራይ ይደልዩ ነበሩ ። በይኖም ከይኖም ንዘኖም ከኩማስቡ ምዑ ዓል ጥራይ ይፍተዎም ነበረ ። ዘይ ብሥጋኦም እዮም ኣብዙ ዓለም ዝነበሩ እምበር ልቦምስ ኣብ ካልእ እዩ፤ ኣብ ሰበይቶምን ኣብ ወያኖምን ጥራይ ብምሕሳብ ሃለዎቶም አይፈልጡን፤ እቲ ዝነበሩዎ ስፍራውን አይዝክሩን ነበሩ ። ልቢ እንተዘይረአየን እንተዘይ ሰምዒን ዶ ዓይኒን እዝንን ዝጠቅም ኮይኑ ። ኣብ መንጎ እዙይ ዓስከር ይኣናብ ባጽዕ ኣትዮም ዝብሃል ወረ ተሰምዒ ። እወ ዓስከር ኣብ ባጽዕ ኣትዮም ነበሩ ። ክልተ ዓመት ድንጋይ ቀላይ ተሳጊሮም እቶም ግምብር ዝሃበም ቅሩባትስ እወ ዓይም ክምለሱ ናብ ባጽዕ በጺሑም ነበሩ ። እቲ ሽቡ ዝስምዖም ዝነበረ ሓሳባትንክ መን ክፈልጦ ይኣእል ። ወዮ ብናፍቕቲ ክሞቱ ቢሎም ዝነበሩ ዓይም፤ እኒህ ሎማ በጺሑም፤ ወዮ ዘረባ መዓልቶምን ሕልሚ ለይቶምን ዝነበረ አባይ ዝጊ ባዕሉ ዝሠርሖ ዓቢይ መንደቅ ዝመስል እምባታቶም ተሰለፉ እንክረአዮም፤ ንብዓቶም ምዕጋት ሰአኑ ። ልቦምን ቀልቦምን እኮ ጥራይ ኣብኡ እዩ ዝነበረ። መሬትካ ይትረፍ ይኣ ኣብ ጸገምን ኣብ ጭንቅን ዘለዎ ግዲፍካዮ ሼድካስ፤ ኣብ ጣዕምን ኣብ ጉትነትን እኳ እንተኾነ አይርሳዕን እዩ ። ኣብ ባጽዕ እቶም ንአታቶም ዝመስሉ ከደርት ዝኅብርም ጨርቂ ዝኸዳኖም ተሰከምቲ ምስ ረአዩ ዙሉ ሰብነቶም ተደናፈቑ፤ ምስኡ ኸአ እዙይ ዘይበሃል ታሕጓስ ወራሱዎም ስሓቕን ብኸያትን ብሓንሳእ ይሰዱም ነበሩ ። ኣብ ባጽዕ ብዙን ሰቦም ዘይነበሩዎ ኸሎ ክንድዙይ ዝተለዓላ ድኣ ኣብ አሥመራ ምስ ወጹ እንታይ ክኸውን እዩ ። ሕገር ንርእዮ ።

ወዮም ሰቦም ዓስከር ይአትወ ይኣ አለወ ምስ ሰምዑ ዝከአሉን

ዘይከአሉን ብእግሩን ብቐላይን፤ ቁልዓን ሰበይትን አረገውትን አጉባ ዝን ኩብ ዙሉ ዓዲ ኣብ አሥመራ ተአኪቦም ነበሩ ። እንክሰአቶም ገሊኦም ይዋኣት እዮም ሰቦም ክህልዉን ዘይኪህልዉን ወረ ዘይነበሮም ብፍርሃትን ብተስፋን ልቦም ሓቕሮም ይጽብዩ ነበሩ ። ብፍርሃት፤ ከመይሲ ሞይቲ ዝብል ወረ አይሰምዑን፤ ብተስፋ፤ ከመይ ብድሓን ክአትወሎም ይጽብዩ ነበሩ ። መቶም ኣብ ደቂ ዓዲ ባቡር እትአትወሉ ሰዓት አይፍለጥን እዩም፤ ዓሠርተ ጊዜ ናብቲ ምዕራፍ ባቡር ተተመላሊሶም ክጥይቑ እንክትርእዮም እሞ፤ እቶም ኣብኡ ዘለዉ ሰባት ሽሕ ጊዜ ብተለፎኖ “ብሩንቶ” ክብሉ ዝውዕሉ ንወዮ ኃዎም ወዲ ሓበሻ ጉይትቶሙሉ ብኸርዓት ክጥምቱዎ እሞ ባቡር ምኣስ ትአቲ እንተበሉዎም እውን ሓደው ከይመለሱ ሱቕ ቢሎም ሓደው ከዓ ዘይጠቅምን ዘጉሂን ዘረባ ተዛሪቦም ረጊጸሞም እንክ ኃልፉ እንክትርኣኡ ክንደይ የኅዝን። ኤሪ ብኡ አይአኸለሎምን፤ ሓድሓድ ጊዜስ እባ ድኣ ማህረምቲ አሎ፤ ኸርማጋር አሎ፤ ምድፋእ አሎ።

“ኣብየት ኣብየት መሓረኒ ጉይታይ፤ ነዓቕ ዓጽሙ ኮይተለይ ዓቀይታይ” ተብሂሉ ዝተደርፈ እዙይን ከምዙይ ዝመስልን ነገር ምዕ ተራእዩ እዩ ። ባቡር ከብ ምጽዋዕ ንወዮም ዓስከር ኒዛ ናብ አሥመራ አውጸአቶም። ሻብቲይ እቲ ንሳ ክትአቲ ኣብ መዓርፎአ ብዙኅ ሰብ ተአኪቡ ነበረ ። እቶም ምእታዎ ዘይፈለጡ ዝነበሩ እሞ አቱ ሥራሖም ወይ ኣብ ገዛኦም ከለዉ ምስ ሰምዑ ዝብላዕን ዝስተን ኒዘም ናባኣ አቢሎም ይዛባዘቡ ነበሩ ። ሻቡ እቲ ኸሉ ሓጺር እታ ባቡር ተዓጽወ፤ ዛብጥያታት ጉይታይ፤ ኃሙሽተ እመት ዝምንዋሉ ኸርማጋር ጠቕሊላ፤ ሽጉጣ ብጸጋም ዘው አቢላ፤ ከምዙ ናብ፤ ባዓል ዝተዓጥቀ ሰብ ኸይኖም ኣብ አኣፉ ክትት ቢሎም ነበሩ ።

ሻቡ ናብኦም ኣቢሉ ቅርብ ዝበለ ወዲ ሓበሻ ኣልጊልካ ምድርጋው
እዩ እምበር ዘረባ የልቦን፤ ከመይሲ ንኣታቶም ንሱ እዩ ዕዮ-ኣም
ንሱ ትእዛዘም ። እሞ ንወዲ ሓበሻ ጥራይ እዮም እምበር በይ
ኃብ ዝበለኡስ ወዲ ባሕሩስ ኣይድራርን እዩ ። ወዲ ሓበሻ ድኣ

ባቡር እናፋጸዩት ደበኻ በለት፤ ወዮም ዓስከር መኣረም ያኡም ኣው
ጸኣም ከንበልብሉ ዠመሩ ወየን ኣብኡ ዝነበራ ኣንስቲ ገሊኡን
እልል ክብላ ገሊኤንን ክበኻያ ዠመራ ። “ባቡር መጸት ትኪ ተኸ
ዲና፤ ንል እኖኻ ትበኪ ደኒና፤ ጎበዝ ከይ ንንጌራ ሃደና” ። በሊላ
ደረፋ ። ወዮ ሰብ ተለዓሊሉ ዕግርግር ምስ ኣብዝኔ ዛብጥያታት ብዝ
ረግገገ ሃይረ ኣይብሉ ስኒ ኣይብሉ ተተኃኃዙም። ድኅሪ ኃያሎ ጊዜ
ወዮም ዓስከር ወሪዶም ተሠሪዶም ብሓደ ወገን ምስ መጸ፤ እቱ ሰብ
ናብኣም ፍስስ በለ፤ ሽዑ ዝረኣዩ ከምዙ ኣባጊዕ ወይ ኣጣል እንከ
ኣትቐ እሞ ውላውደን ብምሉኣቶም ምስ ፈኖኻለን ወወደን ከና
ድያ “ብዓዕ” “ሚዕ” እናበላ ናብዙይን ናብቱይን ዝዛበጣ፤ ወደን
ንዘይኮነ እውን ሓደው ጎኒጸን ሓደው ወጊኤን ከምዘርገቕኣ
እቶም ውላውዲ ሽዓ ኣደዲኦም ከናድዩ እናነቀዉ ብወገኖም እዙ
ይ ዘይበሃል ጫውጫውን ሕልኻልኻን ከምዝኸውን፤ ከምኡ ወዮም
ሕዝቢ፤ እቶም ካብ በረኻ ዝኣትዉን እቶም ኣብ ዓዲ ዝጸንሑን
ብሓዳሩ ከምዙ ሹሉ በብሽምካ እናተጸዋዕካ እዩ እምበር ወይ ንሱ
ወይ ንኣኡ ዝመስል ሓደ ምስ ትርኢ እውን ከይኸውለካ ክትገብ
ክትብል እናተጸረፍካን እናተባኸኻን እዩ እምበር ዝተገብረ ። እቶም
ዝተራኸቡ ኣብኡ ክሰዓሙ ተተኃኒዞም ከለዉ፤ ካልኣት እቱ ናይ
ፍቕሪ ምልክት ክገብሩ ኣይገድፉዎምን፤ ከምኡ ድኣ ሰባም ከናድዩ
ይንነጹን ይጸፍዑን ነበሩ ።

47
ሓደ ዛንታ

ኃዋን ከዓ ከምዘዮሎ ምስ ረኣዩት ኣዕይንታ ንንብዓት ኣፋ ንኣው
ያት ከፈተቶ ። እቱ ትርኢት እቱይ ጸላኢና እኳ ኣይርኣዮ ። ብኃ
ዘን ተጸሊላ ከምዙ ሽብዱ ዝተቐርጸ ሰብ ክትልሎ ዠመረት “ኣን
ታይ እኳ ይብሉኒ እቶም ዓደይስ እንታይ እኳ ይብሉኒ፤ ኃወይዩ
ምሳኻ ተሰዲደስ፤ በይነይ ከምለስ፤ ኣበይ ወደቐ እንተበሉኒ ዘይ
ፈልገዎ፤ ኣበይከ ተቐብረ እንተበሉኒ ክቕበር ከይቕበር ዘይፈልገዎ፤
እንታይ እኳ ይብሉኒ ። ዓድይ ገዲፈ መጸኤ ብዠካኻ መጸናንዲ
ዘይነበረኒ፤ ሎሚስ ናብቱ ዝኸይ እኳ ጠፍኣኒ፤ እንታይ ከምዝገ
ብር ንገረኒ” እናበለት በቱ ሽም ካራ ከይኑ ንልብኻ ዝኣትዎ ድም
ጸ ንል ኣንስተይቲ እንክትበኪ፤ ንሱብ ብብኸያት ክትውድእ ደለ
የት ። ሽዑስ እቶም ካብ እምኒ ዝጸንዕ ልቦም እኳ ምተለዓላ ።
ናይ ሽዑ መዓልቲ በይኑ ኣይኮነን እዙ ትርኢት እዙይ ወትሩ ዓስ
ከር እንክኣትዉ ዝግበር ነገር እዩ ።

ድኅርቱ ጫውጫውን ብኸያትን፤ ሰብ ነናብ ዓዳ ሽደ ። ኣብ
ትኳቦ ግን ክቕበሉዎ ኣይክኣሉን፤ ከመይ ሓሚሞም ነበሩ ። ንሱ
ብኡ ብኡ ብርመሶ ጠለሙ ንዓዳ ሽደ ። ምስ ኣቦኡ ዝተሰዓሙ
ዎንከ፤ ኣብኡ ሽሎኻ ባዕልኻ ምሕሳቡ ይሓይሽ፤ ከመይ ንፍቕሪ ክት
ጽሕፎ ቀለም የቢሉን።

ኣደይከ፤ ኣደይ ናበይ ከይዳ፤ በሎም ፤ ንሶም ከመኻንዩ
ዠመሩ “ናብዙይ ከይዳ ኣላ ጽባሕ ክትመጽእ እያ” ገለ
በሎዎ ። ልቡ እኳ ኣይዓረፈን ። ኣደይ እንተትህሉዶ ምእታወይ
እናሰምዒት ናብ ካልእ ከይዳ እናበለ እውን ልቡ ነገሩዎ ክበኪ
ዠመረ ። ኣቦኡ ሽዓ ምስኡ ተተኃኒዞም ጭጭ በሉ ። ኣጸዕዲ
ዮም ሞተን ነገሩዎ፤ ኣብቱ ኣጋ ዓዳ ክኣትወሉ ጊዜ ከምዝሞታ

አብ መወዳእታኡንከ እቱ ሰሰቡ ዝረኸበ ወወሰኑ ኂዙ ግልል ምስ በለ፤ እቱ ህውከት እናዘኃለ ኸደ። እናዘኃለ ኸደ ዶ? አበይ። ወዮም ሰቦም ዝስኣኑ እቶም ሰቦም ሞይቶም ሰሚዖም እሞ ከይቀ በጹ ጸኒሖም በሰላቶም ምስቶም ብጸቶምን በጠሎኒአምን ክደልዩ ምዃም እሞ፤ ሻዑ ክቐብጹ ቢሎም መጸአም ዝነበሩ ብኸያትን አውያትን ልቕሶን ዠመሩ። ኃዘኖም እውን መጸናንዒ ዘይቢሉ ኸነ፤ ከመይሲ ደቆምን ሰቦምን ስኢኖም፤ ንሱ ጥራይ እውን አይኮነን፤ ሬሳታቶም እኳ አይረኸቡን፤ አብ ዕመቕ ባሕሪ ዓሣ በሊዑዎ ይኸውን፤ ወይ አብ በረኻ ቐለብ ራውያታትን፤ ጊደ አዛብእን ኮይኑ ይኸውን፤ ዝብል ሓሳብ እናሓሰቡ እውን ጸላኢና ይርአዮ ዝበኸዩዎ ዝነበሩ።

እዙ “ሰቲሞ” ክውድኡ ጊዜ እሞ፤ እቶም ዝተረፉ አትዮ ምስ ሰብ ክቐበሎም ምስ ከደ አብ ዓይነይ ዝገጠመኒ ትርኢት እኳ አይርስዓንን። ሓንቲ ኢምሓረተይቲ እያ፤ ከብ ዓዳ ከብ ንዮው ምስ ሓደ ኃዋ ተሰዲዳ ናብ አሥመራ መጸአ፤ ክልቲአም ጥራይ ድኣ ይመስለኒ ካልእ ሰብ አይነበርምን። ደኃርንከ ወዮ ኃዋ ገዲ ፋዋ ተዓስኪሩ አብ ትሩቡሊ አዕራብ ቀቲሎሞ። ወረ ቀደም ድኣ ሰሚዓ ይመስለኒ። ኸሉ ነፍሳ ከብ እግራ ክሳብ ርእሳ ኃዘን ጥራይ የልዕል ነበረ፤ ጸጉሪ ርእሳ ሰዲዳቶ፤ አዕይንታ ብብኸያት አንኰሊሉ መዓጉርታ ብንብዓት ተተሊሙ፤ ገጸ ብምላጥ ማዲይ፤ ጨርቃም ክዳውንቲ ተኸዲና፤ አብ ርእስኡ ሓደ አረጊት መንጠሊና ናይ ኃዋ ዝተረፉ ዋርሳ ገቢራ መጸት። እታ ባቡር እንክትአቱ ቀስ በሊ ጠኒን ትብል ነበረት፤ ደኃር እቶም ዓስከር ምስ ወረዱ፤ ኃዋ ብኸሙ ክትጽውዖ ዝመረት። ኸሉ ሰሰቡ ኂዙ ክኸይድ ምስ ነቐለ

ሰሚዑ እውን ኃዘኑ መስፈርቲ ዘይቢሉ ኸነ። መዓንጣ ኸብዱ እናተቐርጸ ድጎሪ ነዋሕ ቡኸዩን አስቐርቀኑን ከምዙይ በለ፤

ርጉቕ ሃገር ከይደ፤ ምእንቲ ዘይዓደይ
ክልተ ዓመት አብኪየ፤ ክቡራት ወለደይ
ካልእ ከይተርፈኒስ፤ ቀቲለያ ነደይ
ገፈፍ ክብል መጸኤ፤ እኒኹ ጥራይ ኢደይ
ይርገሙኒ ዙሎም፤ ሰባተይ አዝማደይ።

አይ መግቢ ስኢነ፤ አይ ጠሊ ሃሪፈ
አይ ክዳን ዓሪቀ ዝበነይ ተገፈፈ
ጸው ቢሊ ዓበድኩ፤ መሬተይ ጊዲፈ
እኒኹ ተመለስኩ፤ ብኸንቱ ሃሪፈ
ይርገመኒ ኸሉ፤ ዝተዋህቦ አፈ።
ሃብተ ጸጋ፤ አምላክ ዘይከልኣኒ
አብዙ ኸሉስ፤ እንታይ ሰደደኒ
ብአይዩ ሞትኪ፤ አደይ ምዓረኒ
ጠሊመኪ፤ ወይጣን አስሐቱኒ
መርገም ቃልኪ፤ አሚን ይብጸሓኒ
ብዘይ አካል፤ ብዘይ ዓይነ ስኒ
ባኸነ ኪተርፍ፤ ከምዛ ግኒ
ከብኡ ዝዓቢ እኳ እሞ፤ ምተገብአኒ
መርገምክስ አይፋል፤ ቶሎ ድኣ ይብጸሓኒ
ደጊም ይትረፍ፤ ጥርቡኸን ትዕቂትን
ደጊም ይትረፈኒ፤ ጣልያንን ህውከትን
እንከብ ዓደይ ወለደይ፤ ዘበለኒ ብትን

ንደው ይበል፤ ጠበንጃን ጥይትን
ንዮ-በል ክታበት፤ ናይ ጣልያን ሸመትን።

አብ ዓድኻ ምጽባይ፤ ንሞትን ሕይወትን። — እናብ
ድኅሪ አልቁሱን በኻዩን ተመሊሱ ርፍቲያ ሃቡኒ ቢሉ ተረፈተ እኛ
አብ ዓዱ ተቐመጠ። አቦኡ ድኅርቱይ ነዊኅ አይጸንሑን። ካብ ኩሉ
ንክ ናይ አዲኡ ሞት ሥቓይ ከይኑዎ ነበረ።

። ። ። ። ። ። ።

ጎብዝ ከደ ጋር ነፍሲ ከአቱ
አቦ በልዲን እንቐዓ ሸሚቱ
መልሓስና እምበር ሕሊናናስ ምይቱ።

ብሓቂ ሕሊናናስ ሞይቱ እዩ። አይ ስለ መንግሥትኻ ኸይ
እሞ ሞያን ክብረትን ኪተርፈካ ማዕረ ሰብ ተቈጸርካ አፍካ መሊ
ካ ሓሳባት ልብኻ ክትዛረበሉ። እንታይ ድኣ፤ ክትፈርህን ወትሩ በቐ
ጥቅጥ ክትብልን፤ አብ ቅድሚ እዞም ፀዓዱ ከመ ኢምንት ተቐ
ጸርካ፤ ሸመት ተሸምካ አይትኅፈረሉ ቆቡዕ መሊስካ አይትኸ
ረሉ፤ ብዕድመ ሸምጊልካ ቅሩብ ዘይርኅርኅልካ፤ ከምዙ ካብ ካል
ፍጥረት እንስሳ ዝተፈጠርካ እምበር ከማታቶም ካብ አዳም ዝበኻ
በልካ ዘይመስሎም።

ንሕና እንተኾነስ ከባታቶም ንገድድ፤ ከምዙ አማልኽቲ እዩ
በር ከም ካልእ ዘይንቁጽሮም፤ ከመይ ንሳቶም እንተወቐዑናን እ
ተዋረዱናን ብዙኅ ዘይስምኑና። ወዮ ወዲ ሓበሻ ንናይ ብጻዩ ን
ንቲ ጸርፍን ንሓንቲ ማህረምትን ክንደይ ነገርን ሀውከትን፤ ካሕሳ
ሒኒ ደምን ዝደልዩሉ ዝነበረስ ሎሚ ጣልያን እንተዋረድዎን እ

ተዘበጠዎን ሱቕ ዩብል፤ ኤረ ገሊአቶምስ ከም ናይ ፍቅሪ ይምስ
ላቶም። ሕሊናና ሞይቱ እንድዩ። ጣልያን ደቅያት ከአ ካልእ ኃሊ
ፋዎምስ ከምዙ ጽንጽያ ዝቀትሉ ብሠረገላኦም እንክኸዱ አብ ፊት
መንገዶም ጸሊም እንተገጠሞም ሓንሳእ ደው ምባል ጸጊሙዎም
ንሰባት ረጋጊጸም ይኃልፉ።

አብ ርእሲ እዙይ ከአ ብኅልፊ ምድሪ ተበአሰና፤ እንተዘራእናዮ
ንሃጉን ነንበጣን ኮነ። “ዝዘራእናዮን እንተሓረረ፤ ዝተኸልፍዮን
እንተተሰባረ፤ ዝወለድናዮን ባሕሪ እንተሰገረ፤ አንታ ንሕና እንታ
ይሞ ንግበረ። ቢሉም ሓደ ኅፋር ሸማግለ አልቀሱ። ናይ ናብራና
ነገር አዩደቅስን፤ መመሊሱ እውን ንያትካን ሕሊናኻን የዕርብ።
እዙ ኩሉ ረኺብናን፤ በዙ ኹሉ ተጠቐዕናን ከዓ ናብቱ ንኸይ ስኢና
ኩሊላና ኩሊላና አብታ ዕስክርናን አብታ ሸቕሊ ከንና፤ ጣል
ያን ከዓ ከምዝደለዩ ይገብረና አሉ፤ ከመይ ዝፈርሃልና ዘይቢሉ
ኸይኑ። “ዋና ዘይቢሉ ዋና ዘይቢሉ፤ ዋና ዘይቢሉ ሓበኻዩ ከምኡ
እንድኣሉ” ሕሊናና ሞይቱ እዩ። ግን ንኡ ዘልዕል ዘመን
ምጽአልና።

፲፱ መስከረም ፲፱፻፳፭።

ሓደ ሓደ ሥርዓት ።

እንከብ ማሕላ “ፓንቲዳ” (ናይ በርቭ ድርሰት ።)

ዝተጠቐሰ ሓደ ሓደ ቃላት ።

ቀደም ተማሒሉ ። ዝተማሕለ ነገር አይጥለምን፤ ማሕ
ከብ ሱሉ ዝግቢ ማእሰርቲ እዩ፤ አቦይዝጊ እኳ ብርእሱ ይ
ሕል፤ ሰብ ከአ ብስም አቦይዝጊ ምስ ዝምሕል ዳርጋ አቦይዝጊ ይ
ሰል፤ ማሕላ ከአ ሱሉ ከምዝፈልጦ ወይ ወንጌል ከይጠቃዕከ ወ
ስም አቦይዝጊ ከይጸዋዕከ አይግበርን። ማሕላ ዝጠልም ከስ ባዕ
ሱ ነገሩ ይኃሪ። ከመይ ንአምላኽ ይኸሕድ፤ ንአምላኽ ዝኸሕድ ከ
ከብኡ ክርኅቕ ግዲ እዩ፤ ከብ አቦይዝጊ ዝረኃቀ ናብ ሰይጣን እ
በር ናብ ካልእ አይአቱን ። ክልተ በይነን እዩን መንገዲ ሰብ ።

ተአኪቦም ፤ ከብ ደጉዓ ከብ ቁላ ከብ ሱሉ ስፍራ። ካልእ
ከአ ልዑላትን ሽዩማትን (እምባ) ሓረስቶትን መገልገልትን (ቁ
ሓደ ከይኖም መሓሉ ። ከብ ሱሉ ዝበልጽ የማናይ እዩ፤ እንክት
ሕል ከስ ብየማናይክ ትትኃኃዝ ።

አብ ሓንቲ ማኅበር ተጠሚሮም ። ማእሰርቲ ሓደ ይገብ
ብማሕላ ተአሲሮም ሓደ ከይኖም ጥሙራት እዩም፤ ነዙ ማእሰር
እዙይ ከአ ሓደ ዝርኢ ምልክት የድልዮ እዩ (ሰንደቅ ዕላማ) እይቐትል
ምልክት እዙይ ከአ ናይቱ ድላዮም ገላጺ እዩ ድላዮም ከአ ንገ

ክቐትሉ እዩ እምበር ። እዙ ንና እዙይ ብደሙ ሰንደቕ ዓላማኦም
ክቐብእ እዩ ።

መበለት አብ ዝሓረረ ዑናእ ። አዩ፤ ከምዙይ ዘደንግጽ ትር
ኢት የልቦን፤ አብ ዝዛኻ ሱሉ ጥሪትካ አሎካ፤ እኸልኻ ገንዘብካ
ክዳንካ፤ ዝዛኻ ድጎሪ ሓረረ ኸስ ሱሉ ጠሬኡ እዩ። ንሱሉ ጭንቁ
ዝ እዩ ዝሰትሮ፤ ዝዛ ዘይብሉ ግን ሱሉ ሽጋሩ ይገሃድ። ከም
ጥራዩ ዝወጸ ሰብ ይኸውን ። እታ ድኻ ማእምን አብቱ ዝሓረረ
ቤታ ሓመኸብቲ ለቢሳ ብዘይክ አውያት ክልተ ዓይና እናውሓ
ዝገት መሪር ኃዘና ከተውጽእ እያ። ከመይ ዝበለ እዩ ። ተንሢኢ፤
“እንታይ ከይነ እዩ አነስ አቦዮ የቢለይን ኃዊዶ የቢለይን ሰብአይዶ
የቢለይን ወዲዶ የቢለይን። እዘም ናብዙይ መጺእም ዝዘምቱኒ
ዘለዉስ ዘይከማይ አንስቲ ዝወለዳኦም እዮም፤ አነስ አየዕበኹን ዶ
አይወለድኩን ዶ” ትብል ። ግርም እዩ አንስቲ ከምዙይ ቢልን ምስ
ዝለዓላ ። (አብ ሓነ ኮነ አብ ውግኦ ኮነ አንስቲ አገኹኻ እንቲብላ
ሰብአይ መልሲ የቢሉን።)

ወዲ መን ኢኻ ቢልካ ጠይቕኩዮ አቦኡ ዘይነግረክ ሰብ አብ
ምድርኻ ርስቱ ከምዝኾነ ደቂሱሉ ዓይሙሉ ምርአይ ወይ ኃዘን
ወይ ጓሂ ። ንሱስ ዓዲዶ የቢሉን። አምላክ ሕያዋይ አቦ ንሱሉ
ዝዝአክሎ ሂቡም ፤ ናይ ካልእ ዝዝርፍ ርጉም እዩ፤ ከመይ አቦይዝጊ
ንዝሠርዖ ፈንጠሑ ንአምላክ ይጸላእ፤ ክዝርፍ ሱቕ ዝብል ግን
ከብኡ ሽሕ ጊዜ ይርገም፤ ከመይሲ ሕይወትካ ንምንባር መናበሪ
የድሊ፤ መናበሪኡ ዘጥፍእ ነብራኡ የጥፍእ፤ ነብራኡ ዘጥፍእ ነፍሱ
እይቐትል፤ ነፍሱኻ ምቕታል ከብ ሱሉ ዝኸፍኦ ኃጠኢት እዩ፤
ምእንትዙይ ርጉም ትበሀል ። ሱሉ ሥርዓት ብኃይሊ ተቃወሙ።

ገሀር ወዲቹ፤ ከብ ሕዢ ዝጠራጠር ። “ፈራህ አይሞተ ተብ
አይሞተ፤ ላንጋ ላንጋ ሞተ።” ይበሃል ። ቀደም ከም ሕራይ ምሉ
ሉ ወዲኡዎ ደኃር ብግብሪ ምስ ኮነ ዝጠራጠር ማሕላኡ ከ

ፈደሪኮ ። ? ይምሰል፤ ሰብ እዩ ከማኹም ። ጸዕዳ ቢልካ ንሱ
አይትፍርሃዮ፤ ቁርባቱ ናይ ዝጸዕደወ ከማኻ ፍጡር እዩ ። ኢትፍር
ለሰብእ ሶብ ይፀዕዱ፤ ወሶብ ያበዝኻ ኅይሉ ቃሉ ።

አሽሓት እዮም ። . . . ካባኻ ነይበዝኹ፤ አደታትና ወላዳ
እዩን፤ ከብ ባዕዳን ነይሓምቃ ።

ቅልጽም አሎካ፤ ከብ ናቶም እኳ ይነጥፍ ።

ዝተበደልካ ዝመሰልካ ሎሚ ተዘከሮ ። ምዝከር ምርሳዕ ከ
ጽቡቕ እዩ በለ ሓደ ግሪክ ። እቱ ምንታይ ጸርፊን ክትርስዕ፤ ጽ
ቕ ነገርን ክትዝከር ። እዙይ ጽቡቕ ባህሊ፤ ሕዢ ግን ስብእነ
ኬሥርሕ ዘደሊ ምዝከር እዩ ። ንዝደለዩዎ ነጻነት አይትእብዮም
ጽጉም እዩ መገዳ፤ ብርቱዕ እዩ ዓቕባ፤ አብ ላዕሊ ምስ ደዮላ
ግን ጥዑም እዩ አዩራ፤ ወልወላ ዘራእታ ማያ ሰማያ። ዓቕብ ከ
አብ እግሩ በጥ ቢሉ ንዝጎይም ዘይውጸእ ነገር እዩ፤ ምርሃ
ዩደሊ እምበር ድላይ አይአክልን ።

ዓይን ቤዛ ዓይን፤ ስን ቤዛ ስን ። ናይ ጉይታና ትእዛዝ ወት
ክፍጽም ዝከኣል አይኮነን። ፍቕሪ ወንጌል እዙይ እንተዘይፈቐደል
እኳ፤ ርትዒ ይፈቕደልካ እዩ ።

ድርሳን ዓደቦ ።

አምላክ ዝኃረያ ዓለማት ክፈጥር

ኢትዮጵያ ተሰምየት ብዘይካ ጥርጥር

መንግሥቲ ሰብ ካብዙይ ናብዙይ እንክነጥር

አግዓዚት አይበለትን፤ ናብ ገለ ቅብጥርጥር ።

አብ መጽሓፍ ፍጥረት፤ ቀዲማ ተሰምየት

ኢትዮጵያ ተብሂላ፤ ከብ ካልእ ተፈልየት

ጊዮን ከቢቡዎ፤ ብጎልፊ ተለልየት

ከብ ዘመን ናብ ዘመን ወሲኻ ተወርየት ።

ናብ ርእሲ ካልእ ሰብ፤ ግፍዒ ዝግጠቕ፤

ናብ ዘይዓዶም ከይዶም፤ ድኻ ዘንጠቕጠቕ

ከብ ዝነበሩዎ ግርማ፤ ናብ ታሕቲ ወደቕ

አግዓዚት ግን ቆመት፤ ወትሩ ብጽቡቕ ።

ዘይናታ ነይደለየት፤ ካልእ አይገኝዎት፤

ንምድሪ እማታ፤ ደፊራ አይጠሓሰት

ብመገዳ ዓመጽ፤ ዘይናታ አይከላለሰት

ምእንትዚ ነበረት፤ እኳ ከይተገዛዎት ።

ሮማዊ ፕትሮጋዮስ፤ ምሳእ ፈተነ

ከም ካልእ መሲሎዎ፤ ብገርሂ እትግነ

ንግብጺ ጥሑሱ፤ መጻ እናዛወነ

አብ መወዳእታ ግን፤ ቡቕጽ ተበተነ ።

ግብጻውያን ብዓቕሞም፤ አልቦ ዝነሓፉ፤
ብኖብያ አቢሎም፤ ክሰብ ገዳርፉ

ሐሰቡ ኪአትውዎ፤ ንሰሚናይ አፋ
 ኢትዮጵያዊ ረአዮም፤ አውደቆም ጠሊፋ
 ሓሳቦም አብ ባዳ፤ ምስ ነፍሶም ገደፋ ።
 ትርኩተ ተላሶለ፤ ብሰንኪ ባሕርነጋሚ፤
 ብኸድዓት ይሁዳ፤ ንዓዱ አግሓሚ
 ናብ ምጽዋዕ መጸሞ፤ ኪውዕል ኬምሱ
 ካብ ንጉሥ መለክ ሰገድ፤ ረኸበ መላሱ ።
 ምስሪ መጹ፤ ዓጢቆም ሰራፋ
 ብአጽዋር ኤውሮጳ፤ አጊጸም አጉረፋ
 አይጠቐሞምን ደአ፤ አብ መረብ ተሳዕፋ
 ተዋሪዶም ከዳ፤ እናንደኃርኃፋ ።
 ብቐዳማይ ህዳም፤ ስለ ገኃፈፋ
 እንደገና መጹ፤ ደልዲሎም ብሡፋ
 ወዲ ንጉሥም ኂዘም ዕርድታት ሰፈፋ፤
 በዝብዝ እንኪመጸም፤ ሃደሙ በረፋ፤
 አብዝኖአም ግና፤ አብ ሓመስ ተቐብሩ ።
 ጣልያን ከአ መጸ፤ ብዓቢይ እምነቱ
 መድፍዑ አጽዋሩ፤ ስሒቡ ጉቲቱ
 ጌና ዘየሰንበዱም፤ ተዳዕሊ ዝሞቱ
 ናብ ደጉዓ'ሞ መጸ፤ ሰሊፋ ኩናቱ
 ዓድዋ ተቐበለቶ፤ ግልቀት ናይ ሕይወቱ ።
 አላትኒ ሃገር፤ ንዚአ ትመስል
 ብወቕዲ ጸላኢ፤ እኳ ዘይትቈስል
 ብኃይሊ አጽዋራ፤ ጠጢቆ እተብስል

ንገፋዲአ ዝበለ፤ እኳ ዘይተሰልስል ።

ዓቢይ እምባ ሰሚን፤ ይነውኖም ነርእስታ
 ተከዘን አባይን፤ ዓቢይቲ መስኖታታ
 በሕረ-ጸና ብሩር፤ ዕንቋ ሽልማታ
 በሕረ-አፍሪቃ ምሉእ፤ ዕጣቻ ደረታ ።
 አብ ጉልጉል አብ ጤረር፤ አብ ጎቦ አብ ሕሉማት
 አባኺ ዚርከብ፤ ናይ ኪለው ለምለማት
 ኢትዮጵያ ዓደዩ፤ ናይ ዓለም ሽልማት
 ንስኺ ዕጫዩ፤ ካብ ኩሎም ዓለማት ።

ምስዙ ኹሉ ተፈጥሮይ ግና፤
 በጽዋር ወዲ ንና እነ ተቐጥቂጠ
 እቲ ዓቢይ ግርማኺ፤ እነ ተቐንጠጠ
 ካባኺ ተፈልዩ፤ ሽም'ውን ለዊጠ
 እናበር አሎኺ፤ ፈሪሄ አንቀጥቂጠ ።

ብናይ አምላኽ ሕጊ፤ ዘይግደፍ ሥርዓተይ
 ካባኺ ተፈልዩ፤ ዓቢይ ወላዲተይ
 ትርእዩ እሞ'ሎኺ፤ ብኸያተይ ንብዓተይ
 ናባኺ ክምለስ ከም ቀደም ፍጥረተይ ።
 ንስኺ አተዕቀብኒ፤ አብ ኩሉ ጸገመይ
 ንስኺ ጸንዓተይ፤ አብ ኩሉ ሕማመይ
 ኪፍለ'ሞ አይክእልን፤ 'ቱ ደምኪ ካብ ደመይ
 አባይዝጊ ይፍለዮ፤ ን'ቱ ለዋጥ ሽመይ ።

ከባኸ ተፈልፎ፤ ማዕድኸ ሰፊረ
 ልበይ ኪደልፎኪ፤ ብፍቕሪ ሓረረ
 ብሥጋ እንተሰአንኩ፤ ናባኸ ሰጊረ
 ሕሊናደስ ወትሩ፤ ናባኸ ይውርወረ ።

ወግሑ ጸብሑ ስምኪ፤ እንተ ዘይጸዊዔ
 ብዘከአለኒ፤ እንተዘይ አልሚዔ
 ንአኸ ዓባይ አደይ፤ እንተድአ ረሲዔ
 ይርገመኒ ኩሉ፤ እዙ ነገር ዝሰምዔ ።
 አ አምላኽ ብባሕርይኻ፤ ግፍዔ ዘይትፈቱ
 ንዝተዓመጸ ሰብ፤ ንስኻ ድኅነቱ
 ርኒቐ ንዘሎ፤ ካብ ሕቕ፡ፎ ወላዲቱ
 ምለስ በይዛኻ፤ ናብ ቀደም ሥርዓቱ ።

ካ ብ ት ራ ጀ ዲ ቴ ም ድ ሮ ስ ።

ኮ ሮ ስ ስ ያ ።

እ ሥላሴ ቅድስት ንዓለም እትገዝሑ
 ብብዝግብአ እውን ንገራት እትሠርዑ
 ብሓንቲ ወስታኹም ንዓለም እተጽገው
 ብልኡኸ ኪሩቤል ንቆልኩም እተስምዑ
 እግዚአ መሓሩና በዣኻትኩም ንዑ ።
 ርድኡና ስምዑና በዣኻትኩም ምጹና
 እንካብ ንና አድኅንዋ ንዛ ጠብያና

ዘኸበረትኩም ወትሩ እንካብ ጥንቲ ምኻና
 አይተሰልጥኑውን አብየት እንካብ ዘይወገና
 እምብርምብርንክ ብፃዕዳ ብንና
 ክትግዛእ ክትርገጽ እዛ አግዓዚት ሃገርና ።

ወ ተ ሃ ደ ራ ት ።

ምቕታል ምሥዓር በይኑ ደስ አየበሎን
 ንቕድሚት ድአ ጠሓሰ ከም ንፋስን አውሎን ።
 ሞት ጥራሕ የናዲ ነበረ ሞት ጀጋኑ
 ምእንቲ ዓደቦአም ነፍሶም ዚምንኑ ።
 ኪሓልፍ እንከሎ ከም ሓደ ሃልሃልታ
 ከም ሓደ ፈረስ ዝሰምዔ ናይ ውግእ እምብልታ ።
 የማነ ጸጋም ሰሊዑ እንከውድቆም
 ኩሎም ጠመቱሉ አዕይንቶም አድቂቆም ።
 ኩላቶም ጠበንዣኦም ናባኡ ተኸሉሉ
 ኩላቶም ተመነዩ ንአኡ ክቐትሉ
 ኩላቶም ጠያይቲ ከማይ አፍሰሱሉ
 ገብሪዩ ወደቐ፤ አብሪል ኢትዮጵያ ቢሉ ።

ኮ ሮ ስ ስ ያ ።

ብብዙኅ አገባብራ እዩ ወዲ ሰብ ዘውረ
 ወይ ክኸውን የድልዮ ጸላእቱ ዝሰበረ
 ምሥራቅ ምዕራብ ሰሜን ደቡብ እናዛረ
 ብዙኃት እንተመለኸ አእላፋት ሃገረ ።

ወይ ብጽብ-ቕ ምኽሪ ዓዱ እንተ አሰልጠነ
 ወይ ምእንቲ ታሪኹ እንተ አብ መጽሓፍ ማህመን
 ናይ ኮኸብ ናይ ወርኒ ዙረት እናመዘነ
 ንሰብ እንተምሃረውን ፍላጎፋ አከዋነ
 ወይ ብሓዳፋ አብ ደብሪ እንተድአ መነነ ፤
 ብንስሓኡ ብጸሎቱ ንዓዱ እንተድኃነ
 ናብ አግዚአብሔር ናብ ማርያም ክንዲ ተማኅጸነ ።
 ከምዙይ ዝመሰለ ግን ዕጹብ አገባብሪ
 ንቀደም ዘዋረደካ ይቕረ አባህላ
 ንኡ ዚበቐዕ ምስጋና የቢሉን አብዙ ዓለም ክላ ።

(ቴ ዎ ድ ሮ ስ ን በ ይ ኑ ።)

እኔኹ ኸስ ሕዩስ ፤ ንበይነይ ተረፍኩ
 እንኩ ደጊምስ ፤ ሥራሔይ ፈጸመ
 ምእንቲ ዓደይ ቢለ ፤ ብዝኸእሎ ደኺመ
 ብዙ ነገር እዙይውን ፤ ሕሊናይ አዕረፍኩ ።
 ሊባኖስ ወደይሰ ፤ አበይ ኮን ትህሉ
 ድሓን ኩን ወደይ ፤ አብ ዘሎኹዮ አሊኹ
 አቦይዝጊ በዕሉ ፤ የጽልልካ ብኃይሉ
 ዝሓይሽ ዕጫ የሃብካ ፤ እንካብ ናይ አቦኹ ።
 እኔኹልኪ ሃገረየ ፤ ብዙኅ ደኺመልኪ
 ኢትዮጵያ አደየ ፤ ብዙኅ ጽዒረልኪ
 ብቐደም ዝገበርኩዎ ፤ እንተድአ አኅዘንኩኺ
 መወዳእታ ይቕረታይ ፤ ይልምን ንኣኺ (ይስዓማ)

አብ ውግእ ኸመውት ፤ ምእንታኺ ደልየ
 ብደመይ ሓጸበኪ ፤ ክኸሕስ በደለይ
 ንአቦይዝጊውን ፤ ክንደይ ሳዕ ጸልየ
 ብኸለንትናይ ፤ ዝክአለኒ ኃይለይ ፤
 አቦይዝጊ ነዙይ ፤ ዘይብቐዕ ርአየኒ
 ንጸሎተይ ምስማዕ ፤ ቍሊሕ ማለት አብየኒ ።
 እኔኹ ሕዩ ደጊም ፤ ኦ ኢትዮጵያ አደይ
 ኩለንትናይ ናትኪ እየ ፤ ንኣኺ እወሃብ
 እንተሞትኩውን ፤ አብዙ መሬት ዓደይ
 ልበይውን ይብለኒ አሎ ፤ ንሕይወትካ ሃብ-ሃብ
 ንኣኺ ደስ አብል ፤ ንርእሰይ አዓርፍ
 አዕጽምተይ ተቐቢሩ ፤ አብ ዓደቦይ ይተርፍ ።
 ቍደም ዘሰፈኹዎ ፤ ኩሉ ነገራተይ
 ምስኡ መወዳእታ ፤ ፍቕረይ ተቐበሊ ኩሉ
 በጸሐ እየ ደጊም ፤ ዕረፍቲ ሕይወተይ
 ምእንቲ ነጸነትኪ ፤ ሕይወተይ ዝህበሉ ።
 ሰላም አብለኪ ፤ ዘለዓለም ኢትዮጵያ
 ንቕሩብ ጊዜ አዕይንተይ ፤ ንኣኺ ኸርእያ
 ከም አዕይንቲ ቁልዓ ፤ ንኣዲኡ ዝደልያ
 ቍባሕባሕ ይብላ አለዋ ፤ ናብ ዝኾነ ዙርያ ።
 ድኃን ኩኒ ዓደየ ፤ ኢትዮጵያ ክብርቲ
 ብኹሉ ዝኸበረት ፤ አብ ዓለም ስብሕቲ
 ወትሩ ዝዓምበበት ፤ እኔ ዘይዕርቕቲ
 ንሳ ንበይና ፤ አብ ዓለማት ሓንቲ ፤

ቀኔዎ ቢላ ዝነበረት፤ እንክብ ዘለዓለም ጥንቲ
 ኣብ እግሪ ወዲ ንና፤ እኳ ዘይትሕቲ
 ሰላም ንኣኼ ኣ ኢትዮጵያ ቅድስቲ ።
 ድኃን ኩኒ፤ ንኣይ ዘክርኒ
 ንኣኼ ኸድኅን፤ ዝተንሣእኩ
 ምኽሪ ግብጻዊ፤ እኳ እንተሰወረኒ
 መወዳእታ ሥርዓተይ፤ እኳ ዘይረሣዕኩ ።
 ኦ ኹሉ ዝከኣለካ፤ ኣብ ሰማይ እትነብር
 ብሓደ ወስታኻውን፤ ንዓለም እትገብር
 እግዚአብሔር ኣምላኽ፤ ዘለዓለማዊ
 መዝሙርያ ወይ ደኃር፤ ዘይቢልካ ጥንታዊ፤
 ንሃገረይ ኣባኽ፤ ኣማኅጽና ኣሎኹ
 ኣምላኽ ኣቦታተይ፤ ቢላ ንትሰምዩካ
 ኣብ ኢድካ ኣቐሚጠውን፤ ኅድሪ ኣህበካ ኣሎኹ
 ብምሸት ብምጉሓት፤ እተኸብር ንስምክ ።
 እነ ገብርኻ፤ እቲ ትሑት ባርያኻ
 ከብ መገዲ ሓቂ እኳ፤ ቐደም እንተተኣለኹ
 ሕዢ እሰናዶ፤ እመጽእ ናባኻ
 ክንዲ ሃገረይውን፤ መሥዋዕቲ ኣቕርብ ኣሎኹ፤
 ኩሉ ቐጥዖታትካ፤ ናብ ርእሰይ ኣኅልፎ
 ምእንቲ ዓደይ ቢሉ፤ ኩለንትናኡ ንዝውፎ
 ንቴዎድሮስ ገብርኻ፤ ብሰላም ኣዕርፎ ።
 ንስኪንክ ኣ ሸጉጠይ፤ መወዳእታ ብጸይተይ
 ኣብ ጸገመይ እትረድኒ፤ ኣ ርኅርኅቲ ኃውተይ

እንክብ ባርነት እተድኅንኒ፤ እምንቲ ኣጋዚተይ
 ንዲ ቕረቢ ውጺ፤ ንዲ እንክብ ቅናተይ
 መወዳእታ ጊዜ፤ ኸጸቕጣኺ ኣጸብዕተይ ።
 ኦ ኣምላኽይ ኣብ ኢድካ ንነፍሰይ ኣማኅጽና
 ብዓቢይ ምሕረትካ፤ ባዕልኻ ኣድኅና
 ባዕላ እትመጽእ ዘላ፤ ተኸኒና፤ ትሑታ
 ትእመን እውን ኣላ፤ ናይ ቀደም ስሕተታ
 በዙ መሥዋዕቲ እዙይ፤ ትልምነካ ይቕረታ ።
 ንስኪ ኸዓ ሃገረየ፤ ኣባኺ ዝተወለድኩ
 ንኣቦይዝጊ ምናታው፤ ንምኽባሩ ዝለመድኩ
 መወዳእታ እስትንፋሰይ፤ ንስኪ ተቐበሊ
 ተቐበሊኪውን፤ ንኣዕጽምተይ ኣንቢሪ...
 እንተ ንስኻንክ፤ ኦ ንና ጸላኢ
 ክንድዙይ ጫውጫው እትብል፤ ከም ሓደ ሳዕሳዒ
 ርኤ፤ ኢትዮጵያዊ ንጉሥ፤ እንድኅሪ ስሑቱ
 ርኤ፤ ከመይ ቢሉ ኸምዝጸንሓካ ብስብእኒት... ሞይቱ ።

(እዙይ ምስ በለ መጋሪህ ብኡ ብኡ ይዘርጋሕ።)